

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชน
ในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

ศุภาพิชญ์ ค้วงเงิน

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรมและสังคม

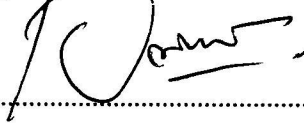
คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

สิงหาคม 2561

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ ได้พิจารณา
งานนิพนธ์ของ สุภาพิชญ์ ค้วงเงิน ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรมและสังคม
ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ ว่าที่เรือตรี ดร.เอกวิทย์ มณีธร)

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

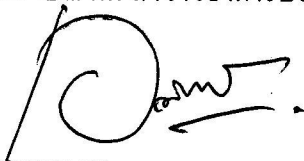

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ว่าที่เรือตรี ดร.เอกวิทย์ มณีธร)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เขมมารี รักษ์ชูชีพ)

..... กรรมการ
(ดร. โชติสา ขาวสนิท)

คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรมและสังคม
ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ว่าที่เรือตรี ดร.เอกวิทย์ มณีธร)

วันที่..... 17..... เดือน..... สิงหาคม..... พ.ศ. 2561.....

ประกาศคุณูปการ

งานนิพนธ์ฉบับนี้ สามารถสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีอันเนื่องจากการได้รับความอนุเคราะห์จากรองศาสตราจารย์ ว่าที่เรือตรีเอกวิทย์ มณีธร อาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งได้ให้ความรู้ ชี้แนะแนวทางการศึกษา ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตลอดจนให้คำปรึกษาซึ่งเป็นประโยชน์ในการวิจัย จนกระทั่งการวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้ศึกษาขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่กรุณาสละเวลาให้ข้อมูลในการตอบแบบสอบถาม รวมทั้งอาจารย์ท่านอื่น ๆ ที่ได้ถ่ายทอดวิชาความรู้ และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ สุดท้ายนี้ ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา และสมาชิกในครอบครัว รวมทั้งเพื่อน ๆ ทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุน เป็นกำลังใจที่ดี ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ตลอดมา

ศุภาพิชญ์ ดั่งเงิน

58920178: สาขาวิชา: การบริหารงานยุติธรรมและสังคม; ร.ม. (การบริหารงานยุติธรรมและสังคม)

คำสำคัญ: ปัจจัย/ พฤติกรรม/ เพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร/ เยาวชน/ ชลบุรี

ศุภาพิชญ์ ด้วงเงิน: ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของ
 เยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี (FACTOR AFFECTING
 PREMATURE SEXUAL BEHAVIOR AMONG YOUTH IN BANSUAN MUNICIPALITY,
 MUEANG DISTRICT, CHONBURI PROVINCE) คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์: เอกวิทย์
 มณีธร, ร.ด., 98 หน้า. ปี พ.ศ. 2560.

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนใน
 เขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการมี
 เพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี
 โดยใช้แบบสอบถามปลายปิดที่ผ่านการตรวจสอบความเชื่อมั่นและความตรงเชิงเนื้อหา โดยเก็บ
 รวบรวมข้อมูลเฉพาะเยาวชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ที่
 มีอายุระหว่าง 14 – 18 ปี จำนวน 304 คน สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ
 (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) และการทดสอบ
 สมมุติฐาน ด้วยสถิติ Independent sample t-Test, One-way ANOVA และ ค่าสัมประสิทธิ์
 สหสัมพันธ์เพียร์สัน

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 53.6 มี
 อายุ 18 ปี ร้อยละ 56.8 มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6 มีร้อยละ 55.6 มีสถานภาพครอบครัวที่
 มีทั้งพ่อและแม่ ร้อยละ 62.8 และมีรายได้ครอบครัวต่อเดือนมากกว่า 40,000 บาท ร้อยละ 55.3
 โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในระดับมากเกี่ยวกับปัจจัยด้านสื่อ/ เทคโนโลยี ปัจจัยด้าน
 เพื่อน/ สิ่งแวดล้อม ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุตรและบิดา มารดา และ ปัจจัยด้านการมี
 แฟน/ คนรัก มีผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

ผลการทดสอบสมมุติฐาน พบว่า ปัจจัยด้านสถานภาพครอบครัวที่ต่างกันมีพฤติกรรม
 การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร แตกต่างกัน และปัจจัยด้านสื่อ/ เทคโนโลยี ปัจจัยด้านเพื่อน/
 สิ่งแวดล้อม ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุตรและบิดา มารดา และ ปัจจัยด้านการมีแฟน/ คน
 รัก มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมือง
 บ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ในระดับปานกลางถึงมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
 0.05

58920178: MAJOR: JUSTICE AND SOCIAL ADMINISTRATION; M.Pol.Sc.

KEYWORD: FACTOR/ PREMATURE SEXUAL BEHAVIOR/ YOUTH/ CHONBURI

SUPAPICH DUANG NGOEN: FACTOR AFFECTING PREMATURE SEXUAL BEHAVIOR AMONG YOUTH IN BANSUAN MUNICIPALITY, MUEANG DISTRICT, CHONBURI PROVINCE. ADVISOR: EAKAWIT MANEETHORN, Ph.d, 98 P., 2017.

The objective of this research is to find out factors causing underage subjects having sexual intercourse in Bansuan Town Municipality, Muang District, Chonburi Province. The research methodology applied is questionnaires proving confidence and quality in subject matter. Information from 304 subjects whose age is between 14-18 year old living in in Bansuan Town Municipality, Muang District, Chonburi Province had been collected. Statistics used for this research are including of frequency, percentage, mean, standard deviation, independent sample t-Test, one-way ANOVA ,and Pearson ' s correlation coefficient.

The result of this research found that most of respondents is male (53.6%), the age of 18 studying in grade12 (55.6), living with both mother and dad (62.8%), and earning exceeding 40,000 baht monthly (55.3%). The respondents believe that the factors causing underage subjects having sexual intercourse are media/ technology, friend/ environment, relationship among child and mother and father, and girlfriend/ boyfriend/ lover.

The result from proving hypothesis found that differences in family factors causing differences in underage subjects having sexual intercourse behaviors. In addition, media/ technology, friend/ environment, relationship among child and mother and father, and girlfriend/ boyfriend/ lover show that there is relationship with the underage subjects having sexual intercourse in Bansuan Town Municipality, Muang District, Chonburi Province in significant level medium to high in the statistics at level 0.05.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ซ
สารบัญภาพ.....	ถ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
สมมติฐานในการวิจัย.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
ขอบเขตการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
2 แนวคิดทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมามีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร.....	9
แนวคิดและงานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยด้านสื่อ/เทคโนโลยีกับการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันควร.....	11
แนวคิดและงานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยด้านเพื่อน/สิ่งแวดล้อมกับการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันควร.....	18
แนวคิดและงานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุตรและบิดา มารดา กับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร.....	19
แนวคิดและงานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยด้านการมีแฟน/คนรักกับการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันควร.....	20
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับจิตวิทยา.....	21
มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์และการคลอดในเยาวชน.....	22
พระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในเยาวชน พ.ศ. 2559.....	25

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
สิทธิขั้นพื้นฐานเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรและตั้งครรภ์ ในเยาวชน.....	28
ผลกระทบการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรและตั้งครรภ์ของเยาวชนในมิติต่าง ๆ....	31
ข้อมูลทั่วไปของเทศบาลบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี.....	38
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	39
3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	45
การดำเนินการวิจัย.....	45
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	46
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	47
ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	50
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
4 ผลการศึกษา.....	52
ลักษณะส่วนบุคคล.....	53
ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร.....	55
พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร.....	60
ผลการทดสอบสมมติฐาน.....	61
5 สรุปอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	71
สรุปผลการศึกษา.....	71
อภิปรายผลการศึกษา.....	76
ข้อเสนอแนะ.....	78
บรรณานุกรม.....	82
ภาคผนวก.....	85
ภาคผนวก ก.....	86
ภาคผนวก ข.....	90
ภาคผนวก ค.....	93
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	98

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1-1	อายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกจำแนกตามแหล่งข้อมูล..... 2
1-2	อัตราการตั้งครรถ์ของหญิงอายุ 15-19 ปี ต่อประชากรหญิงอายุ 15-19 ปี 1,000 คน..... 3
1-3	10 จังหวัดแรกที่มีอัตราการตั้งครรถ์ของหญิงที่มีอายุระหว่าง 15-19 ปีสูงสุด..... 4
3-1	จำนวนประชากรแยกตามหมู่บ้าน และสัดส่วนจำนวนตัวอย่างที่ใช้เป็นตัวแทน ประชากร..... 47
3-2	ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม..... 50
4-1	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ..... 53
4-2	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ..... 53
4-3	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา..... 54
4-4	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพครอบครัว..... 54
4-5	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ครอบครัวต่อเดือน..... 55
4-6	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านสื่อ/เทคโนโลยี..... 56
4-7	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านเพื่อน/สิ่งแวดล้อม..... 57
4-8	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุตรและ บิดา มารดา..... 58
4-9	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านการมีแฟน/คนรัก..... 59
4-10	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร..... 60
4-11	ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนใน เขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามเพศ..... 61
4-12	ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนใน เขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรีจำแนกตามอายุ..... 62
4-13	ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนใน เขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา..... 63
4-14	ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนใน เขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับรายได้ ของครอบครัว..... 64
4-15	ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนใน เขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามสถานภาพ..... 65

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-16 การทดสอบรายคู่เปรียบเทียบพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชน ในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามสถานภาพ ครอบครัว.....	65
4-17 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อน วัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี.....	66
4-18 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	67

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันกระแสการหลั่งไหลของวัฒนธรรมต่างชาติได้เข้ามาสู่สังคมไทยโดยเฉพาะทางสื่อต่าง ๆ อย่างสื่อโทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออินเทอร์เน็ต ส่งผลให้สังคมไทยต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลง ความเชื่อ และค่านิยมจากเดิมที่สังคมไทยเป็น “สังคมประเพณี” คือเป็นสังคมที่คนส่วนมากต้องเชื่อฟังและทำตามสิ่งที่จารีตและประเพณีที่ได้กำหนดไว้เท่านั้น (นิพนธ์ ดาราวุฒิมาประภรณ์, 2558) การเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศของเยาวชนเกิดจากกระบวนการขัดเกลาทางสังคม เยาวชน จะได้รับการปลูกฝังและถ่ายทอด ความรู้เรื่องเพศที่ติงามของสังคมผ่านสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา และสถาบันอื่น ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตของผู้คนในสังคม คือ “การให้คุณค่าและความสำคัญกับการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างหญิงและชายภายใต้บริบทการแต่งงานเท่านั้น โดยความสัมพันธ์ทางเพศที่เกิดขึ้นนั้นจะต้องเป็นไปเพื่อการสืบพันธุ์หรือการมีลูกเท่านั้น” ทั้งหมดนี้ถือได้ว่าเป็นการสร้างมายาคติและอคติ มาจนถึงปัจจุบันและหากใครมีความสัมพันธ์ทางเพศในรูปแบบอื่น ๆ ที่ผิดไปจากนี้ก็จะถือว่าเป็นสิ่งผิดปกติ ผิดศีลธรรม และสมควรถูกลงโทษจากสังคม

ด้วยเหตุนี้เยาวชนยุคปัจจุบันจึงกล้าถอนตัวออกจากข้อผูกมัดทางสังคมเดิม ๆ ที่กำกับและควบคุมการแสดงออกทางเพศเอาไว้ เยาวชนกล้าแสดงออกทางเพศมากขึ้น (นิพนธ์ ดาราวุฒิมาประภรณ์, 2558) ประกอบกับอิทธิพลของฮอร์โมนเพศที่ผลิตจากต่อมไร้ท่อ ทำให้เกิดการพัฒนาทูติยลักษณะทางเพศ (Secondary sex characteristics) ทำให้เพศหญิงมีลักษณะความเป็นเพศหญิง และเพศชายมีลักษณะของชาย ผลลัพธ์ของการพัฒนาทางเพศนี้ ทำให้เยาวชนเข้าสู่วัยหนุ่มวัยสาว ร่างกายมีความพร้อมในการสืบพันธุ์ อิทธิพลของฮอร์โมน นอกจากทำให้เยาวชนเข้าสู่วัยหนุ่มวัยสาวแล้ว ยังกระตุ้นให้เกิดแรงขับเคลื่อนทางเพศ (Sex drive) โดยเฉพาะฮอร์โมนเทสโทสเตอโรน (Testosterone) ประกอบกับอิทธิพลจากสื่อต่างๆ เช่น หนังสือโป๊ หนังสือดี อินเทอร์เน็ต การชักชวนจากเพื่อน ความผูกพันกับครอบครัวอิทธิพลจากวัฒนธรรมตะวันตก และค่านิยมเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ที่เปลี่ยนแปลงไป (สัจจา ทาโต, 2556) วัยนี้จึงเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทางจิตสังคม จึงอาจมีการแสดงออกทางอารมณ์ที่รุนแรง อารมณ์หุนหันไหว แปรปรวน วู่วาม โกรธง่าย ขาดการยั้งคิด เมื่อมีแรงขับเคลื่อนทางเพศ จึงขาดการยับยั้งหรือขาดการจัดการกับอารมณ์ทางเพศอย่างเหมาะสม อาทิ พฤติกรรมการจับมือถือแขน การกอดจูบก้นในที่สาธารณะ การ

มีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุน้อย การมีเพศสัมพันธ์ซ้ำข้ามคืน การเปลี่ยนคู่นอนบ่อย การมีคู่นอนหลายคน การแลกเปลี่ยนคู่นอน การมีคู่นอนในเวลาเดียวกันครั้งละหลายคน และการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และจากการสำรวจของคูสิต โพลของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ปี 2559 สำรวจหญิงในวัยเรียน ในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด 1,031 คน พบว่า ส่วนใหญ่มีเพื่อนหรือคนรู้จักมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนและอยู่ก่อนแต่งร้อยละ 77.69 และร้อยละ 66.15 ไม่กล้าบอกผู้ปกครองว่ามีเพศสัมพันธ์

จากรายงานของสำนักอนามัยเจริญพันธุ์และสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงสาธารณสุข รายงานว่า อายุของผู้ที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกมีอายุน้อยลงเรื่อย ๆ มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 - 2559 โดยอายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกมีอายุระหว่าง 14 -16 ปี (ดังตารางที่ 1-1)

ตารางที่ 1-1 อายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกจำแนกตามแหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูล	อายุเฉลี่ย (ปี)
สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ. 2539	18-19
สำนักส่งเสริมสุขภาพ กรมอนามัย พ.ศ. 2545	15-16
เอแบคโพลล์ พ.ศ. 2552	15-16
อนามัยโพลล์ พ.ศ. 2558	14-16

ปัจจุบันปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชน ที่สำคัญเป็นอันดับหนึ่ง คือ การตั้งครรภ์โดยไม่พร้อม รองลงมาคือ การติดต่อโรคทางเพศสัมพันธ์ ซึ่งเป็นสถิติที่สูงมาก โดยเฉพาะในเมืองใหญ่ ๆ อาจเนื่องมาจากสภาพสังคมเมืองมีการเติบโตทางสังคม ครอบครัวและเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว การเลือกเสพสื่อทางเทคโนโลยีมีมากขึ้นและง่ายขึ้น แต่ในขณะเดียวกันเด็กและเยาวชนยังขาดความรู้ในการป้องกันตัวเองจากสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เป็นเพราะเด็กและเยาวชนมีวุฒิภาวะต่ำต่อการโน้มน้าว จิตใจ ทำให้มีอารมณ์อ่อนไหวต่อสิ่งยั่วยุต่าง ๆ เด็กและเยาวชนในปัจจุบันต้องการอิสระมากขึ้น ขาดวุฒิทางอารมณ์ ขาดประสบการณ์ ขาดความอบอุ่นจากครอบครัว ทำให้ขาดความยังคิดในเรื่องต่าง ๆ โดยเฉพาะเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร (ประจวบ หลีกแหลม, 2556) จนทำให้เกิดปัญหาการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ หลายคนกลายเป็นพ่อแม่เยาวชนทั้ง ๆ ที่ยังไม่พร้อม ทำให้เสียการเรียน เสียอนาคต เสื่อมเสียชื่อเสียงวงศ์ตระกูล สุดท้ายคิดแก้ไขไม่ได้จึงลงเอยที่การทำแท้งและอาจนำบุตรไปฝากพ่อแม่เลี้ยงหรือทอดทิ้ง

เด็กจนเป็นภาระเพิ่มขึ้น ในสังคมปัจจุบัน ซึ่งก็ส่งผลกระทบต่อชีวิตของเด็กมากมายไม่ว่าจะเป็นเรื่องสุขภาพ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (สุภาวดี เกรือ โชติกุล และ สกาวเดือน ไพบุญย์, 2557) และ การศึกษาจนทำให้หลายคนหมดอนาคตได้

ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา คือ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 – 2559 สถิติการตั้งครรภ์ของเยาวชนอายุระหว่าง 15-29 ปี มีจำนวนมากขึ้น จาก 123,447 รายต่อปี เป็น 131,748 รายต่อปี หรือเฉลี่ยวันละ 361 ราย และพบว่าแต่ละปี อัตราการตั้งครรภ์ก่อนข้างคองที่คือ ประมาณ 55-56 คนต่อประชากรหญิงในวัยเดียวกัน 1000 คน โดยแต่ละปีมีการทำแท้งประมาณ ร้อยละ 9 หรือประมาณ 12,000 ราย

ตารางที่ 1-2 อัตราการตั้งครรภ์ของหญิงอายุ 15-19 ปี ต่อประชากรหญิงอายุ 15-19 ปี 1,000 คน

ปี พ.ศ.	การแท้งทุกประเภท	หญิงคลอด 15-19 ปี	หญิงตั้งครรภ์ 15-19 ปี	รวม	อัตรา: 1,000
2555	10,399	113,048	123,447	2,247,586	54.9
2556	11,149	112,509	123,658	2,265,800	54.6
2557	11,844	115,948	127,792	2,300,740	55.5
2558	11,788	118,921	130,709	2,329,702	56.1
2559	11,920	119,828	131,748	2,344,720	56.2

ที่มา: สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงสาธารณสุข (2560)

เยาวชนเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม เป็นวัยที่เชื่อมต่อระหว่าง วัยเด็กและวัยผู้ใหญ่ เป็นช่วงวิกฤตของชีวิตช่วงหนึ่งที่ต้องพึงระวัง เพราะเป็นวัยที่เริ่มเรียนรู้พัฒนาการทางเพศมากขึ้น ประกอบกับสังคมไทยในปัจจุบันค่อนข้างมีอิสระในเรื่องเพศสัมพันธ์ ดังนั้น โอกาสตั้งครรภ์ไม่พร้อมและทำแท้งจึงมีมากขึ้นดังข้อมูลข้างต้น การสั่งสอนอบรมของครูบาอาจารย์ พ่อแม่ผู้ปกครองในปัจจุบันก็เป็นปัญหา เพราะเด็กไม่เชื่อฟังหรือเชื่อฟังน้อยกว่าเมื่อเทียบกับความคิดเห็นในกลุ่มเพื่อนหรือสื่อต่าง ๆ อีกทั้งแนวคิดเรื่อง การรักนวลสงวนตัวก็เปลี่ยนแปลงไป เยาวชนปัจจุบันเห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเป็นเรื่องปกติ แต่ขาดการป้องกันและความตระหนักถึงผลเสียที่จะตามมาภายหลัง (สุมาลัย นิธิสมบัติ, 2553) ซึ่งผลการศึกษาของกิ่งดาว นະ โนวรรณ (2554) ได้รายงานไว้ที่เป็นสาเหตุของปัญหาเหล่านี้ ได้แก่ การขาดความรู้เรื่องการคุมกำเนิดและทัศนคติเรื่องการอยู่ก่อนแต่ง ส่วนสถาบันครอบครัวที่ต้องอบรมสั่งสอน การส่งเสริมจากเพื่อน อิทธิพลจากสื่อก็เป็นปัจจัยภายนอกที่นำไปสู่ปัญหาต่าง ๆ

ดังกล่าว จะเห็นได้ว่าการตั้งครรภ์ในเยาวชนเกิดผลกระทบต่อสุขภาพร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม มากมาย รวมทั้งปัญหาเศรษฐกิจ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือ ร่วมใจกันหลาย ๆ ฝ่ายมากยิ่งขึ้นเพื่อลดปัญหาให้น้อยลง และบิดา มารดา สามีนของหญิงตั้งครรภ์เองเป็นกำลังใจที่สำคัญที่สุดในระหว่างที่มีการตั้งครรภ์ที่จะต้องช่วยเหลือ รับผิดชอบในการเลี้ยงดูบุตรให้เกิดมาอย่างสมบูรณ์ และมีคุณภาพ

ตารางที่ 1-3 10 จังหวัดแรกที่มีอัตราการตั้งครรภ์ของหญิงที่มีอายุระหว่าง 15-19 ปีสูงสุด

ชื่อจังหวัด	แม่คลอดอายุ	แท้ง ทุกประเภท	จำนวนหญิง ตั้งครรภ์	จำนวนหญิงอายุ	อัตราการตั้งครรภ์ หญิงอายุ 15-19 ปี
	15-19 ปี รวม			15-19 ปี รวม	
ระยอง	1,847	149	1,996	21,793	91.6
ชลบุรี	3,709	184	3,893	46,656	83.4
ตาก	1,486	148	1,634	196,754	83.1
สมุทรสาคร	1,432	67	1,499	18,080	82.9
ประจวบคีรีขันธ์	1,364	120	1,484	17,941	82.7
สระบุรี	1,551	143	1,694	21,369	79.3
นครนายก	629	39	668	8,824	75.7
กาญจนบุรี	2,002	122	2,124	28,797	73.8
สุราษฎร์ธานี	2,431	298	2,729	37,537	72.7
กระบี่	1,141	129	1,270	17,831	71.2

ที่มา : สำนักอนามัยเจริญพันธุ์ กรมอนามัย (2560)

จากรายงานของสำนักอนามัยเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข จากข้อมูล การให้บริการในโรงพยาบาลของรัฐทุกแห่ง พบว่า จังหวัดชลบุรี มีอัตราการตั้งครรภ์ของหญิงอายุ ระหว่าง 15-19 ปี สูงที่สุดคือ อัตรา 83.4 ต่อประชากรหญิงในวัยเดียวกัน 1,000 คน แสดงให้เห็นว่า เยาวชนในเขต พื้นที่ชลบุรีมีแนวโน้มที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร จากเหตุผลในข้างต้น ผู้วิจัย จึงมีความสนใจศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขต เทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี โดยคาดหวังว่าผลจากการศึกษาจะเป็นประโยชน์ ในการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชน ในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

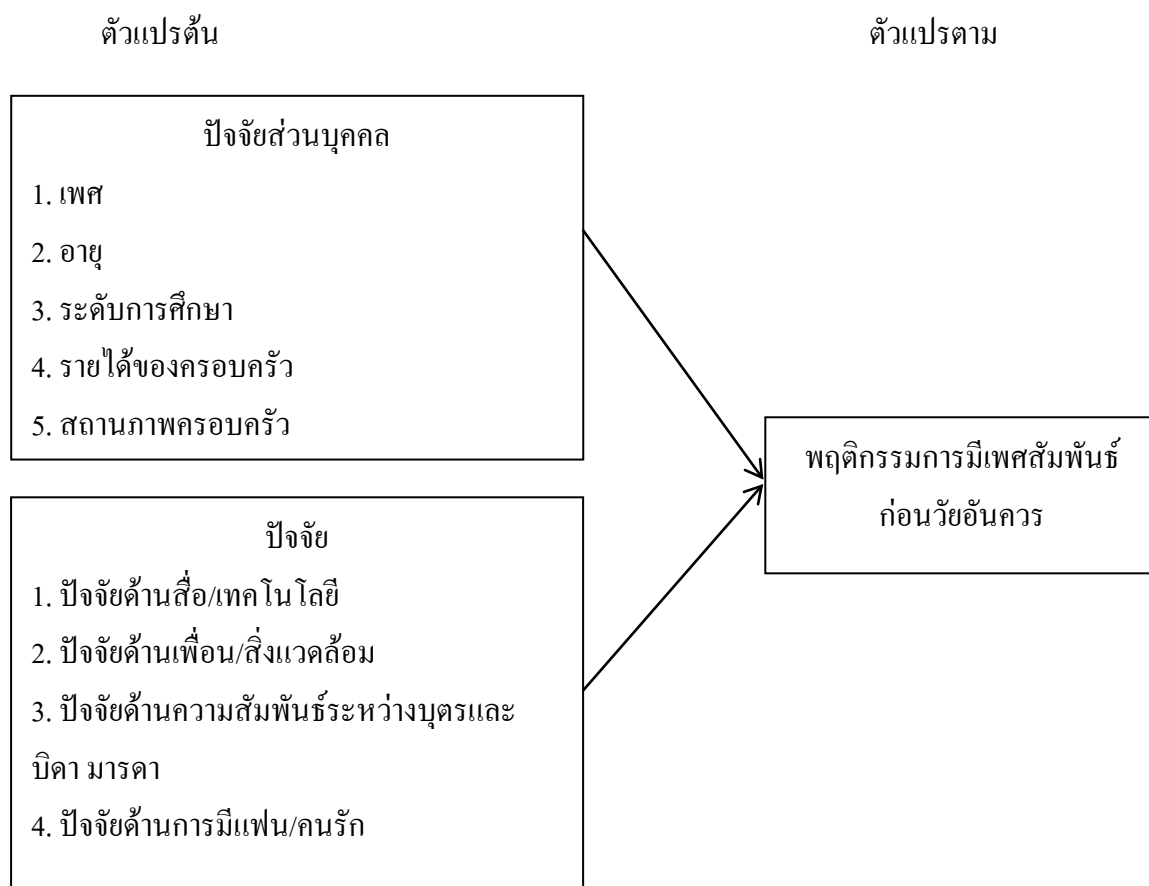
สมมติฐานของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชน ในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี มีสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

1. ปัจจัยด้านเพศที่ต่างกันมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน
2. ปัจจัยด้านอายุที่ต่างกันมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน
3. ปัจจัยด้านระดับการศึกษาที่ต่างกันมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน
4. ปัจจัยด้านระดับรายได้ของครอบครัวที่ต่างกันมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน
5. ปัจจัยด้านสถานภาพครอบครัวที่ต่างกันมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน
6. ปัจจัยด้านสื่อ/เทคโนโลยีมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี
7. ปัจจัยด้านเพื่อน/สิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี
8. ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุตรและบิดา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี
9. ปัจจัยด้านการมีแฟน/คนรัก มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ภาพที่ 1-2 กรอบแนวคิดในงานวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชน และนำผลการศึกษามาเป็นแนวทางในการวางแผน ฝึกอบรมป้องกันและแก้ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร
2. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องนำผลการศึกษาไปใช้เพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชน
3. เพื่อใช้เป็นประโยชน์ในทางวิชาการสำหรับผู้ที่ต้องการศึกษาค้นคว้าและนำไปใช้อ้างอิงหรือพัฒนางานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา: การศึกษาปัจจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งเน้นการศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

ขอบเขตด้านประชากร: เยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ที่มีอายุระหว่าง 13 - 18 ปี

ขอบเขตด้านสถานที่: เทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

ขอบเขตด้านระยะเวลา: เดือนกันยายน – ธันวาคม พ.ศ. 2560

นิยามศัพท์เฉพาะ

พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร หมายถึง การที่เยาวชนมีปฏิกริยาที่ แสดงออกในเรื่องเพศที่เกิดขึ้นในระหว่างเพศตรงข้าม ซึ่งประกอบไปด้วยการติดต่อไปมาหาสู่ การ ไปเที่ยวด้วยกันสองต่อสอง การอยู่กันตามลำพังในที่ลับตา การโอบกอดและจูบ การกอดรัดขนิ้มมี เสื้อผ้าและไม่มีเสื้อผ้า การสำเร็จความใคร่ให้กันและกัน จนกระทั่งการมีเพศสัมพันธ์กัน

เยาวชน หมายถึง หญิงและชายไทย ที่มีอายุระหว่าง 13 - 18 ปี

ปัจจัยด้านสื่อ/เทคโนโลยี หมายถึง อิทธิพลของสื่อ เทคโนโลยี สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่สามารถ กระตุ้นให้เยาวชนมีความต้องการทางเพศในระดับที่สูงขึ้นจนถึงขั้นการมีเพศสัมพันธ์

ปัจจัยด้านเพื่อน/สิ่งแวดล้อม หมายถึง อิทธิพลจากเพื่อน /สิ่งแวดล้อม ที่มีต่อพฤติกรรม ของเยาวชน เช่น ด้านความคิด การแต่งกาย การแสดงออก โดยการแสดงออกดังกล่าว เพื่อให้เพื่อน ยอมรับคนเป็นสมาชิกกลุ่ม เพื่อค้นหาความเป็นตัวตนของตนเอง ทำให้พฤติกรรมที่แสดงออกจะ เป็นไปตามกลุ่มเพื่อนที่ตนคบหาอยู่

ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุตรและบิดา มารดา หมายถึง ความสัมพันธ์เกี่ยวกับการ ช่วยเหลือให้เยาวชนได้เรียนรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายและระบบฮอร์โมนเพศ เพื่อ เตรียมตัวและเข้าใจการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น รวมถึงการสอนให้หลีกเลี่ยงหรือการป้องกันการมี เพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรรวมทั้งวิธีการคุมกำเนิดที่ถูกต้องเหมาะสม

ปัจจัยด้านการมีแฟน/คนรัก หมายถึง การที่เยาวชนเกิดการมีความสัมพันธ์กับบุคคลต่าง เพศที่อาจพัฒนาไปเป็นความรักได้ ความรักในช่วงเยาวชน ซึ่งเป็นวัยที่ชอบทดลอง อยากรู้ อยาก เห็น จึงอาจนำมาซึ่งการทดลองที่จะมีเพศสัมพันธ์

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยได้ค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร
2. แนวคิดและงานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยด้านสื่อ/เทคโนโลยีกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร
3. แนวคิดและงานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยด้านเพื่อน/สิ่งแวดล้อมกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร
4. แนวคิดและงานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุตรและบิดา มารดากับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร
5. แนวคิดและงานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยด้านการมีแฟน/คนรักกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร
6. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับจิตวิทยา
7. มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์และการคลอดในเยาวชน
8. พระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในเยาวชน พ.ศ. 2559
9. สิทธิขั้นพื้นฐานเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรและตั้งครรภ์ในเยาวชน
10. ผลกระทบการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรและตั้งครรภ์ของเยาวชนในมิติต่าง ๆ
11. ข้อมูลทั่วไปของเทศบาลบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี
12. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับต่อพฤติกรรมกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

เพ็ญ จันทรงาม (2560) รายงานว่า เด็กและเยาวชนถือเป็นกำลังสำคัญต่อการพัฒนาประเทศในอนาคต แต่ในสภาพสังคมไทยปัจจุบันมีปัจจัยหลายด้านที่ส่งผลกระทบต่อความเป็นปัญหา และ อุปสรรคต่อการสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีของเด็กและเยาวชนไทย พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในปัจจุบันนี้ออกนอกรอบดั้งเดิมมากขึ้นทุกที เช่น การเลือกคู่ครอง จะถือเอา ความรัก เป็นสำคัญ ไม่ชอบการคลุมถุงชน การคบเพื่อนต่างเพศ เป็นไปอย่างอิสระเสรี เพราะเห็นว่า ไม่ใช่เรื่อง น่าละอาย หญิงสาวให้ความสำคัญในการครองตัว เป็นหญิงพรหมจรรย์ถึงวันแต่งงานน้อยลง ประกอบกับความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องในเรื่องเพศ ทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ถูกต้องเหมาะสม เช่น การมีเพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันควร การสำส่อนทางเพศ การเบี่ยงเบนทางเพศ เช่นการรักร่วมเพศ เป็นต้น และเกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา เช่น การเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ และปัญหาการทำแท้ง

สัจจา ทาโต (2556) รายงานว่า การมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันควร หมายถึง การที่เยาวชนที่ยังไม่ได้แต่งงานอย่างถูกต้องตามกฎหมายและขนบธรรมเนียมประเพณีของไทย มีเพศสัมพันธ์ ด้วยการสอดใส่อวัยวะเพศในช่องคลอด และหรือทวารหนักของคู่นอนที่อาจเป็นเพศเดียวกัน หรือต่างเพศอันจะนำไปสู่การตั้งครรภ์ และหรือการติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่รวมถึงโรคเอดส์ ซึ่งการมีเพศสัมพันธ์นี้เกิดขึ้นในขณะที่เยาวชนนั้น ยังขาดความพร้อม เช่น มีหน้าที่การงาน วุฒิภาวะ เช่นความคิด การตัดสินใจแก้ปัญหา และความสามารถในการรับผิดชอบชีวิตอื่น ได้แก่ ภรรยา ลูก จากผลของการเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กไปเป็นวัยรุ่นที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจอารมณ์ สังคม และสติปัญญา ประกอบกับเยาวชนเป็นวัยที่เพื่อนมีอิทธิพลต่อความคิด ความเชื่อ และพฤติกรรมเป็นอย่างมาก ร่วมกับสังคมในปัจจุบันเป็นยุคของโลกาภิวัตน์ เยาวชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างง่ายดาย และสื่อต่าง ๆ มีเสรีภาพในการนำเสนอข้อมูลเป็นอย่างมาก ประกอบกับเยาวชนไทยมีการรับเอาวัฒนธรรมค่านิยมของชาติต่าง ๆ อย่างมีสติ ส่งผลให้เยาวชนไทยในปัจจุบันมีพฤติกรรมทางเพศ โดยเฉพาะการมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันควร ในอัตราที่เพิ่มขึ้น นำมาซึ่งปัญหาต่าง ๆ อย่างมากมาย

สาเหตุของปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

1. ปัจจัยด้านพันธุกรรม พัฒนาการทางด้านร่างกายและจิตใจของวัยรุ่น การเปลี่ยนแปลงโดยเฉพาะฮอร์โมนในร่างกาย มีผลกระตุ้นให้มีความสนใจกับเพศตรงข้าม รวมทั้งแรงขับตามธรรมชาติ ที่ทำให้ใคร่รู้ ใคร่ลอง ในเรื่องเพศ จนทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ตั้งใจขึ้น
2. เริ่มต้นตั้งแต่การแต่งตัวที่เปิดเผยมากเกินไปให้เห็นเนินอกมากเกินไป เสื้อที่เปิด สะดือ กางเกงที่รัดมากเกินไป เน้นส่วนสัดส่วนชัดเจนเกินไป

3. วัยรุ่นขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศ โดยเฉพาะในวัยรุ่นที่มีแฟนหรือคนรัก หากไม่รู้จักรูปการปฏิเสขเมื่อถูกขอ มีค่านิยมสมัยใหม่ที่ผิด ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ คือเรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมชาติ และการมีเพศสัมพันธ์กันตามกระแสวันสำคัญ

4. การอยู่หอพัก อยู่ห่างจากพ่อแม่หรือผู้ปกครอง การเที่ยวในสถานเริงรมย์ การเที่ยวงานปาร์ตี้ การเที่ยวต่างจังหวัด มีการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และการใช้สารเสพติดจนทำให้ขาดสติ

5. การอยู่ด้วยกันสองต่อสองระหว่างชายหญิงในที่ลับตาคน และในบรรยากาศที่จะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้

6. สถาบันครอบครัวและศาสนา ที่ปัจจุบันได้อ่อนแอลง เด็กได้รับความอบอุ่นจากครอบครัวน้อยจากที่พ่อแม่ต้องวุ่นกับการทำงานเพื่อหาเงินเลี้ยงลูก หรือบางครอบครัวพ่อแม่มีปัญหาหย่าร้างต้องแยกทางกันทำให้เด็กต้องออกไปหาความอบอุ่นจากเพื่อนและแฟน ซึ่งถือเป็นเรื่องเลวร้ายที่ทำให้เด็กกลุ่มนี้จะมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมได้ นอกจากนี้เด็กในยุคปัจจุบันยังห่างไกลวัดไม่เคยไปทำบุญไหว้พระ เด็กจึงไม่รู้จักรัศมีศุภชอชวดี เพราะขาดสิ่งยึดเหนี่ยวทางจิตใจ

7. เรื่องเพศได้ถูกนำเสนอออกมาทางสื่อต่าง ๆ จำนวนมาก ซึ่งยังไม่นับรวมกับสื่อลามกที่มีอยู่เกลื่อนหาซื้อได้ง่าย ทำให้เด็กวัยรุ่นเข้าถึงเรื่องนี้ได้ง่ายขึ้น

8. สภาพสังคมที่ปัจจุบันอาจกล่าวได้ว่า ผู้ชายหมกมุ่นและมีความต้องการทางเพศเพิ่มขึ้นจากสิ่งยั่วยุต่าง ๆ ทำให้ต้องมาลงกับเพศหญิง จนเป็นเหตุให้เกิดการคุกคามทางเพศ รุมโทรม และการข่มขืน และจากประเด็นนี้ทำให้ผู้ชายเกิดการเรียกร้องจากฝ่ายหญิง ซึ่งจะเป็นเหตุที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันควร

9. ปัญหาการขาดการอบรมกล่อมเกลามาจากความใกล้ชิดสนิทสนม ทั้งจากครอบครัวทั้งจากสังคมแวดล้อมจากสังคม เช่น สนามกีฬาที่ออกกำลังกายไม่มี ที่พักผ่อนหย่อนใจไม่มี ที่จัดกิจกรรมต่าง ๆ ตามความสนใจไม่มีโดยเฉพาะเมืองใหญ่ ๆ ไม่มีสิ่งเหล่านี้ ด้านครอบครัวเช่น พ่อแม่ไม่มีเวลาให้ลูก ไม่เคยใกล้ชิดลูก ไม่เคยแนะนำกล่อมเกลารหรือเป็นตัวอย่างที่ดี เหล่านี้ล้วนเป็นพื้นฐานของการขาดความสัมพันธ์สืบเนื่องกัน ความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นการสืบทอดความคิด ความเชื่อ ประเพณี แนวปฏิบัติต่อตนเองและสังคม

10. สภาพแวดล้อม เด็กที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่ดี พบเห็นสิ่งที่ไม่ดี เช่น การเห็นคนรอบข้างหรือเห็นคนที่อยู่ในชุมชนเดียวกันมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัย ก็จะเอาเป็นเยี่ยงอย่าง และการเห็นบ่อย ๆ จนมองว่าเป็นเรื่องธรรมดา เด็กก็จะมีค่านิยมที่ผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ

11. สื่อต่าง ๆ การได้รับสื่อที่ช่วยส่งเสริมการมีพฤติกรรมทางเพศ เรื่องเพศได้ถูกนำเสนอออกมาสื่อต่าง ๆ จำนวนมาก ซึ่งยังไม่นับรวมกับสื่อลามกที่มีอยู่เกือบล้านชิ้นได้ง่าย ทำให้เด็กวัยรุ่นเข้าถึงเรื่องนี้ได้ง่ายขึ้น

12. การเลียนแบบพฤติกรรมตามกระแสตะวันตก อาทิ การจับคู่อุยกิน การทำสติดินอนกับผู้ชาย การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อน

13. วัยรุ่นมักหลงอยู่กับวัตถุนิยมมากเกินไป และชอบตามเพื่อน เมื่อตัวเองไม่ได้ก็ต้องไขว่คว้าหาวิธีการที่จะได้สิ่งของของตนเองต้องการวัยรุ่นก็ต้องหาวิธีการที่จะได้สิ่งของนั้นมาให้ได้เร็วที่สุด นั่นคือการมีเพศสัมพันธ์โดยเฉพาะเด็กผู้หญิงที่ยอมเสียตัวเพื่อแลกกับการได้เงิน

แนวคิดและงานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยด้านสื่อ/เทคโนโลยีกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

วชิรวัตต์ ปีศิริชต์ โสมาเกตุ (2559) รายงานว่า สื่อ หรือสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เป็นสิ่งเร้าที่มีส่วนกระตุ้นวัยรุ่นให้มีความต้องการทางเพศในระดับที่สูงขึ้นจนถึงขั้นการมีเพศสัมพันธ์หากไม่มีการป้องกันที่ถูกต้อง อาจนำมาซึ่งโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นได้ ดังเช่นการสำนวนของ ชวนชม สกวลวัฒน์ (2529) ที่ศึกษาความรู้ ทัศนคติ การปฏิบัติตนเกี่ยวกับเพศการเจริญพันธุ์และการคุมกำเนิดในวัยรุ่นจังหวัดขอนแก่น พบว่า สื่อมีส่วนกระตุ้น อารมณ์ทางเพศของวัยรุ่นทั้งชายและหญิง

ในปัจจุบันมีสื่อหลากหลายรูปแบบที่กระตุ้นให้วัยรุ่นเกิดอารมณ์ทางเพศ โดยเฉพาะสื่อทางเพศเป็นสื่อที่นำเสนอภาพหรือข้อมูลที่ทำให้ความรู้เรื่องเพศ มีทั้งสื่อที่สร้างสรรค์และไม่สร้างสรรค์ สื่อที่สร้างสรรค์ คือ สื่อที่ให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องเพศ ได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์ที่ถูกวิธี การป้องกันตนเอง จากการตั้งครรภ์ เป็นต้น ส่วนสื่อที่ไม่สร้างสรรค์แบ่งออกได้เป็น 2 ระดับ คือ ระดับของสื่อทางเพศที่ห้ามมีการเผยแพร่ในสังคมไทยอย่างเด็ดขาด ส่วนระดับที่สอง เป็นสื่อทางเพศที่ต้องห้ามเนื่องจากเป็นผลมาจากศีลธรรมอันดีงามของสังคมไทยความหลากหลายของสื่อที่กล่าวมาข้างต้นนั้น วัยรุ่นบางคนก็ไม่สามารถแยกแยะสื่อที่สร้างสรรค์กับสื่อที่มาสื่อสร้างสรรค์ได้ จึงได้รับเอาข้อมูลเรื่องเพศมาจากสื่อทั้งสองประเภท สื่อที่ไม่สร้างสรรค์จึงมีการผลิตและเผยแพร่มากขึ้นทุกวัน ทั้งในรูปแบบหนังสือและวารสารต่าง ๆ สื่อที่อยู่ในรูปของภาพยนตร์ก็มี และที่สำคัญอย่างยิ่งคือ ปัจจุบัน ระบบอินเทอร์เน็ตได้ถูกนำมาใช้เป็นสื่อทางเพศอีกช่องทางหนึ่ง บางกรณีได้นำเสนอผ่านเว็บไซต์ บางกรณีก็นำเสนอในรูปแบบเกมออนไลน์ และจะเห็นได้ว่าระบบนี้บางทีก็ขาดการดูแล และการจัดการที่ดี จึงทำให้มีการเผยแพร่ลูกกลามอย่างรวดเร็ว นอกจากจะช่วยและกระตุ้นให้วัยรุ่นเกิดอารมณ์ทางเพศได้ง่ายและรวดเร็วขึ้นแล้ว ยังอาจนำไปสู่การมีพฤติกรรม

เสียงทางเพศอีกด้วยจากความสำคัญของสื่อในรูปแบบต่าง ๆ ที่กล่าวมา อาจกล่าวได้ว่า สื่อที่กล่าวมาจัดเป็นสิ่งเร้าภายนอกที่สำคัญ ซึ่งผู้เกี่ยวข้องตลอดจนวัยรุ่นต้องให้ความสำคัญในการระมัดระวังในการเลือกรับสื่อที่ถูกประเภทด้วย

กุสุมา มีศิลป์ (2558) รายงานว่า ปัจจุบันกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาเป็นอย่างมากสิ่งสำคัญที่เป็นตัวถ่ายทอดความรู้และค่านิยมทางเพศให้แก่วัยรุ่น คือสื่อ และเทคโนโลยี ที่มีการพัฒนาก้าวไกลในยุคปัจจุบันมาก สื่อในปัจจุบันมีความรวดเร็วทันสมัยและกว้างไกล สามารถเรียนรู้ได้อย่างกว้างไกลสื่อเหล่านี้อาจเสนอทั้งสิ่งที่ไม่ดี และสิ่งที่ดี หากวัยรุ่นไม่สามารถแยกแยะ ใช้ความคิด ความเชื่อ และกระบวนการกลุ่ม เลือกลงในสิ่งที่มีผลทางลบต่อตนเอง ต่อครอบครัว สังคมและชุมชน ก็จะทำให้วัยรุ่นกลุ่มนั้นได้รับการปลูกฝังค่านิยมในทางไม่ถูกต้อง เช่น การนำเสนอพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม เช่น การกอด จูบ เล้าโลม การมีเพศสัมพันธ์ เป็นต้น พฤติกรรมเหล่านี้ วัยรุ่นจะรับและเลียนแบบโดยเห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดา เป็นเรื่องที่ทันสมัย มากกว่าที่จะศึกษาอย่างลึกซึ้ง ดังนั้น หากวัยรุ่นมีการรับรู้ค่านิยมทางเพศจากสื่อ โดยขาดการวิเคราะห์ ไตร่ตรอง หรือขาดผู้ช่วยชี้แนะแนวทาง อาจทำให้วัยรุ่นได้รับรู้ประสบการณ์ที่ไม่เหมาะสมได้ นอกจากนี้ ด้านการสื่อสารที่มีความรวดเร็ว ว่องไว ทันสมัย สามารถติดต่อกันได้ทั่วโลก ทำให้วัยรุ่นสามารถติดต่อเพศตรงข้ามได้อย่างเสรี โอกาสที่จะมีความเสี่ยงทางด้านเพศสูงขึ้น

สัจจา ทาโต (2556) รายงานว่า ในสังคมยุคโลกาภิวัตน์ที่มีการติดต่อสื่อสารอย่างรวดเร็วทั่วถึง ชาวชนสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารได้อย่างง่ายดาย และสื่อต่าง ๆ มีเสรีภาพในการนำเสนอข้อมูลเป็นอย่างมาก จึงทำให้เยาวชนซึ่งเป็นวัยที่มีความอยากรู้อยากเห็น อยากทดลอง ประกอบกับการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาในระบบโรงเรียน และจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ยังขาดความชัดเจน และไม่สนองต่อความอยากรู้อยากเห็นของเยาวชนจึงทำให้เยาวชนค้นหาข้อมูลด้วยตนเองจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เช่น อินเทอร์เน็ต หนังสือดี หนังสือ สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ สื่อเหล่านี้เป็นเสมือนแหล่งเรียนรู้และสร้างค่านิยมให้กับเยาวชน ซึ่งสื่อต่าง ๆ เหล่านี้มักช่วยให้เยาวชนเกิดอารมณ์ มีความต้องการทางเพศ ทำให้ออยากทดลองหรือทำตามสื่อที่ได้พบเห็นอย่างขาดสติส่งผลให้เยาวชนมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันควร

นงลักษณ์ เอมประดิษฐ์ และคณะ (2558) กล่าวว่า ทุกวันนี้บทบาทและหน้าที่ของสื่อมวลชนในสังคมไทย ที่ต้องเผยแพร่ความรู้ ข่าวสารนั้น ลดบทบาทลงไปมาก คงเหลือเพียงความบันเทิงที่มุ่งนำเสนอสู่ประชาชนอย่างต่อเนื่อง ที่มาในรูปแบบของรายการโทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต ไม่เว้นแม้แต่นั่งสิ่งพิมพ์ที่จะน่าจะบรรจุข่าวสาร และความรู้ไว้มากมายกลับนำเสนอเนื้อหาด้านความบันเทิงมากเกินไปจนความพอดี ทำให้ประชาชนได้รับแต่ความบันเทิงมากเกินไป กอปรกับความ

เจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีต่าง ๆ ทำให้สื่อลามกอนาจารที่แอบแฝงมาร่วมกับความบันเทิงแพร่กระจายสู่ประชาชนได้ง่ายดาย และรวดเร็ว ซึ่งแตกต่างจากอดีตที่สื่อเหล่านั้น จะเข้าถึงประชาชนเฉพาะกลุ่มเท่านั้น

สื่อลามกอนาจารมีการพัฒนารูปแบบการสื่อสารที่ส่งไปถึงผู้บริโภคมีความรวดเร็วและหลากหลายมากขึ้น สื่อลามกอนาจารที่ปรากฏในปัจจุบันสามารถจำแนกได้ดังนี้

สื่อซีดี สื่อประเภทนี้มีการแพร่กระจายสู่ประชาชนได้อย่างรวดเร็ว ง่ายดาย ด้วยราคาที่ไม่แพงจนเกินไป และหาซื้อได้ง่าย ภาพยนตร์ต่าง ๆ ที่ฉายในโรงภาพยนตร์ได้นำมาเผยแพร่ในรูปแบบของแผ่นซีดีและดีวีดี เนื้อหาที่น่าเสอนมักจะ โคนเซ็นเซอร์จากหน่วยงานภาครัฐ ทำให้ผู้บริโภคเลือกซื้อแผ่นภาพยนตร์เถื่อนที่มีราคาถูก และไม่มีการเซ็นเซอร์ ทั้งยังการนำเสนอเรื่องราวการมีเพศสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งประเภทถ่ายภาพยนตร์ด้วยความเต็มใจ และการถ่ายภาพยนตร์ด้วยความไม่เต็มใจ เช่น การแอบถ่าย และการข่มขืน นอกจากนี้ ได้มีการนำเสนอภาพยนตร์การมีเพศสัมพันธ์แบบพิสดาร เช่น ระหว่างคนกับสัตว์

สื่อหนังสือพิมพ์ การนำเสนอข่าวสารต่าง ๆ ของหนังสือพิมพ์เฟื่องปริมาณทั้งข่าวอาชญากรรมที่มุ่งเน้นข่าวที่มีความเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศเป็นหลัก อาทิ ข่าวการข่มขืนประเภทต่าง ๆ ทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกคุ้นชินกับเรื่องดังกล่าว นอกจากนี้ การนำเสนอภาพนักร้อง-นักแสดงสาวใส่เสื้อผ้าน้อยชิ้นที่ปรากฏในหน้าบันเทิง รวมทั้งหน้าแรกของหนังสือพิมพ์ในวันเสาร์หรืออาทิตย์ ทำให้มีผู้หญิงบางกลุ่มได้เลียนแบบการแต่งกายดังกล่าว เพราะเห็นเป็นความทันสมัย ซึ่งการกระทำดังกล่าวเป็นการกระตุ้นให้ผู้ชายมีความต้องการทางเพศมากขึ้น อาจนำไปสู่การประกอบอาชญากรรมได้

สื่อนิตยสาร ภาพหน้าปกหรือแม้แต่ภาพโฆษณาสินค้าภายในเล่มของนิตยสาร มุ่งเน้นการสื่อสารด้านเพศเป็นหลัก โดยเน้นสรีระของผู้หญิงเป็นจุดขายของหนังสือแทบทั้งสิ้น

สื่อปฏิทินที่แจกในเทศกาลปีใหม่ ซึ่งมีการถ่ายภาพนางแบบอย่างวาบหวิวเป็นภาพประกอบปฏิทิน มักปรากฏในสินค้าประเภทสุรา เครื่องดื่มชูกำลัง และรถยนต์

สื่อโทรทัศน์ การแสดงของนักแสดงยุคใหม่ที่ต้องการความสมจริงในการนำเสนอเนื้อหา เช่น ฉากรักต่าง ๆ นอกจากนี้ การแต่งกายล่อแหลมของนักแสดง เช่น การใส่เสื้อคอกเล็ก การใส่กางเกง หรือกระโปรงที่สั้นมาก เพื่ออวดรูปร่างของนักแสดงหญิง เป็นการกระตุ้นความต้องการทางเพศให้กับผู้ชมที่เป็นผู้ชายได้ ซึ่งการแต่งกายและการกระทำดังกล่าวก่อให้เกิดค่านิยมใหม่ในสังคมไทยที่แทรกซึมเข้ามาทดแทนวัฒนธรรมการแต่งกายที่สุภาพเรียบร้อยของคนในสังคม

สื่อภาพยนตร์ เป็นสื่ออีกประเภทที่มีการนำเสนอฉากต่าง ๆ และการดำเนินเรื่องราวด้วยความสมจริง ทำให้นักแสดงทุกคนต้องกล้าแสดงบทบาทอย่างสมจริง โดยนักแสดงทุกคนมีความมุ่งมั่นที่จะก้าวสู่ความเป็นมืออาชีพในเวทีการแสดงระดับโลก ทำให้หน่วยงานที่ดูแลด้านการเซ็นเซอร์ภาพยนตร์ต้องทำงานอย่างหนัก เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของภาพยนตร์ทุกเรื่องที่จะนำเผยแพร่สู่ประชาชน หากมีเนื้อหาหรือฉากตอนใดที่ไม่เหมาะสมจึงต้องมีการเซ็นเซอร์ฉากนั้น ๆ ไป เพราะสื่อภาพยนตร์เป็นสื่อที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของคนในสังคมมาก สื่อประเภทนี้นำเสนอได้ทั้งภาพและเสียงทำให้มีความน่าเชื่อถือมาก

สื่อการ์ตูน หนังสือการ์ตูนเป็นสื่ออีกประเภทหนึ่งที่น่าสนใจเนื้อหาที่เข้าข่ายลามกอนาจารมาเป็นเวลานาน เป็นสื่อที่เข้าถึงกลุ่มเด็กและเยาวชนเป็นส่วนใหญ่ มีการนำเสนอภาพและเนื้อหาที่เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร อาทิ การ์ตูนญี่ปุ่นจะมีการนำเสนอเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนในระดับมัธยมต้น ทำให้เด็กและเยาวชนที่ได้บริโภคสื่อดังกล่าว อาจเกิดพฤติกรรมเลียนแบบเนื้อหาและวิธีการในหนังสือได้ ทำให้เกิดปัญหาสังคมตามมามากมาย

สื่ออินเทอร์เน็ต สื่อที่มาพร้อมกับความเจริญทางเทคโนโลยีที่ใช้งานได้อย่างง่ายดายเพียงการเชื่อมต่อคอมพิวเตอร์เข้ากับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเท่านั้น แต่เป็นสื่อที่ยากและมีความซับซ้อนแก่การตรวจสอบรูปแบบ และเนื้อหาที่นำมาเผยแพร่อย่างมาก สื่อมัลติมีเดียที่มีทั้งภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และเสียงพร้อม ๆ กัน อย่างอินเทอร์เน็ตเป็นสื่อสำคัญที่กระตุ้นให้ผู้บริโภคเลือกเสพสื่อลามกอนาจารเพิ่มมากขึ้นรูปแบบของสื่อลามกอนาจารที่เผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ต ได้แก่ หนังสือ นิตยสาร การ์ตูน ปฏิทิน ภาพยนตร์ โทรทัศน์ คลิปวิดีโอ การสนทนาผ่านอินเทอร์เน็ต (Chat) ที่มีการสนทนาเรื่องเพศแบบ 1 ต่อ 1 และเป็นปาร์ตี้เว็บแคมผ่านโปรแกรมต่าง ๆ มีการล่อลวงให้ไปพบกันและมีเพศสัมพันธ์แบบ 1 ต่อ 1 และแบบเซ็กส์หมู่ (สวิกกิ้ง) ทั้งโดยเต็มใจ และโดนข่มขืน อาจมีการแอบถ่ายวิดีโอเก็บไว้ แล้วนำมาเผยแพร่ทางสื่ออินเทอร์เน็ต หรือการนำไปขายเป็นแผ่นซีดี การเปิด ดสายเซ็กส์โฟน ไปจนกระทั่งการค้าประเวณี สื่อนี้เป็นสื่อที่เข้าถึงประชาชนได้หลากหลายกลุ่ม ทั่วทุกมุมโลก ซึ่งร้อยละ 50 ของผู้บริโภคทั้งหมด เป็นกลุ่มเด็กและเยาวชน ที่อ่อนไหว และง่ายต่อการจูงใจ

สื่อเกม เกมเป็นสื่ออีกประเภทหนึ่งที่น่าสนใจเข้าถึงกลุ่มเด็กและเยาวชนได้ดี ทุกวันนี้เล่นได้พัฒนารูปแบบไปมากจากที่เคยเป็นเกมแบบเล่นคนเดียวในเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล กลายเป็นเกมออนไลน์ที่เล่นทุกเพศ ทุกวัย สามารถเข้าไปเล่นเกมร่วมกันผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้ รูปแบบของเกมมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มีการสร้างเกมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศมากมาย เช่น เกมข่มขืนผู้หญิง เกมลวนลามผู้หญิง เกมจีบผู้หญิงแล้วมีเพศสัมพันธ์ ด้วยฉากและเนื้อหาของเกมที่มีความสมจริง ทำให้ผู้เล่นเกมเกิดจินตนาการไปต่าง ๆ นานา และเกิดอาการติดเกมออนไลน์อย่างถอนตัว

ไม่ขึ้นได้ นอกจากนั้น เกมออนไลน์ยังได้พัฒนาให้มีการสนทนาระหว่างผู้เล่นเกมเหล่านั้น ทำให้เกิดช่องทางใหม่ในการสื่อสารเรื่องเพศที่อาจก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ในสังคมได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาเหล่านั้นเกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนซึ่งเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศสื่อโทรศัพท์เคลื่อนที่ เครื่องมือสื่อสารที่เข้าถึงประชาชนแทบทุกคนในประเทศไทยที่มีการเผยแพร่เนื้อหาและรูปภาพลามกอนาจารได้อีกช่องทางหนึ่ง เช่น การเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ (Wap GPRS) ที่สามารถท่องโลกอินเทอร์เน็ตที่เต็มไปด้วยสื่อลามกอนาจารได้อย่างง่ายดาย การส่งข้อความและรูปภาพ (MMS และ SMS) ลามกอนาจารต่าง ๆ ระหว่างกัน รวมไปถึง เซ็กซ์โฟน (Sexphone) การพูดคุยเรื่องเพศผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ เป็นต้น

แนวทางการแก้ปัญหาสื่อลามกอนาจารในสังคมไทย

หน่วยงานภาครัฐ และผู้ที่เกี่ยวข้องต้องดำเนินการแก้ไขปัญหามาให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ดังนี้

1. การกำหนดเรตติ้งของภาพยนตร์และแผ่นบันทึกเสียง (แผ่นซีดี และดีวีดี) โดยปัจจุบันประเทศไทยมีการกำหนดเรตติ้งรายการโทรทัศน์ แต่ไม่มีการกำหนดเรตติ้งภาพยนตร์ ซึ่งการควบคุมภาพยนตร์เน้นการเซ็นเซอร์มากเกินไป ทำให้เกิดความอยากรู้อยากเห็น และอยากลองได้ โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่น จึงเลือกที่จะไปบริโภคสื่อลามกอนาจารเพื่อตอบสนองความต้องการเหล่านั้น หากประเทศไทยไม่มีการเซ็นเซอร์ภาพยนตร์ แต่กำหนดเรตติ้งแทนจะทำให้วงการภาพยนตร์และแผ่นบันทึกเสียง (แผ่นซีดี และดีวีดี) ที่ถูกกฎหมายมีรายได้ที่พอเพียงต่อความต้องการ และสามารถผลิตภาพยนตร์ดี ๆ ออกสู่สายตาประชาชนได้ การให้ความรู้แก่เด็กและเยาวชนในเรื่องเพศศึกษา โลกทุกวันนี้มีความเปลี่ยนแปลงไปมาก สื่อลามกอนาจารอยู่รอบตัวเด็กและเยาวชน ทำให้คุณจารย์ และผู้ปกครองต้องดูแลบุตรหลานของตนเองให้รู้เท่าทันสื่อ โดยการบริโภคสื่อไปพร้อมกับเด็กและเยาวชน และชี้แนะสิ่งที่ถูกต้องให้กับพวกเขา ไม่ว่าจะเป็นฉากกอดจูบในละครโทรทัศน์ การประพาดิตนไม่เหมาะสมของตัวอวัยวะ แม้แต่การแต่งกายของนักร้อง-นักแสดงหญิงที่นำเสนอผ่านสื่อในรูปแบบต่าง ๆ เป็นต้น นอกจากนั้นต้องให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาแก่เด็กและเยาวชน โดยสามารถประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอน และการดำเนินชีวิตประจำวันของพวกเขาอย่าปิดบังในสิ่งที่พวกเขาอยากรู้อยากเห็น

2. การดูแลเอาใจใส่บุตรหลานเกี่ยวกับการอ่านหนังสือการ์ตูนและเล่นเกม ครูอาจารย์และผู้ปกครอง ควรให้ความสำคัญกับการอ่านหนังสือการ์ตูนและเล่นเกมของเด็กและเยาวชนให้มาก อย่างที่กล่าวไปข้างต้นว่าสื่อการ์ตูนและเกมมีการนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวกับเรื่องเพศจำนวนมาก ควรร่วมกันพิจารณาเนื้อหาของการ์ตูนและเกมทุกครั้งก่อนจะตัดสินใจซื้อให้เด็กและเยาวชนอ่าน

หรือเล่น การส่งเสริมให้มีสื่อที่นำเสนอเรื่องเพศในเชิงสร้างสรรค์ โดยส่งเสริมให้มีการผลิตสื่อที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาด้านเพศอย่างถูกต้อง เหมาะสมแก่สังคมไทย

3. การกลั่นกรอง และปิดกั้นเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม สื่อเว็บไซต์เป็นสื่อที่เข้าถึงประชาชนได้ทุกเพศ ทุกวัย ทุกมุมโลก ทำให้หน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงวัฒนธรรม ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติและกระทรวงวิทยาศาสตร์ ต้องเข้าไปตรวจสอบและสกัดกั้นเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม โดยไม่ให้เผยแพร่สู่ประชาชนได้ เพิ่มกฎหมายเพื่ออุดช่องโหว่ของกฎหมายเดิม รัฐบาลต้องกำหนดมาตรการทางกฎหมายให้ครอบคลุมถึงสื่อลามกอนาจารให้มากขึ้น โดยกำหนดบทลงโทษให้รุนแรงและหนักหน่วง เพื่อให้ผู้ประกอบการด้านสื่อเกิดความหวาดกลัวและไม่ละเมิดกฎหมาย

4. สร้างค่านิยมด้านจริยธรรมของนักวิชาชีพสื่อสารมวลชนทุกแขนง นักสื่อสารมวลชนทุกแขนงย่อมมีจริยธรรมที่ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานร่วมกันอยู่แล้ว แต่รอบดังกล่าวอาจถูกละเลยไป ทำให้พวกเขามองข้ามความสำคัญด้านจริยธรรมไป เล็งเห็นแต่ผลประโยชน์ที่จะได้รับจากการขายข่าว ภาพ บทละคร โทรทัศน์ บทภาพยนตร์ เป็นต้น ดังนั้น สมาคมนักวิชาชีพสื่อสารมวลชนแต่ละแขนงต้องปลูกจิตสำนึกเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมให้มากขึ้น โดยอาจก่อตั้งองค์กรอิสระที่เป็นตัวกลางในการประสานงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคธุรกิจ ภาคประชาชน และภาคนักวิชาการ เพื่อมีหน้าที่เฝ้าระวังและตรวจสอบสื่อลามกอนาจารไม่ให้เกิดขึ้นในสังคมไทย

5. สื่อลามกอนาจารจะดำรงอยู่ในสังคมไทย หรือล่มสลายไปขึ้นอยู่กับสมาชิกใน 9 สังคมไทยทุกคนที่จะร่วมกันเฝ้าระวัง ตรวจสอบ และไม่ส่งเสริมหรือสนับสนุนให้สื่อเหล่านั้นให้มีรายได้และผลกำไร ส่งผลให้สื่อลามกอนาจารต้องล่มสลายไปในที่สุด

พฤติกรรมการณ์เลียนแบบสื่อ

การเลียนแบบ (Imitation) หมายถึง พฤติกรรมการณ์เอาอย่างตัวแบบ ซึ่งเกิดจากกระบวนการทางจิตวิทยา และสังคม โดยที่ผู้เลียนแบบอาจรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ได้ (จรรยา สุวรรณทัต, 2547)

พฤติกรรมการณ์เลียนแบบ เป็นพฤติกรรมการณ์ของผู้เลียนแบบ ซึ่งแสดงออกโดยอาศัยพฤติกรรมการณ์ของตัวแบบเป็นต้นแบบ ตัวแบบประพฤติตนปฏิบัติอย่างไร แสดงกิริยาอาการอย่างไร ผู้เลียนแบบก็กระทำอย่างนั้นด้วย ฝ่ายตัวแบบอาจมีตัวตนอยู่จริง ๆ ในอดีต และปัจจุบัน หรืออาจจะเป็นตัวแบบในจินตนาการ เช่น ในนวนิยาย และวรรณคดี พฤติกรรมการณ์เลียนแบบอาจเหมือนกันหรือเป็นอย่างเดียวกับพฤติกรรมการณ์บางส่วน หรือทั้งหมดของตัวแบบในระดับที่มี

ความแตกต่างกันบ้างจนกระทั่งไม่มีความแตกต่างระหว่างกัน กล่าวคืออาจเหมือนกันทุกประการ ในด้านการประพฤติปฏิบัติตนตลอดจนถึงวิถีชีวิตของผู้เลียนแบบ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถ ความรู้สึก ความเต็มใจศรัทธา ทศนคติ ค่านิยมอุดมคติของผู้เลียนแบบ และความสำคัญหรือ อิทธิพลของตัวแบบที่มีต่อผู้เลียนแบบรวมทั้งสถานการณ์แวดล้อมอื่น ๆ ประกอบด้วย พฤติกรรมการเลียนแบบจากสื่อโทรทัศน์

กระบวนการเลียนแบบเป็นการแสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมเลียนแบบเกิดขึ้นได้อย่างไร ประกอบด้วยเงื่อนไขต่าง ๆ ทั้งทางจิตวิทยาและสังคม Bandura and Walters (2010 อ้างถึงใน จรรยา สุวรรณทัต, 2557) ได้กล่าวถึง การเรียนรู้โดยการเลียนแบบว่าเกิดจากการกระทำที่เป็นตัวแบบ หรือโดยสังเกตการณ์กระทำของผู้อื่นบ่อย ๆ ซ้ำ ๆ จนทำให้มีความคิดว่า ควรแสดง พฤติกรรมอย่างไร กระบวนการนี้ประกอบด้วย กระบวนการใส่ใจ กระบวนการทรงจำ กระบวนการแสดงพฤติกรรม และกระบวนการจูงใจ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้จะส่งผลให้เกิดพฤติกรรม เลียนแบบหรือปฏิบัติการเลียนแบบพัฒนาการของการเลียนแบบ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับพัฒนาการที่มีอยู่ แล้ว การเลียนแบบอาจเพิ่มขึ้น ด้วยการเสริมแรงพฤติกรรมที่เหมือนกับพฤติกรรมของตัวต้นแบบ การอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการเรียนรู้ด้วยการปรับปรุงทักษะในการเลือกสังเกตการณ์ใช้ รหัส การมองเห็นผลตอบแทนของการกระทำตามคนอื่น ทำให้เยาวชนมีพฤติกรรมเลียนแบบมากขึ้น เมื่อมีแรงจูงใจให้กระทำตามตัวแบบคาราและนักร้องที่ปรากฏตัวตามสื่อต่าง ๆ จึงถือเป็น ต้นแบบสำคัญที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบในเยาวชน

แนวคิดและงานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยด้านเพื่อน/ สิ่งแวดล้อมกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

จันทร์ทิศา พุกษานานนท์ (2556) กล่าวว่า กลุ่มเพื่อนมีความสำคัญในการเริ่มทำ พฤติกรรมเสี่ยง มีข้อมูลแสดงว่าหากเพื่อนสนิทมีเพศสัมพันธ์วัยรุ่นคนนั้นจะมีเพศสัมพันธ์ตาม เพื่อนภายในระยะเวลา 1 ปี โดยเฉพาะวัยรุ่นที่มีคูรักรมีโอกาสดูถูกชักจูงให้มีเพศสัมพันธ์ได้ง่ายหากอยู่ใน สถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการมีเพศสัมพันธ์ได้แก่ การอยู่ตามลำพังกับคูรักร หรือเพื่อนต่างเพศในที่รโหฐาน การแสดงความรักกับคูรักรหรือเพื่อนต่างเพศ การไปเที่ยวสถาน เริงรมย์ และการไปเที่ยวค้างคืนกับเพื่อนต่างเพศโดยไม่มีผู้ใหญ่ไปด้วย

นงลักษณ์ เอมประดิษฐ์และคณะ (2558) รายงานว่า กลุ่มเพื่อน เป็นกลุ่มที่มีอิทธิพลต่อ พฤติกรรมวัยรุ่นเป็นอย่างมาก เนื่องจากว่าโดยธรรมชาติ วัยรุ่นจะมีความผูกพันและให้ความสำคัญ กับกลุ่มเพื่อนมากที่สุด มีการเลียนแบบ เห็นคล้อยตามในหลาย ๆ ด้าน เช่น ด้านความคิด การแต่ง กาย การแสดงออก โดยการแสดงออกดังกล่าว เพื่อให้เพื่อนยอมรับตนเป็นสมาชิกกลุ่ม ซึ่งความ

ต้องการให้เข้ากับกลุ่มเพื่อนได้ต้องมีการแสดงออกตามความเชื่อและค่านิยมของวัยรุ่นกลุ่มนั้น ๆ โดยวัยรุ่นจะใช้ความคิดและความเชื่อเป็นบรรทัดฐานของกลุ่มเพื่อน เพื่อค้นหาความเป็นตัวตนของตนเอง ทำให้พฤติกรรมที่แสดงออกจะเป็นไปตามกลุ่มเพื่อนที่ตนคบหาอยู่

กุสุมา มีศิลป์ (2558) รายงานว่า สิ่งแวดล้อมนับเป็นปัจจัยที่เอื้ออำนวยให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ หากวัยรุ่นอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม ได้แก่ การอยู่ใกล้สถานเริงรมย์ หรือสถานบริการทางเพศ การเข้าถึงสถานเริงรมย์หรือสถานบริการทางเพศ มีโอกาสแสดงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้สูงกว่าวัยรุ่นที่อาศัยในสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม นอกจากนี้มีการศึกษาพบว่าวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์นั้น ส่วนมากจะเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา ซึ่งส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในหอพักหรือบ้านในชุมชนเมือง และอยู่ใกล้สถานบันเทิงหรือสถานบริการทางเพศวัยรุ่นเหล่านี้มีอิสระเต็มที่ ไม่มีผู้ใหญ่คอยควบคุมดูแลเหมือนอยู่ในครอบครัว เมื่อกลุ่มวัยรุ่นอยู่ใกล้สถานที่เหล่านี้ ทำให้วัยรุ่นตัดสินใจเข้าไปในสถานบันเทิงได้ เกิดการมั่วสุม ดื่มสุรา เล่นการพนัน การใช้สารเสพติด ตลอดจนการมีเพศสัมพันธ์ได้

สัจจา ทาโต (2556) รายงานว่าตามพัฒนาการทางสังคม เยาวชนเป็นวัยที่มีการพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง ในวัยนี้เพื่อนจะเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อความคิด ความเชื่อ และพฤติกรรมของเยาวชนเป็นอย่างมาก เยาวชนมักใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับเพื่อน 2 ใน 5 ของเวลาว่าง) ความสัมพันธ์กับเพื่อนจะเริ่มคงที่และมีความลึกซึ้งมากขึ้น ซึ่งอิทธิพลจากเพื่อนสามารถเป็นได้ทั้งแรงผลักดันด้านบวกและด้านลบ เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อน หรือเพื่อให้เป็นที่ประทับใจของกลุ่มเพื่อน ซึ่งสำหรับเยาวชนบางคนเพื่อนหมายถึงทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิต จึงอาจยอมทำตามคำชักชวน หรือคำทำโทษของเพื่อน ซึ่งรวมถึงการมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันควรด้วย อย่างไรก็ตาม อิทธิพลของความผูกพันกับครอบครัวจะมีส่วนช่วยในการพิจารณาไตร่ตรองการชักชวนของเพื่อน สำหรับเยาวชนที่เติบโตมาในครอบครัวที่มีการเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล (Authoritative style) ครอบครัวที่มีการเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล บุตรมักจะพัฒนาก้าวหน้ากว่าการเลี้ยงดูแบบอื่น ๆ โดยพบว่า เด็กมักประสบความสำเร็จในการเรียนมากกว่า มีปัญหาด้านพฤติกรรมไม่พึงประสงค์น้อยกว่า ไม่ว่าเด็กจะอยู่ในครอบครัว ที่มีสภาวะทางสังคมหรือเชื้อชาติที่แตกต่างกัน

จรรยา แก้วใจบุญ (2557) รายงานว่า สิ่งแวดล้อม เป็นด้านที่มีอิทธิพลต่อเรื่องเพศเช่นกัน โดยอาจมีอิทธิพลต่อเรื่องเพศทั้งด้านบวกและด้านลบ นอกจากนี้สภาพการณ์ของชุมชน ความเจริญก้าวหน้าของสังคม วัตถุ เทคโนโลยี เช่น การมีสถานเริงรมย์ สถานที่ท่องเที่ยวที่ การแสดงออกของคนในสังคม ชุมชน บรรทัดฐานของสังคมและชุมชนการเห็นความสำคัญในการร่วมรักษาขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม เหล่านี้มีอิทธิพลต่อค่านิยมของคนในชุมชนทั้งสิ้น เช่น หากมีการ

เปิดเสรีของสถานเริงรมย์ วัยรุ่นในชุมชน ก็จะเห็นและชินต่อภาพที่เกิดขึ้นในชุมชน จนคิดว่าเป็นเรื่องธรรมดา การเที่ยวสถานเริงรมย์ การดื่มสุรา การนำค่านิยมด้านวัตถุเข้าเป็นบรรทัดฐานของสังคม ก็จะทำให้มีผลต่อพฤติกรรมของคนในชุมชน ที่สำคัญคือวัยรุ่น เด็ก ที่จะเติบโตในอนาคต นอกจากนี้โรงเรียน ยังเป็นด้านที่มีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อการปลูกฝังค่านิยมเป็นอย่างมาก รองจากสถาบันครอบครัว ในปัจจุบัน การให้เด็ก วัยรุ่น ได้รับรู้ในเรื่องเพศผ่านหลักสูตรต่าง ๆ เช่น สุขศึกษา สังคมมีการเรียนรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของร่างกายและจิตใจในวัยรุ่น พฤติกรรมทางสังคม พัฒนาการทางเพศการปฏิบัติตนต่อเพศตรงข้าม การอยู่ร่วมกันในสังคม ทำให้เป็นการปลูกฝังให้เด็กและวัยรุ่นได้รับบทบาทของตนเอง และรู้บทบาทที่จะแสดงต่อผู้อื่นได้เป็นอย่างดี เป็นการปลูกฝังความรู้ ความเชื่อและค่านิยม ที่ผ่านกระบวนการเรียนการสอนภายในสถาบันการศึกษา

แนวคิดและงานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุตรและบิดา มารดากับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

Bowlby (2010) ได้กล่าวว่า ความผูกพันระหว่างบิดามารดากับบุตรในช่วง 2 ขวบแรก สามารถพัฒนาได้ใน 2 ลักษณะ คือ 1. ความผูกพันที่มั่นคง (Secure attachment) 2. ความผูกพันที่ไม่มั่นคง (Insecure attachment) ซึ่งเป็นพื้นฐานที่ส่งผลต่อความก้าวหน้าของการพัฒนาของในวัยต่อมา ในทารกที่มีความผูกพันที่ไม่มั่นคงกับบิดามารดาหรือผู้ดูแล มักจะหลีกเลี่ยงหรือต่อต้านต่อบิดามารดาหรือผู้ดูแล ซึ่งสันนิษฐานว่าจะทำให้ทารกเมื่อเติบโตขึ้นเป็นเยาวชนมักประสบปัญหาในการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น และอาจใช้เพื่อนแทนที่จะเป็นบิดามารดาหรือผู้ปกครองเป็นบรรทัดฐานในการตัดสินใจหรือกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ ซึ่งรวมถึงการมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันควร

กุสุมา มีศิลป์ (2558) รายงานว่า เมื่ออย่างเข้าสู่วัยรุ่นบิดามารดามีบทบาทสำคัญเรื่องเพศในการช่วยให้วัยรุ่นได้เรียนรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายและระบบฮอร์โมนเพศ เพื่อเตรียมตัวและเข้าใจการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นบิดามารดาเป็นรากฐานสำคัญในการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาแก่บุตรในเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศ การหลีกเลี่ยงหรือการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรรวมทั้งวิธีการคุมกำเนิดที่ถูกต้องเหมาะสม ถ้าบิดามารดาให้ความรู้แก่วัยรุ่นจนเข้าใจวัยรุ่นก็จะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ในทางตรงกันข้ามหากบิดา มารดาให้ค่านิยมแก่วัยรุ่นว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องของตำหรือปกปิดไม่ให้ความรู้ในเรื่องเพศแก่วัยรุ่น วัยรุ่นจะหันไปหาเพื่อนหรือแหล่งให้ความรู้อื่น ๆ ที่อาจไม่ถูกต้องเหมาะสม ก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ (วันทนิย์ วาสกะสิน, 2556) และวัยรุ่นที่เติบโตมาจากครอบครัวที่เป็นแบบอย่างที่ดีและเหมาะสม จะมีความรู้สึกที่ตนเองมีความปกติ มีความสามารถ รู้สึกอิสระและมีความรู้ว่เรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมดาเรียนรู้ในการแสดงออกของความรักที่เหมาะสม จะช่วยป้องกันการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ (นงลักษณ์

เอมประดิษฐ์ และคณะ, 2546) นอกจากนี้สัมพันธภาพในครอบครัวก็มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นด้วย

จันทร์ทิศา พุกษานานนท์ (2556) กล่าวว่า ครอบครัว มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมวัยรุ่นเป็นอย่างมากเช่นกัน เพราะครอบครัวเป็นสถาบันแรกของการปลูกฝังค่านิยม ความเชื่อ การเรียนรู้แบบอย่างการแสดงออก บุคลิกภาพ ซึ่งจะมีการลอกเลียนแบบ เรียนรู้จากบิดามารดา ค่านิยมทางเพศที่ครอบครัวมีการปลูกฝังให้แก่บุตรมีความสำคัญต่อค่านิยมและพฤติกรรมการแสดงออกเป็นอย่างมาก เช่น บางครอบครัวถือว่าควรแสดงออกถึงการรักนวลสงวนตัว การไม่ซิงสุกก่อนห้ามครอบครัวที่มีเวลาในการเลี้ยงดูบุตร ใกล้ชิดบุตร ก็จะมีโอกาสในการอบรมสั่งสอนและเป็นแบบอย่างได้มาก แต่หากครอบครัวที่ไม่มีเวลาสำหรับบุตร ต้องใช้เวลาในการทำมาหาเลี้ยงชีพ บุตรก็จะขาดโอกาสของการอบรมปลูกฝัง แต่บุตรจะไปเรียนรู้ลอกเลียนแบบตามสภาพการณ์ เช่น จากกลุ่มเพื่อน และปัจจุบันวัยรุ่นหญิงบางส่วนก็มีค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสเป็นเรื่องที่สามารถยอมรับได้ (ปิยวร กุมภีรัตน์, 2546)

แนวคิดและงานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยด้านการมีแฟน/ คนรักกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

กุสุมา มีศิลป์ (2558) รายงานว่า ปัจจุบันวัยรุ่นจำนวนมากนิยมที่จะมีคูรัก ซึ่งเป็นสิ่งที่พ่อแม่และผู้ใหญ่วิตกกังวลเป็นอย่างยิ่งจะคบหากันเกินขอบเขตและละเลยเรื่องการเรียน หากวัยรุ่นมีความรักแล้วรู้จักปฏิบัติและวางตัวอย่างเหมาะสมมีความรับผิดชอบในเรื่องเรียนก็จะไม่มีสิ่งเสียหายตามมา แต่วัยรุ่นบางคู่กับชักนำกันมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม โดยการชวนกันไปเที่ยวกลางคืน ไปเที่ยวกลางคืนด้วยกันดื่มสุราขณะกันไปด้วยกัน หรือทดลองเสพสารเสพติด ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะชักนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้ในที่สุด

นงลักษณ์ เอมประดิษฐ์และคณะ (2558) รายงานว่า ในช่วงของการเปลี่ยนผ่าน เยาวชนมักใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับกลุ่มเพื่อน ซึ่งเอื้อให้เกิดการมีความสัมพันธ์ที่อาจพัฒนาไปเป็นความรักได้ ความรักในช่วงเยาวชน ซึ่งเป็นวัยที่ชอบทดลอง อยากรู้ อยากเห็น จึงอาจนำมาซึ่งการทดลองที่จะมีเพศสัมพันธ์ได้ ซึ่งจากการศึกษาในหลาย การศึกษา พบว่า ผู้ที่เยาวชนมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกด้วยส่วนใหญ่คือ คู่รัก หรือแฟน และพบว่าครึ่งหนึ่งของเยาวชนเหล่านี้มีเพศสัมพันธ์โดยไม่มี การป้องกันใด ๆ

จากผลสำรวจของเอแบคโพล (2559) ถึงเรื่อง “ประสบการณ์และทัศนคติของวัยรุ่นต่อปัญหาพฤติกรรมทางเพศในปัจจุบัน” พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 61.7 % ยอมรับว่ามีประสบการณ์ด้านการมีแฟนและคนรัก และจำนวน 37.5 % เคยมีแฟนหรือคนรักมากกว่าหนึ่งคนและ

จำนวน 11.2 % มีแฟนหรือคนรักมากกว่า 4 คน ส่วนผลสำรวจในประเด็นการยอมรับพฤติกรรมเชิงชู้สาวนั้นวัยรุ่นส่วนใหญ่ยอมรับพฤติกรรมการจับมือ ควางแขน และการโอบไหล่หรือเอวกับแฟน และจำนวนกว่า 52.9 % ให้การยอมรับการจับมือ และอีก 40.2% ยอมรับการควางแขนกับผู้ที่เพิ่งรู้จักตามสถานที่ต่าง ๆ อาทิ ผับ เชน และห้างสรรพสินค้า นอกจากนี้มีวัยรุ่นจำนวน 46.9% ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคนรัก และจำนวน 13.9 % ยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์กับคนที่เพิ่งรู้จักตามสถานที่ต่าง ๆ สำหรับผลการสำรวจความเห็นเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์นั้น วัยรุ่นจำนวน 42.4 % เคยมีประสบการณ์ด้านเพศสัมพันธ์ และกลุ่มตัวอย่างจำนวนถึง 60.8% เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่า 1 คน โดยฝ่ายชายมีแนวโน้มมีเพศสัมพันธ์กับคนจำนวนมากกว่าฝ่ายหญิง

จากผลสำรวจดังกล่าวเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นว่าวัยรุ่นไทยในปัจจุบัน มีทัศนคติที่เปิดกว้างเกี่ยวกับเรื่องเพศมากขึ้น ซึ่งถือเป็นเรื่องเสี่ยงที่จะส่งผลให้เด็กเหล่านี้มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเพิ่มขึ้น

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับจิตวิทยาทางสังคมของเยาวชน

เยาวชนเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนผ่านจากวัยเด็กไปเป็นวัยรุ่นที่มีการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ อย่างมากมาย เพื่อให้มีวุฒิภาวะ ที่ครอบคลุมถึงการมีวุฒิภาวะทางเพศด้วย การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้อาจทำให้เยาวชนอยู่ในภาวะเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์เพราะคุณลักษณะทางจิตสังคมที่เกิดขึ้นในช่วงเยาวชนดังนี้

1. การให้ความหมายบทบาทของเพศตนเอง (Defining sex roles) ตามทฤษฎีของ Freud เยาวชนอยู่ในระยะ Genital stage ฉะนั้นเยาวชนจึงอาจพยายามหาความหมายของบทบาทของเพศตนว่าเป็นเพศชาย (I am a man) หรือเพศหญิง (I am a woman) โดยการมีเพศสัมพันธ์เช่นผู้ใหญ่ปฏิบัติกัน

2. การชอบความเสี่ยง (Risk taking) ตามพัฒนาการของเยาวชนเพื่อให้บรรลุวุฒิภาวะมีความเป็นตัวของตัวเอง สามารถพึ่งพาตนเองได้ และมีการตัดสินใจที่ถูกต้อง การกระทำพฤติกรรมเสี่ยงอาจเป็นหนทางหนึ่งในการส่งเสริมพัฒนาการดังกล่าว แต่เยาวชน ส่วนใหญ่มักกระทำพฤติกรรมเสี่ยงในปริมาณและแนวทางที่ไม่เหมาะสม เช่น การขับรถเร็วโดยปราศจากอุปกรณ์ป้องกัน การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในปริมาณมาก หรือการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่มีการใช้ถุงยางอนามัย เป็นต้น

3. การคิดเข้าข้างตนเอง (Egocentrism) เยาวชนมักจะให้ความสำคัญกับตนเองเป็นอย่างมากและคิดว่าผู้อื่นก็ให้ความสำคัญตนเองเช่นนั้นด้วย นอกจากนี้ เยาวชนยังคิดว่าตนเองมีเอกลักษณ์ ไม่เหมือนใคร (Uniqueness) และเป็นผู้ที่แข็งแกร่ง ไม่ติดโรคเหมือนผู้อื่น

(Invulnerability) ซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมให้เยาวชนเป็น พวกชอบเสี่ยง (Risk taker) ซึ่งรวมถึงการเสี่ยงที่จะมีเพศสัมพันธ์โดยไม่มีกำบังด้วย

4. ความอยากรู้อยากทดลอง (Curiosity) เยาวชนเป็นวัยที่อยากรู้อยากทดลอง ซึ่งหนึ่งในปมปริศนาที่เยาวชนอยากรู้อยากทดลองคือ การทดลองมีเพศสัมพันธ์ทั้งอาจจะต้องการทดสอบเสน่ห์ของตน ต้องการทราบว่ามีคนรักตนหรือไม่ หรือเพื่ออยากรู่ว่าตนสามารถมีเพศสัมพันธ์ได้หรือไม่ ซึ่งจากศึกษาพบว่า เหตุผลของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของเยาวชน คือ อยากรู้อยากทดลอง

มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์และการคลอดในเยาวชน

ที่ผ่านมาหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคประชาชนต่างตระหนักถึงปัญหาการตั้งครรภ์ในเยาวชน ที่มีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อย ๆ โดยหน่วยงานหลักต่างมีนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวแต่การดำเนินงาน ขณะนี้ยังขาดการบูรณาการ ไม่เชื่อมโยงกันทั้งในด้านนโยบายและการปฏิบัติ ทำให้เกิดความซ้ำซ้อนและมีช่องว่างในการทำงาน อีกทั้งฐานข้อมูลที่ใช้ติดตามสถานการณ์ยังขาดความสอดคล้องระหว่างหน่วยงาน ตลอดจนแหล่งข้อมูลที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน ยังไม่มีการตั้งเป้าหมายผลลัพธ์ที่คาดหวังของประเทศ ที่สอดคล้องกันของทุกหน่วยงานว่าจะลดการตั้งครรภ์ในเยาวชนเป็นเท่าไร ในระยะเวลาเท่าใด จะบรรลุเป้าหมายเหล่านี้ได้อย่างไร จะติดตามประเมินผลแบบใด จะมีกลไกเพื่อพัฒนาความร่วมมือและ การประสานงานระหว่างหน่วยงานต่างกระทรวง หน่วยงานส่วนกลาง จังหวัดและท้องถิ่นอย่างไร ตลอดจนจะบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังได้อย่างไร เช่นเดียวกับสมัชชาสุขภาพแห่งชาติที่ได้มีฉันทามติแก้ปัญหาเยาวชนไทยกับการตั้งครรภ์ที่ไม่พร้อมในปี พ.ศ. 2553 และเรื่องนี้ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี แต่ขาดการปฏิบัติตามมติเพราะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ได้รู้สึกมีส่วนร่วมและดำเนินการอย่างจริงจัง นอกจากนี้ยังมีโครงการนำร่องเพื่อแก้ปัญหาการตั้งครรภ์ในเยาวชนทั้งภาครัฐและองค์กรพัฒนาเอกชน รวมทั้งโครงการวิจัย โดยนักวิชาการในสถาบันการศึกษาเพื่อพัฒนารูปแบบและแนวทาง ทั้งนี้ยังไม่ชัดเจนว่าจะสามารถขยายผลให้ เป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินงานตามปกติของหน่วยงานที่รับผิดชอบได้จริงเมื่อสิ้นสุดโครงการแล้วอย่างไร

1. การสอนเพศศึกษาในโรงเรียน

กระทรวงศึกษาธิการและองค์กรพัฒนาเอกชนได้ร่วมมือกันพัฒนาหลักสูตรและวิธีการสอน เพศศึกษามา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546 เพื่อให้มีการยอมรับมากขึ้น แต่มีการนำไปใช้ในโรงเรียนเพียงบางแห่ง ทำให้มีการเรียนการสอนที่ไม่สม่ำเสมอ เน้นเพียงการควบคุมพฤติกรรมทางเพศและการมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัยเท่านั้น โดยไม่ครอบคลุมประเด็นด้านอนามัยการเจริญพันธุ์ เช่น โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การเตรียมตัวก่อนมีประจำเดือน และการสร้างทัศนคติที่ดีในเรื่องเพศ

เป็นต้น ทำให้การสอนเพศศึกษาไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร แม้ในปัจจุบันจะมีช่องทางสำหรับการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับเพศศึกษาเพิ่มมากขึ้น แต่การสอนเพศศึกษาอย่างจริงจังก็ยังไม่ครอบคลุมเยาวชนที่สำเร็จการศึกษาภาคบังคับและออกไปประกอบอาชีพ ทั้งที่เป็นแรงงานอิสระและผู้ที่ทำงานในสถานประกอบการ รวมทั้งเยาวชนที่มีลักษณะเฉพาะ เช่น ในสถานเลี้ยงเด็กกำพร้า ผู้ที่ติดเชื้อเอชไอวี เป็นต้น สำหรับเยาวชนที่อยู่ในสถานประกอบการได้รับข้อมูลเกี่ยวกับเพศศึกษา และอนามัยการเจริญพันธุ์บ้างเพียงบางส่วนจากโครงการป้องกันโรคเอดส์ จากโครงการแก้ไขปัญหา ยาเสพติด การป้องกันการค้าบริการทางเพศและการป้องกันอาชญากรรมทางเพศ แต่ไม่ได้รับข้อมูล การให้บริการเรื่อง การวางแผนครอบครัวที่เหมาะสม นอกจากนี้ ยังพบว่าปัญหาส่วนหนึ่งเกิดจากครูผู้สอนเพศศึกษา เช่น ครูบางท่านมีความรู้สึกไม่สบายใจที่จะสอนวิชานี้ รวมทั้งได้ปรับเปลี่ยนหลักสูตรด้วยตนเองในหลายประเด็นและบางประเด็นได้ถูกตัดออกไป ซึ่งการตัดสินใจกระทำเช่นนั้นเป็นผลมาจากค่านิยมส่วนตัว เช่น คิดว่าเป็นการผิดศีลธรรมที่ครูจะพูดถึงเรื่องเพศกับเด็กนักเรียน การสอนเพศศึกษาจะกระตุ้นให้เยาวชนมีเพศสัมพันธ์เร็วขึ้น และการขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสุขภาวะทางเพศของครูผู้สอนเอง

2. การหยุดความรุนแรง

การบังคับและล่วงละเมิดทางเพศ การตั้งครกในเยาวชนส่วนหนึ่งอาจเกิดจากการถูกละเมิด ทางเพศ เด็กบางคนอาจถูกบังคับขืนใจหรือถูกฝืนใจให้มีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ต้องการ เยาวชนบางคนต้องใช้ชีวิตคู่ ตั้งแต่ที่ยังอยู่ในวัยเด็ก ทั้ง ๆ ที่ตามกฎหมายการสมรสตามกฎหมายจะมีขึ้นได้เมื่อนุคคลอายุ 17 ปีขึ้นไป การหยุดความรุนแรงและการละเมิดทางเพศของเด็กผู้หญิงต้องการความเอาใจใส่อย่างต่อเนื่อง จากสถานการณ์การตั้งครกและการคลอดในเยาวชนของไทยที่ได้รับความสนใจมากขึ้นจากทุกภาคส่วน ในขณะนี้ยังมีข้อจำกัดที่พูดคุยกันน้อยมากว่าจะทำอย่างไรให้เด็กเยาวชนคงอยู่ในระบบการศึกษาภาคบังคับและไม่แต่งงานก่อนอายุ 18 ปี การต่อรองและการสื่อสารทางเพศและการไม่ต้องเป็นผู้ถูกกระทำทางเพศ จึงควรเป็นส่วนหนึ่งของการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาอย่างรอบด้าน เพื่อสร้างพลังอำนาจแก่เด็กผู้หญิงให้มี ทักษะในการสื่อสารและมีทัศนคติของความเท่าเทียมทางเพศ ไม่เป็นเบี้ยเลี้ยงให้กับผู้ชายในเรื่องการ มีเพศสัมพันธ์ ทั้งนี้พบว่าความรุนแรงในชีวิตคู่จะลดลงเมื่อมีการเสริมสร้างพลังและอำนาจการต่อรองทาง เศรษฐกิจให้กับผู้หญิง การให้ความสำคัญเรื่องสุขภาพทางเพศและอนามัยการเจริญพันธุ์ การให้ผู้ชายและ เด็กผู้ชายเป็นส่วนหนึ่งของการทำงานเพื่อป้องกันและแก้ปัญหา

3. การใช้ถุงยางและการคุมกำเนิดในเยาวชน

เยาวชนครึ่งหนึ่งที่ใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก โดยจะใช้ถุงยางในครั้งต่อ ๆ ไป น้อยลง ในขณะที่เดียวกันผู้หญิงเยาวชนไม่สามารถเข้าถึงการคุมกำเนิดกึ่งถาวรเพราะมี

ราคาแพง และยังไม่ครอบคลุมการให้บริการในระบบหลักประกันสุขภาพ การแก้ไขปัญหาจึงต้องการความร่วมมือจากหลายภาค ส่วน ทั้งการให้ความรู้และการให้บริการในเชิงป้องกัน เช่น การเข้าถึงยาคุมกำเนิดและถุงยางอนามัย ทั้งนี้ยังคงมีการต่อต้านและโต้เถียงว่าควรจะมีการจำหน่ายถุงยางอนามัยอย่างเปิดเผย หรือจัดให้มีถุงยางในสถานศึกษาหรือไม่ ขณะเดียวกันเด็กเยาวชนไม่กล้าซื้อถุงยางจากร้านสะดวกซื้อ ส่วนหนึ่งไม่มีเงินซื้อและอีกส่วนหนึ่งไม่แน่ใจในคุณภาพของถุงยางที่ได้รับแจกฟรี สถานศึกษาบางแห่งสนับสนุนให้มีการติดตั้งเครื่องจำหน่ายถุงยาง ในโรงเรียนแต่ไม่เปิดเผยเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกวิพากษ์วิจารณ์ นอกจากนี้ต้องมีการปรับทัศนคติและวิถีคิดของผู้ให้บริการสาธารณสุขว่าเยาวชนที่มารับบริการอนามัยการเจริญพันธุ์ ไม่ว่าจะเป็นการขอคำปรึกษา ขอบริการคุมกำเนิดหรือถุงยางนั้นเป็นเยาวชนที่ฉลาดรู้จักป้องกันก่อนที่จะเกิดปัญหาแล้วค่อยจึงมาแก้ปัญหาที่หลัง

4. บริการอนามัยการเจริญพันธุ์ที่เป็นมิตร

การบริการอนามัยการเจริญพันธุ์พบว่ามีค่าใช้จ่ายสูง ใช้เวลานานในการรอรับบริการและเวลา เปิดให้บริการไม่เหมาะสม ระยะเวลาให้บริการสั้นเกินไป มีบริการที่ไม่ครบถ้วน ไม่มีกิจกรรมที่จะช่วยให้คลาย จากความวิตกกังวล ขาดความเป็นส่วนตัว ทัศนคติทางลบของผู้ให้บริการต่อเยาวชนที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ด้วยท่าทีไม่เป็นมิตร เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เยาวชนไม่ไปใช้บริการ ผู้บริหารไม่เห็นด้วย ไม่ให้การสนับสนุน อีกทั้ง บุคลากรบางคนไม่เข้าใจต่อความยากลำบากในการบอกเล่าประวัติการมีเพศสัมพันธ์ ความต้องการเก็บรักษา ความลับ ข้อจำกัดที่เยาวชนไม่สามารถจ่ายค่าบริการได้ การให้บริการโดยบุคลากรเพศชาย และความไม่รู้ลึกซึ้งคุ้นเคยกับบุคลากรที่ให้บริการ อีกทั้งผู้ให้บริการส่วนหนึ่งยังขาดแนวทางที่ชัดเจนว่าสามารถให้บริการ คุมกำเนิดแก่ผู้หญิงโสดและเยาวชนอย่างไร การทำรายงานที่ต้องการรายละเอียดเกี่ยวกับผู้รับบริการ เช่น ชื่อ ที่อยู่ และต้องใช้เวลาในการไปรับบริการมากเกินไป ระบบส่งต่อที่ไม่มีคุณภาพ ขาดการประสานงานที่ดี ระหว่างแผนกภายใน โรงพยาบาล และระหว่างโรงพยาบาลกับโครงการที่ให้บริการเฉพาะกลุ่มที่เข้าถึงได้ยาก กรณีการยุติการตั้งครรภ์ แม้จะมีการผลักดันให้มีข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยหลักเกณฑ์ปฏิบัติเกี่ยวกับการยุติ การตั้งครรภ์ทางการแพทย์ พ.ศ. 2548 และเงื่อนไขตามที่ระบุในข้อบังคับฉบับนี้เอื้อให้กับการแก้ไขปัญหา อนามัยการเจริญพันธุ์ในระดับหนึ่ง แต่ก็ถูกวิจารณ์ว่าไม่สามารถลดการทำแท้งที่ไม่ปลอดภัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มผู้ที่ตั้งครรภ์โดยไม่ตั้งใจ เนื่องจากยังมีข้อจำกัดในการเข้าถึงบริการยุติการตั้งครรภ์โดยบุคลากรทางการแพทย์ ผู้หญิงส่วนหนึ่งจึงไปใช้บริการทำแท้งเถื่อนและได้รับผลแทรกซ้อนที่เป็นอันตรายจำนวนมาก

5. นโยบายการรณรงค์ระดับประเทศ

การรณรงค์ระดับประเทศเป็นอีกเรื่องหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นการขาดเจ้าภาพหลักว่าหน่วยงานใด ควรจะเป็นผู้ชี้้นำการสื่อสาร สาธารณะเพื่อป้องกันและแก้ไขการตั้งครรภ์ในเยาวชนหวังผลอย่างไร และเนื้อหาที่น่าเสนอควรเป็นอย่างไร มีหลายหน่วยงานให้ความสำคัญในการรณรงค์เพื่อสร้างความตระหนักเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย รวมทั้งการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในเยาวชน เช่น "Stop Teen Mom หยุดการตั้งครรภ์ไม่พร้อมในเยาวชน" ของกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ที่ฉายภาพสีหน้าของเด็กเยาวชนหลาย ๆ คนที่กำลังคลอคลุก ซึ่งภาพการนำเสนอดังกล่าวนำไปสู่การถกเถียงพูดคุยของคนในสังคมวงกว้าง มีทั้งผู้ที่จะเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย มีมุมมองที่แตกต่างกันไป

พระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในเยาวชน พ.ศ. 2559

พระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในเยาวชน พ.ศ. 2559 นี้ประกอบด้วย 24 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ การกำหนดให้มีคณะกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในเยาวชน โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ มีอำนาจหน้าที่เสนอนโยบายและยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหา ปัญหาการตั้งครรภ์ในเยาวชนต่อคณะรัฐมนตรี เสนอแนวทางแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหา ปัญหาการตั้งครรภ์ในเยาวชนต่อคณะรัฐมนตรี กำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในเยาวชน ขณะที่สถานศึกษาต้องจัดให้มีการเรียนการสอนเรื่องเพศวิถีศึกษาและให้คำปรึกษาในเรื่องดังกล่าวที่เหมาะสมกับวุฒิภาวะวัยของนักเรียนและนักศึกษา พร้อมให้คำปรึกษาเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา จัดให้มีระบบการดูแล ช่วยเหลือและคุ้มครองนักเรียนหรือนักศึกษาที่ตั้งครรภ์ให้ได้รับการศึกษาด้วยรูปแบบที่เหมาะสมและต่อเนื่อง รวมทั้งมีระบบส่งต่อให้ได้รับการบริการอนามัยเจริญพันธุ์และสวัสดิการอย่างเหมาะสม พร้อมทั้งมีบทกำหนดโทษ ผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการหรืออนุกรรมการ โดยไม่มีเหตุผลอันควร ซึ่งต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 เดือน หรือปรับไม่เกิน 10,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ โดยมีมาตราที่สำคัญดังนี้

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้ "เยาวชน" หมายความว่า บุคคลอายุเกินสิบปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ถึง ยี่สิบปีบริบูรณ์ มาตรา 5 เยาวชนมีสิทธิตัดสินใจด้วยตนเอง และมีสิทธิได้รับข้อมูลข่าวสารและความรู้ ได้รับการ บริการอนามัยการเจริญพันธุ์ ได้รับการรักษาความลับและความเป็นส่วนตัว ได้รับการจัดสวัสดิการสังคม อย่างเสมอภาคและไม่ถูกเลือกปฏิบัติ และได้รับสิทธิอื่นใดที่เป็นไปเพื่อประโยชน์ ตามพระราชบัญญัตินี้ อย่าง ถูกต้อง ครบถ้วนและเพียงพอ มาตรา 6 ให้สถานศึกษาดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในเยาวชน ดังต่อไปนี้

- (1) จัดให้มีการเรียนการสอนเรื่องเพศวิถีศึกษาให้เหมาะสมกับช่วงวัยของนักเรียนหรือนักศึกษา
- (2) จัดหาและพัฒนาผู้สอนให้สามารถสอนเพศวิถีศึกษาและให้คำปรึกษาในเรื่องการป้องกัน และแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในเยาวชนแก่นักเรียนหรือนักศึกษา
- (3) จัดให้มีระบบการดูแล ช่วยเหลือ และคุ้มครองนักเรียนหรือนักศึกษาซึ่งตั้งครรภ์ให้ได้รับการศึกษาด้วยรูปแบบที่เหมาะสมและต่อเนื่อง รวมทั้งจัดให้มีระบบการส่งต่อให้ได้รับบริการอนามัย การเจริญพันธุ์และการจัดสวัสดิการสังคมอย่างเหมาะสม การกำหนดประเภทของสถานศึกษาและการดำเนินการของสถานศึกษาแต่ละประเภทให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 7 ให้สถานบริการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในเยาวชน ดังต่อไปนี้

- (1) ให้ข้อมูลข่าวสารและความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในเยาวชน แก่ผู้รับบริการซึ่งเป็นเยาวชนอย่างถูกต้อง ครบถ้วน และเพียงพอ
- (2) จัดให้มีบริการให้คำปรึกษาและบริการอนามัยการเจริญพันธุ์ที่ได้มาตรฐานสำหรับผู้รับบริการ ซึ่งเป็นเยาวชนและสอดคล้องกับสิทธิตามมาตรา 5 รวมทั้งจัดให้มีระบบการส่งต่อให้ได้รับการจัด สวัสดิการสังคมอย่างเหมาะสม การกำหนดประเภทของสถานบริการและการดำเนินการของสถานบริการ แต่ละประเภทให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 8 ให้สถานประกอบกิจการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในเยาวชน ดังต่อไปนี้

- (1) ให้ข้อมูลข่าวสารและความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในเยาวชน แก่ลูกจ้าง ซึ่งเป็นเยาวชนอย่างถูกต้อง ครบถ้วน และเพียงพอ
- (2) จัดหรือสนับสนุนให้ลูกจ้างซึ่งเป็นเยาวชนเข้าถึงบริการให้คำปรึกษาและบริการอนามัย การเจริญพันธุ์ รวมทั้งจัดให้มีระบบการส่งต่อให้ได้รับการจัดสวัสดิการสังคมอย่างเหมาะสม การกำหนด ประเภทของสถานประกอบกิจการและการดำเนินการของสถานประกอบกิจการ แต่ละประเภทให้เป็น ไปตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 9 ให้มีการจัดสวัสดิการสังคมที่เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ใน เยาวชน ดังต่อไปนี้

(1) ส่งเสริมสนับสนุนให้สภาเด็กและเยาวชนระดับจังหวัดและระดับอำเภอสร้างเครือข่ายเด็ก และเยาวชนในพื้นที่เพื่อเป็นแกนนำป้องกัน แก้ไข และเฝ้าระวังปัญหาการตั้งครุฑในเยาวชน

(2) ส่งเสริมสนับสนุนให้หน่วยงานของรัฐและหน่วยงานของเอกชนที่เกี่ยวข้อง ทำหน้าที่ประสานงาน เฝ้าระวัง และให้ความช่วยเหลือแก่เยาวชนที่ตั้งครุฑและครอบครัว

(3) จัดให้มีการฝึกอาชีพตามความสนใจและความถนัดแก่เยาวชนที่ตั้งครุฑก่อนและหลังคลอด ที่ประสงค์จะเข้ารับฝึกอาชีพ และประสานงานเพื่อจัดหางานให้ได้ประกอบอาชีพตามความเหมาะสม

(4) จัดหาครอบครัวทดแทนในกรณีที่เยาวชนไม่สามารถเลี้ยงดูบุตรด้วยตนเองได้

(5) การจัดสวัสดิการสังคมในด้านอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครุฑ ในเยาวชน การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง มาตรา 10 ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการให้เยาวชนในเขตราชการส่วนท้องถิ่น ได้รับสิทธิตามมาตรา 5 เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติ ท้องถิ่น ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 11 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครุฑในเยาวชน” ประกอบด้วย

(1) นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ มาตรา 20 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น หรือให้ส่งคำชี้แจง เอกสาร ข้อมูล หลักฐาน หรือวัตถุใดที่เกี่ยวข้องมาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาได้

มาตรา 21 ในกรณีที่ปรากฏว่าสถานศึกษา สถานบริการ สถานประกอบกิจการ หรือหน่วยงาน ของรัฐไม่ดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครุฑในเยาวชนตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ให้ คณะกรรมการแจ้งต่อรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น เพื่อให้มีการดำเนินการตาม พระราชบัญญัตินี้

มาตรา 23 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการตามมาตรา 20 โดยไม่มีเหตุอันสมควร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

สิทธิขั้นพื้นฐานเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรและตั้งครรรภ์ในเยาวชน

1. หลักการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

ประเทศไทยมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ขณะเดียวกันผลจากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ในระยะที่ผ่านมา แม้จะให้สำคัญกับการกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาแล้ว แต่ยังคงปรากฏความเหลื่อมล้ำอยู่ในสังคมไทย จนมีคำพูดที่ว่า “รวยกระจุก-จนกระจาย” ด้วยเหตุนี้หากเป้าหมายการพัฒนาประเทศคือการทำให้ชีวิตคนไทยดีขึ้น ความเข้าใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของประชากรนับตั้งแต่แรกเกิดจะช่วยให้เราเห็นอนาคต แนวโน้มของสังคม ตลอดจนความเสี่ยงและปัญหาที่ประชาชนจะต้องเผชิญหน้า การกำหนดนโยบายสาธารณะที่เหมาะสมเพื่อให้การจัดสรรทรัพยากรให้ทุกคนได้ มี “โอกาส” ได้เข้าถึงสิทธิขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม การตั้งครรรภ์ในเยาวชนเป็นการสะท้อนความเหลื่อมล้ำทางด้านโอกาสในการ เข้าถึงสิทธิขั้นพื้นฐานอย่างหนึ่ง อาทิการที่เด็กหรือเยาวชนบางกลุ่มไม่ได้รับการศึกษาเรื่องเพศศึกษาที่เหมาะสมกับวัย เป็นการถูกปฏิเสธสิทธิในการได้รับความรู้และการพัฒนาตนเอง การที่เด็กเยาวชนบางส่วนตั้งครรรภ์เนื่องจากถูกล่วง ละเมิดทางเพศเป็นการละเมิดสิทธิของเด็กที่จะได้รับความคุ้มครอง

นอกจากนี้ถือได้ว่าแม่เยาวชนบางคนที่มีอาการ แทรกซ้อนจากการคลอดก่อนวัยอันควร ถูกละเมิดสิทธิในการดูแลสุขภาพขั้นพื้นฐานอีกด้วย กรอบอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิมนุษยชนหลายฉบับระบุถึงหน้าที่ของรัฐในการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนให้กับประชาชน โดยอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (Convention of the Rights of the Child) ที่ประเทศไทย เป็นรัฐภาคีในปี ค.ศ. 1992 ระบุถึงการคุ้มครองของรัฐต่อสิทธิของเด็กเพื่อสิทธิที่จะมีชีวิตรอดได้รับการดูแลสุขภาพขั้นพื้นฐาน มี สันติภาพ และความปลอดภัย สิทธิที่จะได้รับการพัฒนา มีครอบครัวที่อบอุ่น ได้รับการศึกษาที่ดี และภาวะโภชนาการที่เหมาะสม และสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองให้รอดพ้นจากการทำร้าย การล่วงละเมิด การทะเลาะ การนำไปขาย การใช้แรงงานเด็ก และการแสวงประโยชน์โดยมิชอบใน รูปแบบอื่น ๆ และสิทธิที่ในการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น แสดงออก การมีผู้รับฟัง และมีส่วนร่วม ในเรื่องที่มีผลกระทบต่อตนเอง

2. หลักการคุ้มครองสิทธิทางการศึกษา

ด้วยสัดส่วนของนักเรียนที่ออกจากโรงเรียนกลางคันที่ยังสูงอยู่ของประเทศไทยสะท้อนให้เห็นว่า มีเด็กจำนวนหนึ่งที่ถูกละเมิดสิทธิทางการศึกษา ถึงแม้ว่าจำนวนของนักเรียนที่ออกจากกลางคันจะมีสัดส่วนที่ลดลง ก็ตาม แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าจำนวนร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่ออกจากโรงเรียนกลางคัน ในช่วงที่ผ่านมา มีมากกว่าจำนวนร้อยละของนักเรียนมัธยมศึกษาปลายที่ออกจากกลางคัน แม้ว่าอายุของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาต้นนั้นอยู่ในช่วงเยาวชนตอนต้นซึ่งเป็นวัยที่ต้องได้รับความคุ้มครองจากผู้ใหญ่ แต่ข้อมูลจากสำนักนโยบาย และแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ แสดงเห็นว่า นักเรียนจำนวน เป็นหมื่นรายในแต่ละปีออกจากโรงเรียนกลางคันทุกระดับชั้นและทุกปี ในขณะที่เดียวกันก็ปรากฏ ชัดเจนว่าจำนวนเด็กนักเรียนที่เข้าเรียนในทุกระดับลดลงอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากการเกิดของคนไทย ที่น้อยลง แต่ทั้งนี้ยังไม่นับรวมนักเรียนใน โรงเรียนเอกชน

สำหรับกรณีนักเรียนที่ออกจากโรงเรียนกลางคันนั้นมีสาเหตุมาจากหลายสาเหตุ เช่น ความยากจน แม้จะไม่ปรากฏจำนวนที่ชัดเจนว่ามีเด็กนักเรียนผู้หญิงต้องออกจากโรงเรียนเพราะการ ตั้งครรภ์จำนวนเท่าใด แต่เมื่อใดที่เยาวชนตั้งครรภ์มักจะออกจากโรงเรียนหรือต้องเปลี่ยนที่เรียน ทั้งนี้เป็นเพราะสังคมไทยยังไม่ยอมรับการตั้งครรภ์หรือการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เมื่อเยาวชน ตั้งครรภ์ทั้งตัวเด็กเองและผู้ปกครองจะรู้สึกอับอาย เสื่อมเสีย รวมทั้งโรงเรียนก็เกรงว่าจะเสีย ชื่อเสียง เด็กจึงต้องออกจากโรงเรียนหรือต้องเปลี่ยนโรงเรียน แม้ว่าขณะนี้ มีโรงเรียนที่เปิดรับให้ เด็กนักเรียนที่ตั้งครรภ์เรียนต่อได้ก็ตาม อย่างไรก็ตาม แม้เด็กจะมีโอกาสเรียนฟรี

แต่ข้อมูลผลกระทบการเปลี่ยนแปลงประชากรในประเทศไทย โดย UNFPA และ สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2554) ระบุว่าโรงเรียนขนาดเล็กและขนาด กลางในเขตเมืองกับ โรงเรียนขนาดเล็กในชนบทคุณภาพต่างกันมาก จากการประเมินคุณภาพและ มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานพบว่าร้อยละ 35 ของโรงเรียนจำนวน 31,159 แห่งอยู่ในเกณฑ์ มาตรฐานของประเทศ ผลจากมาตรฐานโรงเรียนที่แตกต่าง กันเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้โรงเรียน กวดวิชาขยายตัวอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะเด็กต่างจังหวัดที่ต้องเข้ามาเรียน กวดวิชาในจังหวัดใหญ่ ๆ และมีเด็กนักเรียนจำนวนมากต้องมาอยู่หอพัก ดังนั้นปัญหานักเรียนขาดทักษะการวิเคราะห์และการ เรียนรู้ด้วยตนเอง เด็กนักเรียนระดับต่าง ๆ ต้องออกจากโรงเรียนจำนวนมาก รวมทั้งยังมีเด็ก จำนวน มากที่ต้องออกจากบ้านมาอยู่หอพัก ปัจจัยเหล่านี้ล้วนมีความเชื่อมโยงนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์และ การตั้งครรภ์ในเยาวชน แม้ว่าจะได้รับสิทธิขั้นพื้นฐานในการศึกษาภาคบังคับก็ตาม

3. สิทธิการเข้าถึงบริการสุขภาพด้านอนามัย

การเจริญพันธุ์ ในปี พ.ศ. 2545 ประเทศนำหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้ามาใช้โดยการ จัดสรรงบประมาณให้กองทุนหลักประกันสุขภาพแห่งชาติไปบริหารจัดการ เพื่อรับประกันว่าคน ไทยทุกคนจะมีโอกาส เข้าถึงบริการด้านสุขภาพได้อย่างทั่วถึง ผู้ที่มีฐานะยากจนสามารถเข้าถึงการ รักษาพยาบาลราคาแพง ทั้งที่ก่อนหน้านี้ไม่สามารถจ่ายค่ารักษาพยาบาลได้ รวมทั้งงานอนามัยแม่ และเด็กมีความครอบคลุมมากขึ้นกว่าเดิมทำให้ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงบริการง่ายขึ้น แต่สำหรับ การให้บริการสำหรับเยาวชนทั้งการตั้งครรภ์ การคลอดและการดูแลหลังคลอด รวมถึงการ คุมกำเนิดซึ่งมีจำนวนมากในแต่ละปีนั้นจำเป็นต้องได้รับการ ดูแลเป็นการเฉพาะเนื่องจากการ

ตั้งครรภ์ในเยาวชนจะมีความเสี่ยงสูงต่อการแท้งหรือการทำแท้ง การตั้งครรภ์ในเยาวชนยังนำไปสู่ปัญหา การไม่ไปฝากครรภ์ตามกำหนดนัดหมายหรือหลีกเลี่ยงที่จะไปรับบริการที่สถานบริการใกล้บ้าน เพราะต้องการปกปิดการตั้งครรภ์จากผู้ปกครองหรือคนรู้จัก การไม่ได้เตรียมความพร้อมระหว่างการ ตั้งครรภ์และหลีกเลี่ยงการไปรับบริการอาจนำไปสู่การเกิดภาวะแทรกซ้อน ตกเลือด ติดเชื้อ คลอดจนเจ็บป่วย และเสียชีวิตได้ในที่สุด อย่างไรก็ตามแม้จะมีระบบหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า การเข้าถึงวิธีการคุมกำเนิดด้วยวิธี กิ่งถาวร ไม่ว่าจะเป็นการใส่ห่วงหรือยาฝัง

ในปี พ.ศ. 2558 ซึ่งหมายถึงจำนวนผู้หญิงที่ใส่ยาฝัง หรือใส่ห่วงอนามัยที่มีอยู่ราวกว่า 450,000 คน ก่อนที่จะมีการใช้นโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ลดลงเหลือเพียงราว 120,000 โดยประมาณ ในขณะที่ ซึ่งการใช้วิธีคุมกำเนิดกึ่งถาวรในกลุ่มผู้หญิงเยาวชน ยังมีจำนวนน้อยมาก โดยมีการใช้วิธีการคุมกำเนิดทั้งสองประเภทในหญิงอายุ 15 – 19 ปี เพียงร้อยละ 0.1 ที่ใส่ห่วง ร้อยละ 0.2 ใส่ยาฝัง หรือมีจำนวนหญิงเยาวชนอายุ 15 – 19 ปีที่สมรสหรือเป็น โสดแต่มีเพศสัมพันธ์เพียงราว 3,200 กว่ารายจากจำนวนทั้งหมดราว 1.1 ล้านคนที่ใช้วิธีการคุมกำเนิดแบบกึ่งถาวรด้วยยาฝังหรือ ใส่ห่วง แม้ว่าผู้หญิงไทยที่แต่งงานแล้วจะมีอัตราการคุมกำเนิดสูงถึงราวร้อยละ 80 การสำรวจอนามัยการ เจริญพันธุ์ ปี พ.ศ. 2558 โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า ร้อยละ 32 ของหญิงวัย 15 – 19 ปีไม่ได้ตั้งใจ มีบุตรจากการคลอดหลังสุด แต่ไม่ได้ป้องกันการตั้งครรภ์เนื่องจากลืมกินยาหรือลืมฉีดคุมกำเนิด ส่วนหนึ่งใช้วิธีคุมกำเนิดแบบดั้งเดิมและส่วนหนึ่งไม่ได้คิดว่าจะมีเพศสัมพันธ์ สิ่งที่เกิดกลายเป็นความท้าทายคือ คุณภาพของการให้บริการคุมกำเนิดมีความครอบคลุม สอดคล้องกับความต้องการของเยาวชนที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วหรือไม่

ควรจัดบริการคุมกำเนิดที่เป็นมิตรต่อเยาวชนอย่างไร และจะต้องทำอย่างไรให้เยาวชนสามารถเข้าถึง บริการอนามัยการเจริญพันธุ์รอบด้านอย่างแท้จริง รายงาน โครงการ วิจัยการบริหารจัดการระบบงาน วางแผนครอบครัวของประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2557 ของกรมอนามัย (2557) ได้ระบุว่าปัจจุบันแต่ละจังหวัดมีนโยบายและการจัดซื้อเวชภัณฑ์คุมกำเนิดประเภทต่าง ๆ แตกต่างกันไปขึ้นกับนโยบายของแต่ละจังหวัด นโยบายของสถานบริการและประเภทการให้บริการคุมกำเนิดของสถานบริการ ซึ่งสถานบริการของรัฐส่วนใหญ่ยังคงเป็นเวชภัณฑ์แบบชั่วคราว ได้แก่ ยาเม็ดคุมกำเนิด ยาฉีดคุมกำเนิด ส่วนการจัดซื้อเวชภัณฑ์คุมกำเนิดประเภทกึ่งถาวร ได้แก่ ห่วงอนามัยและยาฝังคุมกำเนิดซึ่งมีราคาแพงกว่ามาก มีสถานบริการจำนวนน้อยที่จัดซื้อเวชภัณฑ์ประเภทนี้ ซึ่งเงื่อนไขสำคัญในการให้บริการคุมกำเนิดชนิดกึ่งถาวรของสถานบริการขึ้นกับปัจจัยสำคัญ 4 ประการ คือ 1. การมี/ ไม่มีเวชภัณฑ์ให้บริการ 2. นโยบายของผู้บริหารสถานบริการ 3. ความพร้อมของบุคลากร และ 4. ความต้องการของผู้รับบริการด้าน ข้อมูลขององค์การอนามัยโลกมีคำแนะนำว่าวิธีคุมกำเนิดกึ่งถาวรชนิด long acting ได้แก่ยาฝัง คุมกำเนิดและ ห่วงอนามัยเหมาะสำหรับการ

ป้องกันการตั้งครรภ์ซ้ำในเยาวชน เนื่องจากคุมกำเนิดได้ระยะเวลานาน 3 -5 ปี แต่กลับพบว่าเยาวชนไทยเพียงร้อยละ 0.3 ที่ใช้การคุมกำเนิดด้วยการใส่ห่วงหรือใช้ยาฝัง รายงานการเฝ้าระวัง การแท้งในประเทศไทยปี พ.ศ. 2549 ดำเนินการ โดยกรมอนามัยพบว่าผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาพยาบาลจาก การยุติการตั้งครรภ์ที่ไม่ได้ใช้การคุมกำเนิดใด ๆ มีสูงถึงร้อยละ 56.2 มีผู้ใช้การคุมกำเนิดวิธีใดวิธีหนึ่ง ร้อยละ 43.8 โดย 1 ใน 3 ของผู้หญิงที่ทำแท้งเป็นเยาวชน ทั้งนี้การตั้งครรภ์ในเยาวชนส่วนหนึ่งอาจเกิดจากการถูกละเมิด ทางเพศ หญิงเยาวชนส่วนหนึ่งอาจฝันใจ ถูกบังคับ หรือไม่ได้ตั้งใจมีเพศสัมพันธ์ ทำให้ไม่ได้ป้องกันการตั้งครรภ์ ก่อนที่จะมีเพศสัมพันธ์ ไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัย ส่วนหนึ่งเลือกกินยาคุมกำเนิดฉุกเฉินหลังจากมีเพศสัมพันธ์ เพื่อไม่ให้ท้องและอีกส่วนหนึ่งยุติการตั้งครรภ์เมื่อท้อง

ผลกระทบการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรและตั้งครรภ์ของเยาวชนในมิติต่าง ๆ

เยาวชนเป็นวัยสดใสแรกแย้มเป็นวัยที่มีหน้าที่เรียนหนังสือแต่ถ้าหากเยาวชนกลายเป็นแม่วัยใส นับเป็นการก้าวข้ามและเป็นก้าวกระโดดของชีวิตที่เยาวชนบางคนอาจจะมีความพร้อม แต่บางคนอาจจะไม่ พร้อมรับสภาพดังกล่าว เมื่อเด็กผู้หญิงตั้งครรภ์หรือมีบุตร สิทธิต่าง ๆ ของเยาวชนอาจจะถูกคุกคามตามมา ทั้งสิทธิมนุษยชน สิทธิในการมีสุขภาพที่ดี สิทธิในการได้รับการศึกษา โอกาสในการหารายได้และสร้างอนาคต ทำให้ “โอกาส” และสิทธิที่พึงมีหายไป หลายคนต้องติดอยู่ในกับดักของความยากจนตลอดชีวิตถูกละทิ้ง และเป็นชีวิตที่พลิกผันที่ยากจะกลับมาเหมือนเดิม ผลจากการตั้งครรภ์และการกำเนิดบุตรก่อนวัยอันควรนี้ ส่งผลกระทบที่ยิ่งใหญ่ต่อแม่วัยใสและมักจะถูกส่งต่อไปยังลูกที่มีชีวิตใหม่ด้วยความไม่พร้อม วิธีชีวิตแม่วัยใส ที่เปลี่ยนไปไม่ได้มีผลกระทบกับเฉพาะเด็กผู้หญิงที่เป็นแม่วัยใสเท่านั้น ผลกระทบวงกว้างต่อชีวิตเด็กหญิงในหลายมิติ

1. ผลกระทบทางสุขภาพ

ถ้าเด็กผู้หญิงตั้งครรภ์ในช่วงสองปีแรกที่เริ่มมีประจำเดือนซึ่งเป็นช่วงที่เชิงกรานและช่องคลอดยัง มีการเจริญเติบโตอยู่ สตรีแพทย์ระบุว่าร่างกายยังไม่พร้อมที่จะตั้งครรภ์ประกอบกับผลการศึกษาจากประเทศต่าง ๆ พบว่าเยาวชนที่ตั้งครรภ์มักจะมาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อย ขาดทุน ภาวะทุพโภชนาการ มีความเสี่ยงต่อภาวะ ครรภ์เป็นพิษ โลหิตจาง ภาวะตกเลือดหลังคลอด เชื้อแบคทีเรียในช่องคลอดมากกว่าเยาวชนที่มีอายุมากกว่า ทำให้เกิด การเสียชีวิตจากการคลอดบุตร การเจ็บป่วย และความพิการของเยาวชน ส่วนผลกระทบอื่น ๆ อาทิ อากาการ แทรกซ้อนจากการยุติการตั้งครรภ์ที่ไม่ปลอดภัย การไม่สามารถเข้าถึงการดูแลเป็นประจําสม่ำเสมอ และการดูแลในภาวะฉุกเฉินจากผู้มีความเชี่ยวชาญโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในแต่ละปีมีผู้ติดเชื้อเอชไอวีราย ใหม่มากกว่า 10,000 ราย และแนวโน้มการติดเชื้อในเยาวชนอายุระหว่างอายุ 15 – 24 ปี มีเพิ่มขึ้น แม้การ ติดโรคทางเพศ

ไม่ได้เป็นผลจากการตั้งครรภ์ในเยาวชน แต่เป็นผลจากการมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ปลอดภัยที่จะนำไปสู่การตั้งครรภ์ในเยาวชน ไม่ว่าจะเป็นการไม่ใช้ถุงยางอนามัยหรือการใช้ถุงยางอย่างไม่ถูกต้อง หากไม่ได้รับ การรักษาที่ถูกต้องผลของโรคอาจทำให้เกิดภาวะการมีบุตรยาก ภาวะอักเสบในอุ้งเชิงกราน ท้องนอกมดลูก มะเร็งในเด็กผู้หญิงและผู้ชาย และอาจทำให้เด็กมีน้ำหนักน้อย คลอดก่อนกำหนด และทำให้เกิดอาการ ทางด้านกายภาพและประสาทสำหรับเด็กที่เกิดจากมารดาที่มีโรคติดต่อทางเพศ เยาวชนผู้หญิงมักจะมีค่า เป็นไปได้ที่จะติดเชื้อเอชไอวีมากกว่าเยาวชนผู้ชาย จากปัจจัยทางกายภาพ และเยาวชนหญิงบางรายมีเพศสัมพันธ์ กับชายที่มีอายุมากกว่าตนมาก การไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลและบริการต่าง ๆ และวิถีปฏิบัติทางสังคม และค่านิยมซึ่งทำให้ความสามารถในการป้องกันตัวเองของเด็กผู้หญิงลดน้อยลงหรือจากการเพิ่มความเสียหายทาง อนามัยการเจริญพันธุ์ที่เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ต่างตอบแทนในรูปแบบต่าง ๆ ความเสี่ยงต่อสุขภาพของเด็กแรกเกิด การเสียชีวิตของทารกในครรภ์ และเด็กแรกเกิดจากแม่เยาวชนมีจำนวนมากกว่ามารดาอายุระหว่าง 20 – 29 ปีถึงร้อยละ 50 เด็กประมาณ 1 ล้านคนทั่วโลกที่เกิดจากแม่เยาวชนมักเสียชีวิตก่อนมีอายุได้ 1 ขวบ เด็กที่รอดชีวิตมักมีน้ำหนักน้อยและเกิดก่อนกำหนดมากกว่าเด็กที่เกิดจากมารดาที่มีอายุในช่วง 20 -29 ปี นอกจากนี้การไม่สามารถเข้าถึงการรักษาของแม่วัยใสทำให้มีความเสี่ยงสูงที่จะมีการถ่ายทอด HIV จากแม่ไปสู่เด็ก

การตั้งครรภ์ในผู้ที่มีอายุน้อยโดยเฉพาะเมื่อมีอายุน้อยกว่า 17 ปี ก่อให้เกิดผลเสียแก่ทารก โดยมีโอกาสที่จะคลอดก่อนกำหนด เด็กมีน้ำหนักตัวน้อยและการเสียชีวิตของทารก ประมาณร้อยละ 1.2 – 2.7 เท่าเมื่อเทียบกับแม่ที่มีอายุมากกว่า 20 – 24 ปี นอกจากนี้ยังพบว่าแม่เยาวชนมักไม่ได้ฝากครรภ์ที่เหมาะสม มีโอกาสสูงในการผ่าตัดคลอดบุตรหรือ คลอดด้วยหัตถการต่าง ๆ รวมทั้งการเกิดภาวะซึมเศร้าของมารดาหลังการคลอดบุตร (Postnatal depression) ซึ่งปัจจัยเหล่านี้มิได้เกี่ยวข้องกับข้อจำกัดทางสรีระวิทยาของหญิงเยาวชนที่ตั้งครรภ์ แต่เกิดจาก ปัจจัยร่วมอื่น ๆ เช่น การศึกษา ฐานะ ความกดดันอื่น ๆ กรณีที่หญิงเยาวชนที่ตั้งครรภ์และตัดสินใจยุติการตั้งครรภ์ด้วยการทำแท้งนั้น ในประเทศ ที่การทำแท้งเป็นเรื่องผิดกฎหมาย เช่น ประเทศไทย มีอุบัติการณ์ของการเกิดปัญหาแทรกซ้อนซึ่งนำไปสู่ความพิการหรือการเสียชีวิตของหญิงตั้งครรภ์สูงกว่าประเทศที่ทำแท้งเป็นเรื่องถูกกฎหมายอย่างชัดเจน สำหรับผลกระทบต่อสุขภาพของเด็กที่เกิดจากแม่เยาวชนในระยะกลางและระยะยาวพบว่าเด็ก เหล่านี้มีโอกาสได้รับการเลี้ยงดูอย่างไม่เหมาะสมทั้งด้านโภชนาการและการกระตุ้นพัฒนาการ ส่งผลให้มีการเจริญเติบโตด้านร่างกายและพัฒนาการทางสติปัญญาและการเรียนรู้ที่ต่ำกว่าเด็กที่เกิดจากแม่วัยอื่น ประกอบกับมีรายงานว่าแม่เยาวชนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และสูบบุหรี่จะสามารถส่งผลด้านสุขภาพ ทั้งทางตรง เช่น ทารกในครรภ์ได้รับพิษจากแอลกอฮอล์หรือได้รับควันบุหรี่จากการสูบบุหรี่ของแม่หรือผลกระทบ ต่อ

สุขภาพทางอ้อม เช่น ถูกทอดทิ้งหรือถูกทำร้ายร่างกาย เมื่อแม่มีอาการมีเนมาขาดสติ เป็นต้น ดังนั้น จะเห็นได้ว่าผลกระทบต่อด้านสุขภาพของการตั้งครรภ์และคลอดบุตรในเยาวชนเกิดขึ้นทั้งจาก ปัจจัยด้านชีววิทยาและปัจจัยแวดล้อม ด้านพฤติกรรม สังคมและเศรษฐกิจอื่น ๆ ของแม่ที่ส่งผลต่อแม่และลูก โดยผลกระทบต่อเหล่านี้ อาจเกิดได้ขณะตั้งครรภ์ คลอดบุตร จนไปถึงผลกระทบต่อภายหลังการคลอดบุตรทั้งระยะสั้น ระยะกลางและระยะยาว ผลกระทบเหล่านี้ในบางกรณีมีความรุนแรงถึงขั้นเสี่ยงต่อการเสียชีวิต เช่น การคลอดก่อนกำหนดหรือบางกรณีทำให้ทุพพลภาพในด้านร่างกายหรือจิตใจไปตลอดชีวิต เช่น การเจริญเติบโต และพัฒนาการที่ล่าช้าของทารกจากแม่เยาวชน เป็นต้น

การทำแท้งและการทอดทิ้งทารก การตัดสินใจทำแท้งเป็นการสะท้อนความสับสน คับข้องใจ และความวิตกกังวลอย่างรุนแรง ที่เกิดขึ้นกับแม่เยาวชนเมื่อทราบว่าตนเองตั้งครรภ์ มีการศึกษาเมื่อหลายปีก่อนแสดงให้เห็นว่าเกือบครึ่งหนึ่งของ หญิงที่ทำแท้งในประเทศไทยมีอายุต่ำกว่า 20 ปี และร้อยละ 30 ของการทำแท้งอย่างผิดกฎหมายเป็นการทำแท้งในเยาวชน ซึ่งร้อยละ 24 ของเยาวชนที่ทำแท้งนี้เป็นนักเรียน และมีเยาวชนเป็นจำนวนมากที่ได้รับอันตรายจาก อาการแทรกซ้อนจากการทำแท้ง การค้นพบซากทารกถึง 2002 รายที่เสียชีวิตจากการทำแท้งเถื่อนที่วัดไผ่เงินเมื่อปลายปี พ.ศ. 2553 เป็นหลักฐานยืนยันว่าการทำแท้งอย่างผิดกฎหมายยังเป็นทางเลือกหนึ่งในการแก้ปัญหาการตั้งครรภ์ที่ไม่พร้อม ในขณะเดียวกันก็สะท้อนถึงอุปสรรคในการเข้าถึงบริการอนามัยการเจริญพันธุ์ที่มีคุณภาพ และปลอดภัยในประเทศไทย การทอดทิ้งเด็กที่เกิดจากแม่เยาวชนเป็นประเด็นที่ปรากฏอยู่ในรายงานข่าวผ่าน สื่อมวลชนไทยอยู่เป็นระยะ ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีผู้พบทารกแรกเกิดถูกทิ้งไว้ในที่สาธารณะก็มักจะมีการ ตั้งสมมติฐานว่าเป็นทารกที่เกิดจากแม่ที่อายุน้อย อย่างไรก็ตามจำนวนการทอดทิ้งเด็กที่มีการรายงานผ่าน สื่อนี้ น่าจะน้อยกว่าความเป็นจริงมาก เนื่องจากยังมีทารกแรกเกิดและเด็กเล็กถูกทอดทิ้งไว้ในโรงพยาบาล และสถานสงเคราะห์แต่ไม่เป็นข่าว รวมทั้งกรณีการทอดทิ้งเด็กไว้กับปู่ย่าตายาย ญาติ หรือผู้ดูแลประเภทอื่น

โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูเอาใจใส่จากพ่อแม่เท่าที่ควร เนื่องจากทั้งพ่อและแม่ต้องไปประกอบอาชีพในจังหวัดอื่น แต่ก็ไม่มีสถิติที่ชัดเจนว่าเป็นการทอดทิ้งเด็กโดยแม่เยาวชนมากน้อยเพียงใดและแนวโน้มเป็นอย่างไร มีเพียงการ ให้ข้อมูลในภาพรวมโดยหน่วยงานต่าง ๆ เช่น เว็บไซต์ “สถานการณ์เด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาสทางสังคม” ของสำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน (สสค.) ซึ่งว่ามีเด็กกำพร้า 88,730 คน ถูกทอดทิ้งตามโรงพยาบาล สถานรับเลี้ยงเด็ก และที่สาธารณะ โดยมีสาเหตุจากแม่ที่อยู่ในวัยเรียนและแม่ที่ไม่สามารถเลี้ยงลูกได้ นอกจากนี้มีการศึกษาจำนวนมากที่ชี้ว่าเด็กที่ถูกทอดทิ้งส่วนใหญ่จะมีปัญหาเรื่อง พัฒนาการทั้งทางร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา ที่ล่าช้ากว่าเด็กทั่วไป

2. ผลกระทบต่อจิตใจ

ด้วยเหตุผลทางความเชื่อวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีโดยเฉพาะในสังคมที่ยินยอมให้ ชายเป็นใหญ่ ทุกปีมีเด็กผู้หญิงจำนวนหลายล้านคนจากทั่วโลกถูกบังคับให้แต่งงาน โดยคาดประมาณว่าร้อยละ 90 ของเยาวชนที่คลอดบุตรทั่วโลกเหล่านี้เป็นเด็กผู้หญิงที่แต่งงานแล้ว นั่นหมายความว่าเด็กเยาวชนจำนวนมากได้ เปลี่ยนสภาพจากเด็กเป็นผู้หญิงที่แต่งงานแล้ว และเป็นมารดาที่ต้องมีความรับผิดชอบแบบผู้ใหญ่ในทันที ต้องเปลี่ยนสถานะจากการเป็นเด็กที่อยู่ภายใต้การดูแลของพ่อแม่กลายเป็นภรรยาภายใต้อาณัติของสามีในทันที ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำทางเพศ เนื่องจากต้องขึ้นอยู่กับสามีและการไม่มีปากเสียง ขาดพลังอำนาจ ของการใช้ชีวิตครอบครัว แม้ว่าในประเทศไทยไม่ได้มีภาพของการแต่งงานในเด็กเช่นเดียวกับที่เห็นในสังคม และวัฒนธรรมของประเทศอื่น ๆ การที่เด็กเยาวชนหญิงจำนวนมากต้องกลายเป็นแม่ตั้งแต่วัยเด็กย่อมทำให้ประสบความเครียดหรือเป็นโรคซึมเศร้าเนื่องจากไม่ได้เตรียมตัวสำหรับการใช้ชีวิตครอบครัว การมีเพศสัมพันธ์หรือการตั้งครรภ์ โดยเฉพาะในกรณีของเด็กผู้หญิงถูกบังคับให้มีเพศสัมพันธ์อาจจะทำให้รู้สึกว่ามีมลทินเนื่องจากการ ตั้งครรภ์ในเยาวชน ทั้งนี้ทางเลือกให้กับเด็กผู้หญิงและครอบครัวจึงขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมและแรงกดดันจากครอบครัว และชุมชนนำไปสู่ความพยายามยุติการตั้งครรภ์ แม้ว่าจะเป็นสิ่งผิดกฎหมายและไม่ปลอดภัย โดยยอมรับความเสี่ยงต่อสุขภาพจากการทำแท้งที่ไม่ปลอดภัย ส่วนผลกระทบต่อชีวิตครอบครัว และการประกอบอาชีพ เมื่อออกจากโรงเรียน ผู้ปกครองจะให้ลูกแต่งงานเพื่อรักษาชื่อเสียง ซึ่งพบว่าครอบครัว เยาวชนเกิดปัญหาทั้งเรื่องการดำเนินชีวิตและการเลี้ยงลูก เนื่องจากความไม่พร้อมด้านร่างกายและจิตใจ ขาดวุฒิภาวะ ขาดประสบการณ์ ขาดชีวิตอิสระ และไม่มียานที่ดีทำรายได้ไม่เพียงพอเพราะเรียนมาน้อย เกิดปัญหา ด้าน เศรษฐกิจกลายเป็นภาระของพ่อแม่ทั้งสองฝ่าย กรณีพ่อแม่ไม่ช่วยเหลือหรือฝ่ายชายทอดทิ้งก็จะเครียด เกิดการทะเลาะและใช้ความรุนแรง หากไปอยู่บ้านฝ่ายชายทั้ง ๆ ที่ไม่ได้รับการยอมรับก็จะกระทบต่อจิตใจแม่ที่ตั้งครรภ์อย่างรุนแรง ส่วนพ่อแม่ที่ลูกตั้งครรภ์ก็จะรู้สึกอับอาย ผิดหวัง เสียใจ

3. ผลกระทบต่อการศึกษา

การตั้งครรภ์เป็นสาเหตุที่ทำให้เยาวชนที่เป็นนักเรียนต้องหยุดเรียนหรือเลิกเรียน เพราะจำเป็นต้อง หาเลี้ยงตัวเอง ในขณะที่ส่วนหนึ่งยังคงอาศัยอยู่กับพ่อแม่ของตนหรือครอบครัวของสามี รวมทั้งการตั้งครรภ์ ของนักเรียนยังไม่ได้รับการยอมรับในสังคมไทย แต่ไม่มีสถิติที่ชัดเจนว่ามีนักเรียนจำนวนเท่าไรที่ออกจาก โรงเรียนด้วยเหตุดังกล่าว ข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กระทรวงศึกษาธิการระบุว่า ระหว่างปี พ.ศ. 2548 – 2552 มีนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง มัธยมศึกษาปีที่ 6 ลาออกจากโรงเรียนกลางคันรวม 135,342 คน ในจำนวนนี้มีสาเหตุจากการสมรสแล้วถึง 19,178 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 14 ของจำนวนนักเรียนที่

ลาออกจากโรงเรียนกลางคันทั้งหมด อย่างไรก็ตาม ข้อมูลดังกล่าวไม่ครอบคลุมการลาออกของนักเรียนในโรงเรียนเอกชน โรงเรียนอาชีวศึกษา และโรงเรียนอื่น ๆ บางประเภท แม้จะไม่มีข้อห้ามไม่ให้นักเรียนที่ตั้งครรภ์ไปเรียนหนังสือที่โรงเรียน แต่การตั้งครรภ์เป็นเหตุให้ เสื่อมเสียชื่อเสียงของครอบครัว ทำให้รู้สึกอับอายเนื่องจากการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ได้แต่งงานเป็นพฤติกรรมที่ ผิดจารีตสังคม ผู้ปกครองมักไม่ต้องการให้นักเรียนไปโรงเรียนในขณะที่ตั้งครรภ์ นักเรียนจึงต้องหยุดเรียนหรือ เลิกเรียน ไปโดยปริยาย

4. ผลกระทบครอบครัวและอาชีพ

ทางออกของผู้ปกครองนอกจากให้นักเรียนที่ตั้งครรภ์ลาออกจากโรงเรียน ผู้ปกครองบางราย เลือกที่จะให้เด็กแต่งงานกันเพื่อแก้ปัญหา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อรักษาชื่อเสียงของตนและวงศ์ตระกูล แต่ทั้งนี้ มักพบว่าชีวิตครอบครัวของพ่อแม่เยาวชนมักประสบปัญหาทั้งการดำเนินชีวิตโดยทั่วไปและการเลี้ยงดูบุตร จากความไม่พร้อม ขาดการเตรียมตัวทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ขาดวุฒิภาวะ ไม่มีความรู้และประสบการณ์ ในการเลี้ยงดูบุตร ขาดชีวิตอิสระ นอกจากนี้การที่เยาวชนหญิง เลิกเรียนกลางคันยังส่งผลต่อชีวิตของแม่เยาวชน ในระยะยาว กล่าวคือ ไม่สามารถหางานที่ดีมีรายได้สูงตามที่ต้องการได้ หากฝ่ายชายมีอายุใกล้เคียงกัน ก็อาจจะยังคงเป็นนักเรียนและไม่มีรายได้หรือรายได้ไม่พอกับค่าใช้จ่าย ทำให้เกิดปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว เป็นภาระของพ่อแม่ของทั้งสองฝ่าย ในกรณีที่แม่เยาวชนไม่ได้รับความช่วยเหลือจากพ่อแม่หรือเครือญาติของตน หรือฝ่ายชายไม่รับผิดชอบก็จะเกิดความเครียด มีการทะเลาะเบาะแว้งกันและมีการใช้ความรุนแรงตามมา และถ้าการตั้งครรภ์ในเยาวชนที่ไม่ได้แต่งงานเป็นสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ของสมาชิกในครอบครัว ส่วนใหญ่ ทำให้ พ่อแม่และญาติผู้ใหญ่ของเยาวชนคนนั้นรู้สึกผิดหวัง เสียใจ และอับอาย หากการตั้งครรภ์นั้นไม่เป็นที่ยอมรับของ พ่อแม่ของฝ่ายชาย แต่แม่เยาวชนต้องแต่งงานและย้ายเข้าไปอยู่ที่บ้านของฝ่ายชายก็จะทำให้เกิดผลกระทบ ทางจิตใจต่อเยาวชนที่ตั้งครรภ์อย่างรุนแรง

5. ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ

การตั้งครรภ์ในเยาวชนของประเทศไทยเป็นปัญหาขนาดใหญ่ เนื่องจากมีเด็กเยาวชนจำนวนมาก ที่ตั้งครรภ์และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเกือบเท่าตัวในช่วงสิบปีที่ผ่านมา แต่ทั้งนี้ยังไม่มี การศึกษาของไทยที่สะท้อนถึง ผลกระทบทางเศรษฐกิจต่อการตั้งครรภ์ในเยาวชน รายงาน UNFPA State of World Population ปี พ.ศ. 2556 เรื่องการตั้งครรภ์ในเยาวชน อ้างถึงรายงานของ ธนาคารโลกที่ระบุว่าหากเด็กผู้หญิงสามารถมีอำนาจต่อรองในการป้องกันการตั้งครรภ์ได้ จะส่งผลให้มีอำนาจต่อรองทางสังคม มีโอกาสได้เรียนหนังสือต่อ มีอำนาจต่อรองทางเศรษฐกิจ อาจมี โอกาสได้งานที่ดีหรือมีโอกาสหารายได้ ดังนั้นการลงทุนในเด็กผู้หญิงจึงมี ประโยชน์ต่อเศรษฐกิจ ในทางกลับกันผลเสียจากการไม่ลงทุนเพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ในเด็กเยาวชนจะสูงกว่า ความ

สูญเสียโอกาสเสียโอกาสจากการตั้งครรรภ์ในเยาวชน ซึ่งวัดจากรายได้ที่หายไปในช่วงนั้นของชีวิตหรือจาก ต้นทุนจากการเสียโอกาสที่วัดจาก “สิ่งที่น่าจะเกิดขึ้น” อย่างเช่นถ้าเด็กผู้หญิงสามารถเลื่อนการตั้งครรรภ์ไปเมื่อ ถึงเวลาที่พร้อมจะทำให้สามารถใช้เวลาในการศึกษาเพื่อสร้างโอกาส ผลผลิต และรายได้ให้กับตนเอง ย่อมส่งผลดีให้กับประเทศชาติและทำให้รายได้ประชาชาติมีจำนวนมากขึ้น

รายงานของธนาคารโลกยกตัวอย่าง ต้นทุนการเสียโอกาสที่เกิดจากการตั้งครรรภ์ในเยาวชนและการออกจากโรงเรียนว่า ถ้าหญิงเยาวชนจำนวน 1.6 ล้านคนทั้งหมดในเคนยาเรียนจบชั้นมัธยมศึกษา และถ้าแม่เยาวชนจำนวนกว่าสองแสนคนมีงานทำแทนที่จะตั้งครรรภ์ จะทำให้มีผลผลิตของเคนยาเพิ่ม 3.4 พันล้านเหรียญทุกปี ซึ่งสูงเป็นมูลค่าเท่ากับภาคการก่อสร้างทั้งหมดของเคนยา ในทำนองเดียวกันประเทศบราซิลจะมีผลผลิตเพิ่มขึ้นอีก 3.5 พันล้านเหรียญ ถ้าหญิง เยาวชนทุกคนสามารถเลื่อนการตั้งครรรภ์ไปจนกว่าจะมีอายุ 20 ปีต้น ๆ และถ้าเด็กหญิงเยาวชนในประเทศอินเดีย สามารถเลื่อนการตั้งครรรภ์ไปถึงอายุ 20 ต้น ๆ ประเทศอินเดียจะมีผลผลิตเพิ่มขึ้น 7.7 พันล้านเหรียญ ทั้งนี้ธนาคาร โลกรายงานว่า การประเมินต้นทุนการเสียโอกาสที่แท้จริงจากการไม่ลงทุนในเด็กผู้หญิงมักเป็น ตัวเลขที่มีมูลค่าน้อยเกินไป ซึ่งการลงทุนเหล่านั้นมีส่วนในการป้องกันการตั้งครรรภ์ที่ไม่พร้อม

การประเมินเป็นการประเมินต้นทุนทางเศรษฐกิจเท่านั้นไม่ได้มองจากฐานของต้นทุนสังคมที่แท้จริง รายงานยังได้เน้นให้ดู ความสามารถในการผลิตที่หายไปในตลาดแรงงานจากการตั้งครรรภ์ในเด็กผู้หญิง ซึ่งยังไม่ได้คำนวณต้นทุนที่หายไปจากสุขภาพของผู้หญิง ซึ่งมีผลต่อความสามารถในการผลิตของเด็กที่จะเป็นแรงงานในอนาคต แต่ต้นทุนที่แท้จริงยังรวมถึงภาวะสุขภาพต่ำของเด็กที่เกิดมาจากแม่เยาวชน การมีชีวิตสั้น การไม่มีทักษะการทำงานของเด็กผู้หญิงที่หางานไม่ได้ การขาดอำนาจต่อรองทางสังคม และปัจจัยอื่น ๆ จะทำให้การประเมินต้นทุนที่เกิดจากการตั้งครรรภ์ในเยาวชนควรจะสูงกว่านี้มากหลายเท่า ยังมีเด็กหญิงเยาวชนตั้งครรรภ์จำนวนมาก ต้นทุนทางเศรษฐกิจจะยิ่งส่งผลกระทบต่อชุมชนและประเทศโดยรวมมากกว่าตัวบุคคล และการตั้งครรรภ์ในเยาวชนจะยิ่ง เพิ่มต้นทุนเพื่อดูแลอาการแทรกซ้อนจากการยุติการตั้งครรรภ์ที่ไม่ปลอดภัยให้กับเยาวชน และภาวะสุขภาพอื่น ๆ ที่เกิดกับการตั้งครรรภ์หรือการคลอดในเยาวชน ไม่ว่าจะเป็นการที่ทารกแรกเกิดมีน้ำหนักตัวน้อย และผลต่อพัฒนาการของเด็ก ต้นทุนไม่ได้จำกัดอยู่แค่เพียงโรคแทรกซ้อนจากการยุติการตั้งครรรภ์หรือเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนาเท่านั้น

สำหรับประเทศสหรัฐอเมริกาที่เป็นประเทศพัฒนาแล้วที่มีอัตราการตั้งครรรภ์ในเยาวชนสูง มากเช่นกัน พบว่าในปี พ.ศ. 2551 การตั้งครรรภ์ในเยาวชนและการคลอดในเยาวชนเป็นต้นทุนค่าใช้จ่ายประมาณ เกือบ 11 พันล้านเหรียญต่อปี ซึ่งเป็นเงินที่ผู้เสียภาษีในอเมริกาต้องจ่ายเพิ่มขึ้นเพื่อดูแลสุขภาพและรองรับ การเลี้ยงดูเด็กที่เกิดจากแม่เยาวชน ผลกระทบทางเศรษฐกิจของการ

ตั้งครรรค์ในเยาวชนสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ ได้แก่ ผลกระทบที่เกิดกับแม่และพ่อที่มีลูกตั้งแต่เยาวชน ได้แก่ ต้นทุนค่าเสียโอกาสที่แม่เยาวชนและพ่อ จะมีความสามารถในการจ่ายภาษีอากรให้กับประเทศชาติลดลงตลอดช่วงชีวิตของคนทั้งสอง รวมทั้งต้นทุนที่ รัฐต้องจัดสวัสดิการทางสังคมให้กับแม่เยาวชนและผลกระทบที่เกิดกับเด็กที่เกิดจากแม่เยาวชน ได้แก่ ต้นทุนที่รัฐ ต้องจัดสวัสดิการทางการแพทย์และสาธารณสุขจัดบริการทางสังคมและการศึกษาพิเศษให้กับเด็กที่เกิดจากแม่เยาวชน ต้นทุนของการบังคับใช้กฎหมายกับเด็กที่เกิดจากแม่เยาวชนที่ก่อปัญหาสังคมเมื่อโตขึ้น สำหรับผลกระทบค่าเสียโอกาสในการจ่ายภาษีลดลงตั้งอยู่บนหลักฐานสำคัญที่ว่า การตั้งครรรค์ในเยาวชนส่งผลให้แม่ และพ่อที่มีลูกตั้งแต่ยังเป็นเยาวชนมีโอกาสทางการศึกษาลดลง มีทางเลือกในการงานอาชีพและรายได้ที่น้อยลง และการที่แม่หรือพ่อมีการศึกษาน้อยส่งผลให้ลูกมีโอกาสทางการศึกษาน้อยลงตามไปด้วย นอกจากนี้งานวิจัยบางเรื่องยังพิจารณาถึงผลกระทบจากการตั้งครรรค์ในเยาวชนที่เกิดขึ้นข้ามรุ่น (Intergenerational impact) เช่น มีหลักฐานสนับสนุนว่าบุตรสาวของแม่เยาวชนมีโอกาสตั้งครรรค์และกลายเป็นแม่เยาวชนเช่นกันสูงถึงร้อยละ 33 สำหรับบุตรสาวที่เกิดจากแม่อายุ 17 ปีหรือน้อยกว่า และร้อยละ 17 สำหรับบุตรสาวที่เกิดจากแม่อายุ 18 – 19 ปี เปรียบเทียบกับร้อยละ 11 กรณีบุตรสาวที่เกิดจากแม่อายุ 20 ปีหรือมากกว่าจะตั้งครรรค์ในเยาวชน ทั้งนี้การศึกษาในอเมริกาพบว่า เด็กชายที่เกิดจากแม่อายุต่ำกว่า 17 ปี มีโอกาสก่ออาชญากรรมและถูกคุมขังมากกว่าแม่ที่อายุ 20 ปีขึ้นไป 2.2 เท่า และความสามารถในการเสียภาษีให้ประเทศชาติลดลงตลอดช่วงชีวิต นอกจากนี้ยังพบว่าผลกระทบจากการตั้งครรรค์ในเยาวชนเกิดข้ามรุ่น คือ ลูกที่เกิดจากแม่เยาวชนมีโอกาสตั้งครรรค์และเป็นแม่เยาวชนด้วย และยิ่งแม่ตั้งครรรค์อายุน้อย ลูกสาวที่เกิดมาก็มีโอกาสกลายเป็นแม่เยาวชนมากยิ่งขึ้น สำหรับการศึกษาด้านทุนของการตั้งครรรค์ในเยาวชนในภาพรวม ระดับประเทศยังมีการศึกษาน้อยมากพบเพียงการศึกษาในสหรัฐอเมริกาเท่านั้น ซึ่งมีอุปสรรคการตั้งครรรค์ ในเยาวชนสูงที่สุดในบรรดาประเทศที่พัฒนาแล้ว การศึกษาเหล่านี้ระบุว่าจากการตั้งครรรค์ในเยาวชน

ในสหรัฐอเมริกาซึ่งเกิดขึ้นปีละ 760,000 รายและการคลอดในแม่เยาวชนปีละ 420,000 ราย ทำให้เกิด ต้นทุนกับรัฐบาลกลางสหรัฐอเมริกา รัฐบาลของรัฐต่าง ๆ และรัฐบาลท้องถิ่นรวมกันกว่า 9.1 พันล้านเหรียญ สหรัฐฯ ในปี 2004 หรือคิดเป็นมูลค่า 1,430 เหรียญ ต่อทารกที่เกิดจากแม่เยาวชนหนึ่งราย และเพิ่มสูงขึ้น เป็น 11.11 พันล้านเหรียญในปี 2006 นอกจากนี้รายงานฉบับดังกล่าวยังได้ระบุอีกว่าต้นทุนทางสังคมของ การตั้งครรรค์และคลอดบุตรในกรณีที่มีอายุน้อยกว่า 17 ปี มีมูลค่าสูงกว่ากรณีที่มีอายุ 18 – 19 ปีอย่างมาก โดยผลกระทบทางเศรษฐกิจโดยเฉลี่ยของการคลอดบุตรของแม่ที่อายุน้อยกว่า 17 ปี คิดเป็น 4,080 เหรียญ ต่อทารกหนึ่งคน และคิดเป็น 104 เหรียญต่อทารกหนึ่งคนในกรณีที่แม่มีอายุ 18 หรือ 19 ปีสำหรับการ คำนวณผลกระทบทาง

เศรษฐกิจของการตั้งครุฑในเยาวชนในประเทศอื่น ๆ นอกเหนือจากสหรัฐอเมริกาพบเพียงรายงานในประเทศอังกฤษที่ศึกษาเฉพาะต้นทุนที่เกิดขึ้นกับระบบประกันสุขภาพซึ่งคิดเป็นมูลค่า 69 ล้านปอนด์ในปี 2016

ทั้งนี้ในรายงานฉบับดังกล่าวยังระบุว่า การลงทุนในการป้องกันแก้ไขปัญหาการตั้งครุฑในเยาวชน เป็นการลงทุนที่คุ้มค่า กล่าวคือ ทุก 1 ปอนด์ที่ใช้ลงทุนสามารถสร้างผลตอบแทนกลับมาเป็นมูลค่าเงินสูงถึง 4 ปอนด์ ซึ่งสอดคล้องกับที่อเมริกาที่งบประมาณที่ใช้ในศูนย์วางแผนครอบครัวทั่วประเทศกว่า 2 พันล้านเหรียญ สามารถสร้างผลตอบแทนได้ถึง 7 พันล้านเหรียญ จากการป้องกันไม่ให้เกิดการตั้งครุฑที่ไม่พร้อมในเยาวชน อย่างไรก็ตามผลการคาดประมาณเรื่องต้นทุนและความสูญเสียทางเศรษฐกิจตลอดจนการลงทุนเพื่อป้องกัน การตั้งครุฑในเยาวชนจากผลการศึกษาของอเมริกาและอังกฤษนั้นยังเป็นเพียงการประเมินต้นทุนทางสังคม อย่างต่ำ (Conservative Estimation) ซึ่งที่จริงเมื่อมองอย่างรอบด้านมูลค่าความสูญเสียอาจสูงมากกว่านี้ ดังนั้น หากต้องการทราบมูลค่าต้นทุนที่สูญเสียไปจากการตั้งครุฑและคลอดในเยาวชนที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงมาก ขึ้นเรื่อย ๆ ของประเทศไทยจำเป็นต้องมีการศึกษาวิจัยเฉพาะให้สอดคล้องกับบริบทของประเทศ

ข้อมูลทั่วไปเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

เทศบาลเมืองบ้านสวน เป็นเทศบาลในเขตอำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี มีลักษณะเป็นเมืองปริมาตรที่รองรับการขยายตัวของเมืองชลบุรีในปัจจุบัน เมืองบ้านสวน กลายเป็นชุมชนขนาดใหญ่ที่มีประชากรอาศัยอยู่เป็นจำนวนมากแห่งหนึ่งของจังหวัดชลบุรี

ที่ตั้งและอาณาเขต

เทศบาลเมืองบ้านสวน ครอบคลุมพื้นที่ 3 ตำบลของ อำเภอเมืองชลบุรี คือ ตำบลบ้านสวน ตำบลหนองรี (บางส่วน) และ ตำบลหนองข้างคอก (บางส่วน)

ทิศเหนือ ติดต่อกับเขตตำบลบางทราย และตำบลนาป่า อำเภอเมือง

ทิศใต้ ติดต่อกับเขตตำบลเสม็ด และตำบลห้วยกะปิ

ทิศตะวันออก ติดต่อกับเขตตำบลหนองรี และตำบลหนองข้างคอก

ทิศตะวันตก ติดต่อกับเขตเทศบาลเมืองชลบุรี และบางส่วนจดทะเลฝั่งตะวันออกของ

อ่าวไทย

ลักษณะภูมิอากาศ

สภาพภูมิอากาศเทศบาลเมืองบ้านสวน จัดอยู่ในประเภทอากาศแบบมรสุมเมืองร้อน หรือแบบทุ่งหญ้าเมืองร้อน ในฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงใต้จะมีอากาศชุ่มชื้น และฝนตกตลอดฤดู แต่ในฤดูหนาวนั้น จะมีอากาศแห้งแล้ง อุณหภูมิเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 25.7- 29.9 องศาเซลเซียส

ประชากร

ประชากรชาวบ้านสวนมีทั้งสิ้น 67,566 คน จากทั้งหมด 29,483 หลังคาเรือน โดยประชากรส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจการค้ามีอาชีพค้าขาย ร้อยละ 45 รับราชการ ร้อยละ 15 อุตสาหกรรม ร้อยละ 11 อาชีพรับจ้างและอื่น ๆ ร้อยละ 29 สำหรับในเขตชานเมือง การประกอบอาชีพเกษตรกรรม บ้างบางส่วน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศิริวรรณ ทุมเชื้อ (2560) ศึกษาพฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการป้องกันการตั้งครรภ์ของวัยรุ่นในจังหวัดสระบุรี ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างเคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว โดยเริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 15 ปี อายุต่ำสุดที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกคือ 13 ปี อายุมากที่สุดที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก คือ 18 ปี ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ บางครั้งส่วนใหญ่ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่างมีความตั้งใจในการป้องกันการตั้งครรภ์โดยรวมในระดับดี ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการป้องกันการตั้งครรภ์ของวัยรุ่นอย่าง ได้แก่ อายุ การศึกษา รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน การอยู่ร่วมกันของบิดามารดา และปัญหาที่ทำให้ไม่สบายใจของวัยรุ่น

บุรเทพ โชคชนานุกุลและ กมลชนก ขาสวรรณ (2560) ศึกษา“การตั้งครรภ์ในวัยรุ่น” ผลกระทบทางสังคมจากมุมมองเรื่องเพศของแม่ต่างรุ่น ผลการศึกษา พบว่า แม่วัยรุ่นในแต่ละรุ่นอายุมีวิถีคิด ทักษะคิด และความเชื่อเรื่องเพศที่แตกต่างกัน เนื่องจากความแตกต่างของประสบการณ์การอบรมเลี้ยงดู สภาพทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่ต่างกันในแต่ละรุ่นอายุต่าง ๆ ทำให้เกิดทัศนคติ รูปแบบพฤติกรรมและการใช้ชีวิตที่แตกต่างกัน แสดงถึงช่องว่างในแต่ละรุ่นอายุที่มีความขัดแย้งกันระหว่างจารีตประเพณีและการยอมรับหลักการปฏิบัติในเพศจากเพื่อน โฆษณา และสื่อต่างที่เป็นสิ่งกระตุ้น ให้มีเพศสัมพันธ์

วนิดา ภูพานหงส์ (2559) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิจัยพบว่า ระดับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ตามปัจจัยนำ เพศชายมีประสบการณ์การเคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่าเพศหญิง ปัจจัยเอื้อที่มีระดับมากที่สุด ได้แก่ การเที่ยวสถานบันเทิงและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ การใช้สารเคมีกระตุ้นอารมณ์ทางเพศและดื่มของมึนเมาอยู่ในระดับน้อย ปัจจัยเสริมที่มีระดับมากที่สุด ได้แก่ สถานภาพสมรสของ

บิดามารดา และสัมพันธภาพในครอบครัวและเมื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น โดยการทดสอบไคสแควร์พบว่า เพศ อายุ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยในแต่ละเดือน สถานภาพสมรสของบิดา มารดา ลักษณะการพักอาศัยในปัจจุบัน การรับข่าวสารจากสื่อมวลชนทุกด้านมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์

วชิรวัตต์ ปิตรีชต์ โสมาเกตุ (2559) ศึกษาการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติเรื่องเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น ผลการศึกษา การตั้งครรถ์ของวัยรุ่นพฤติกรรมเสี่ยงต่อการตั้งครรถ์ที่ไม่พึงประสงค์ คือ การเปิดโอกาสต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมีหลายประการ เช่น การเที่ยวกลางคืนในสถานเริงรมย์ต่าง ๆ การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และรับประทานอาหารจากคนแปลกหน้า การเดินทางตามที่เปลี่ยวมืด สถานที่ที่ไม่ปลอดภัยและยังมีค่านิยมหรือความเชื่อทางเพศที่ผิดมีผลต่อการตั้งครรถ์ที่ไม่พึงประสงค์ได้ เช่น การมีเพศสัมพันธ์ครั้งเดียวไม่อาจตั้งครรถ์ได้ การคุมกำเนิดไม่ควรใช้กับคนรัก สาเหตุของการตั้งครรถ์ของวัยรุ่น วัยรุ่นขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศโดยเฉพาะในวัยรุ่นที่มีแฟนหรือคนรักหากไม่รู้จักการปฏิเสธเมื่อถูกขอมิเพศสัมพันธ์ ค่านิยมสมัยใหม่ที่ผิด ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศคือ เรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมชาติ และการมีเพศสัมพันธ์กันตามกระแสวันสำคัญการอยู่ด้วยกันสองต่อสองระหว่างชายหญิงในที่ลับตาคนและ ในบรรยากาศที่จะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้สภาพสังคมที่ปัจจุบันอาจกล่าวได้ว่าผู้ชายหมกมุ่นและ มีความต้องการทางเพศเพิ่มขึ้นจากสิ่งยั่วยุต่าง ๆ ทำให้ต้องมาลงกับเพศหญิงจนเป็นเหตุให้เกิดการคุกคามทางเพศ รุม โทรม และการข่มขืนปัญหาการขาดการอบรมกล่อมเกลามาจากความใกล้ชิดสนิทสนมทั้งจากครอบครัวทั้งจากสังคมปัญหา และผลกระทบจากการตั้งครรถ์ที่ไม่พึงประสงค์ฝ่ายหญิงที่เป็นฝ่ายที่ตั้งครรถ์ส่วนใหญ่กำลังศึกษาเล่าเรียนอยู่ เมื่อตั้งครรถ์ขึ้นมาก็ไม่อาจศึกษาเล่าเรียนต่อไปได้ ทำให้ต้องออกจากการศึกษากลางคัน ซึ่งก็หมายถึงอนาคตการเรียนก็หมดไปอย่างสิ้นเชิงในบางกรณีตัดสินใจทำแท้งเพื่อยุติการตั้งครรถ์ ปัญหาทางด้านจิตใจและอารมณ์วัยรุ่นที่มีปัญหาการตั้งครรถ์ไม่พึงประสงค์มักจะมีความรู้สึกว่าตนทำผิดเกิดความละอายใจและวิตกกังวล แนวทางการแก้ไขปัญหาการตั้งครรถ์ บทบาทของบุคคลรอบข้างที่เข้ามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา เมื่อเกิดปัญหาการมีเพศสัมพันธ์หรือตั้งครรถ์ในกลุ่มวัยรุ่นขึ้น พ่อ แม่ ผู้ปกครองและ ผู้ใหญ่ในสังคมต้องให้โอกาสเด็กเหล่านี้ให้สามารถดำเนินชีวิตต่อไปไม่กล่าวโทษหรือตำหนิโดยต้องเดินเคียงคู่ไปกับเขา ต้องชื่นชมเขาเป็นกำลังใจให้เขาด้วยให้เขาได้ฝึกรักตัวเองให้เป็นความรักความเข้าใจและ การให้โอกาสจากคนใกล้ชิดจากสังคมจะทำให้เด็กกลุ่มนี้ก้าวข้ามผ่านภาวะนี้ไปได้พร้อม ๆ กับได้เรียนรู้ได้ประสบการณ์จากสิ่งที่ผ่านมาในชีวิตและ สามารถใช้มันให้เป็นพลังทางบวกให้ตัวเองเข้มแข็งและเป็นแม่ที่ดีต่อไปในอนาคต จากการศึกษาพบว่า ในการศึกษาครั้งนี้พบแม่วัยรุ่นที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกไม่มีการป้องกันทำให้เกิดการตั้งครรถ์ไม่พร้อมในวัยรุ่นและวัยรุ่นนั้นยังไม่มีประสิทธิภาพ

เพียงพอที่จะดูแลทารก การห้ามวัยรุ่นไม่ให้มีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องที่เป็นไปได้ยากสาเหตุเพราะการรับรู้ของเด็กเองที่เห็นการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นเรื่องธรรมดาไม่ใช่ความผิด เพียงแต่ผู้ใหญ่ควรให้ความรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศ ต้องปลูกฝังความรู้แก่วัยรุ่นเพื่อสร้างความตระหนักถึงข้อเสียของการตั้งครรภ์อันไม่พึงประสงค์ควรเรียนรู้วิธีคุมกำเนิดที่ถูกต้องใช้ถุงยางอนามัย สร้างแก่นิยมใหม่ในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรให้เป็นค่านิยมที่ถูกต้อง

ณิชากัทร์ ปูนมีกิจ (2559) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เมืองพัทยา ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มตัวอย่างโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย และปัจจัยที่สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มตัวอย่างมีทั้งหมด 4 ปัจจัย ได้แก่ การเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศ ทักษะคิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อน โดยสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

จินตหรา เชนบุรีรัมย์ (2559) ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตพื้นที่ตำบลเมืองฝ้าย อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการศึกษาพบว่า ด้านความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปรับปรุง ร้อยละ 41.1 รองลงมา มีความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ในระดับพอใช้ ร้อยละ 31.6 ด้านทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์พบว่า มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในระดับต่ำ เฉลี่ย 1.00 ด้านพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์พบว่า มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ในระดับปานกลาง เฉลี่ย 1.99 ด้านการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ พบว่า มีการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ในระดับต่ำ เฉลี่ยร้อยละ 1.00 ด้านการเคยมีเพศสัมพันธ์ พบว่า ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 94 คน (98.9%) สรุปได้ว่า การค้นหาปัจจัยปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและแนวทางแก้ไข สามารถนำวิธีการในการหาปัญหาเพื่อที่จะแก้ไขปัญหาให้ตรงจุดไปทดลองใช้กับกลุ่มอื่นที่มีลักษณะคล้ายกันได้ตามความเหมาะสมของชุมชน

เนตรนภา พรหมมา (2559) ศึกษาปัจจัยคาดทำนายความตั้งใจมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษาชายชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาชายชั้นปีที่ 1 มีความตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ร้อยละ 25.3 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ กับความตั้งใจมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ได้แก่ ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ/ เดือน สถานที่พักอาศัย เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส บรรทัดฐานของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ การรับรู้ภาวะเสี่ยงจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส การรับรู้การดูแลของพ่อแม่และพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ ปัจจัยที่สามารถคาดทำนายความตั้งใจมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสประกอบด้วย เจตคติต่อ

การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส การรับรู้การดูแลของพ่อแม่และพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ โดยสามารถร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 42.8

นันทิภา สิงห์ทอง (2558) ศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร โรงเรียนมัธยมศึกษา ผลการศึกษาด้านความรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านทัศนคติทางเพศมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นิพนธ์ คาราวุฒิมาประกรณ์ (2558) ศึกษาเยาวชนใช้สื่อออนไลน์อย่างไรในการหาคู่ ผลการวิเคราะห์พบว่า พฤติกรรมการมีแฟนและเพศสัมพันธ์ของเยาวชนแบ่งได้เป็น 4 กลุ่มคือ 1. มีแฟนทีละคนไม่มีกิ๊ก 2. มีแฟนและกิ๊กแต่จะมีเพศสัมพันธ์กับแฟนคนเดียวเท่านั้น 3. มีแฟนและกิ๊กและมีเพศสัมพันธ์กับทุกคน 4. มีเพศสัมพันธ์กับใครก็ได้ ไม่จำเป็นต้องเป็นแฟนหรือกิ๊ก เยาวชนกลุ่มที่สามและสี่มีพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์ เช่น Facebook Line MSN Hi5 ในการหา กิ๊กและคู่นอน เยาวชนชายใช้สื่อออนไลน์ในการหาคู่ชัดเจนกว่าเยาวชนหญิง อีกทั้งใช้เวลาพูดคุยทำความรู้จักไม่นานก่อนการมีเพศสัมพันธ์

ธนพร วิชาไพโร (2558) ศึกษาการเปิดรับสื่อ ทัศนคติ และพฤติกรรมการเล่นแบบ ซีรีส์ เรื่อง "ฮอว์โมน วัยว้าวุ่น" ชั้น 1 ของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า 1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 13 ปีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (หรือเทียบเท่า) รายได้ 3,000 บาทหรือน้อยกว่าการเปิดรับสื่อของเยาวชนที่มีต่อซีรีส์เรื่อง "ฮอว์โมน วัยว้าวุ่น ซีซั่น 1" ส่วนใหญ่ใช้ช่วงเวลาที่เปิดรับชม ซีรีส์ ระหว่าง 18.01-24.00 น. ติดตาม ซีรีส์ จากสื่อ/ช่องทาง GTH ON AIR กล่อง GMMZ ติดตาม 1-2 ครั้ง/ สัปดาห์ รับชมมากกว่า 1 ชั่วโมง องค์ประกอบของเรื่องที่ทำให้ติดตามชมซีรีส์เรื่องราวสะท้อนชีวิตเยาวชน สาเหตุที่ทำให้ติดตามชม ซีรีส์ ตามกระแสเยาวชนนิยม 2. ทัศนคติต่อซีรีส์ เรื่อง "ฮอว์โมนวัยว้าวุ่น ซีซั่น 1" ของเยาวชนในเขตกรุงเทพฯ โดยรวมอยู่ในระดับสูงกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อซีรีส์ เรื่อง "ฮอว์โมนวัยว้าวุ่น ซีซั่น 1" แฝงข้อคิดเตือนใจเกี่ยวกับการใช้ชีวิตของเยาวชน และรองลงมาคือ ซีรีส์ เรื่อง "ฮอว์โมน วัยว้าวุ่น ซีซั่น 1" สะท้อนปัญหาความสัมพันธ์ในครอบครัว 3. พฤติกรรมการเล่นแบบซีรีส์ เรื่อง "ฮอว์โมน วัยว้าวุ่น ซีซั่น 1" ของเยาวชนในเขตกรุงเทพฯ โดยรวมอยู่ในระดับต่ำ พบว่าหากมีปัญหาบุคคลแรกที่กลุ่มตัวอย่างจะปรึกษา คือ เพื่อน และรองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างมีแนวโน้มพฤติกรรมที่จะตั้งวงดนตรีเหมือนในซีรีส์ฯ (วง SEE SCAPE) และ 4. การเปิดรับสื่อซีรีส์เรื่อง "ฮอว์โมนวัยว้าวุ่น" ซีซั่น 1 ของเยาวชนในเขตกรุงเทพฯ มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับทัศนคติและ

พฤติกรรมการเล่นแบบซีรี่ย์เรื่อง“ฮอว์โมนวัยวัยรุ่น”ซีซั่น 1 รวมทั้งทัศนคติต่อซีรี่ย์เรื่อง“ฮอว์โมนวัยวัยรุ่น”ซีซั่น 1 ของเยาวชนในเขตกรุงเทพฯมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับพฤติกรรมการเล่นแบบซีรี่ย์เรื่อง“ฮอว์โมนวัยวัยรุ่น”ซีซั่น 1 ด้วยเช่นกัน

กุสุมา มีศิลป์ (2558) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมป้องกันการตั้งครรภ์ของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า พฤติกรรมป้องกันการตั้งครรภ์ของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยชีวสังคมพบว่า อายุการทำงานกลางคืน และการเคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมป้องกันการตั้งครรภ์ของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ ปัจจัยชีวสังคม การไม่ได้ทำงานกลางคืน และการไม่เคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมป้องกันการตั้งครรภ์ของนักศึกษา ส่วนปัจจัยชีวสังคม ผลการเรียน ที่พักอาศัยขณะศึกษาและรายได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมป้องกันการตั้งครรภ์ของนักศึกษา ความรู้เรื่องการตั้งครรภ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมป้องกันการตั้งครรภ์ของนักศึกษา เพศวิถี ได้แก่ ค่านิยมเรื่องเพศและอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนต่อพฤติกรรมทางเพศ พบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมป้องกันการตั้งครรภ์ของนักศึกษา

สุชาติ รัตตา (2557) ศึกษาการพัฒนารูปแบบการป้องกันและแก้ไขปัญหา การตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นในจังหวัดกำแพงเพชร ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลเกี่ยวข้องต่อการตั้งครรภ์ของแม่วัยรุ่น ประกอบด้วย ปัจจัยด้านการศึกษา ด้านการบริการสาธารณสุข ด้านสื่อสารและเทคโนโลยี ปัญหาการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นในจังหวัดกำแพงเพชร ปัญหาการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นในจังหวัดกำแพงเพชร มี 2 ด้าน คือ 1. ปัญหาด้านสุขภาพของแม่และลูก และ 2. ปัญหาด้านสังคม

ปราณี วิทยาธิพงษ์ (2556) ศึกษาเจตคติต่อพฤติกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในกรุงเทพฯ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี เพศหญิงมากกว่าเพศชาย (ร้อยละ 55.8) แบ่งเป็นช่วงอายุคือ อายุต่ำกว่า 20 ปีและอายุมากกว่า 20 ปี (ร้อยละ 56.3 และ 43.8) มีรายรับต่อเดือน โดยมากกว่าครึ่งหนึ่งมีรายรับต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน ส่วนมากมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เกือบทั้งหมดบิดามารดายังมีชีวิตอยู่และบิดามารดาอยู่ด้วยกัน เกินครึ่งพักอาศัยอยู่กับบิดามารดานอกนั้นพักกับญาติและหอพัก มีการใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศส่วนมาก และเคยสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง เกือบครึ่งของกลุ่มตัวอย่างเคยมีประสบการณ์ทางเพศสัมพันธ์ และผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าตัวแปรที่แตกต่างกันจะมีการ

ยอมรับเจตคติแตกต่างกัน ได้แก่ เพศ ช่วงอายุ ชั้นปี ภูมิฐานะ ฐานะทางเศรษฐกิจ ประเภทของมหาวิทยาลัยที่พักอาศัย การใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ ประสบการณ์การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง จะมีการยอมรับเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสแตกต่างกัน แต่จะมีบางตัวแปรที่มีการยอมรับเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสไม่แตกต่างกัน คือสถานภาพสมรสของบิดามารดา

เนตรทราย ปัญญาชนห์ (2555) ศึกษา การสร้างเสริมทักษะชีวิตเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนหญิงกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยทักษะการปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้นกว่าก่อนเริ่มโปรแกรมและมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$) แม้ว่าจะไม่พบการเปลี่ยนแปลงของคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p = 0.123$) อย่างไรก็ตาม พบว่า นักเรียนหญิงกลุ่มทดลองมีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นในบางประเด็นซึ่งช่วยลดโอกาสของการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เช่น หลีกเลี่ยงการไปไหนสองต่อสองกับเพื่อนชาย เป็นต้น สำหรับการประยุกต์โปรแกรมนี้กับนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนที่มีบริบทคล้ายคลึงกันอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ดำเนินการ โปรแกรมจำเป็นต้องคลุกคลีกับเด็กนักเรียนด้วยความรักและจริงใจ เพื่อสร้างความไว้วางใจเพราะเรื่องเพศเป็นเรื่องละเอียดอ่อน ปรับวิธีการสอนสอดแทรกกิจกรรมให้เหมาะสมกับวิถีชีวิตประจำวันของนักเรียน และมีการเฝ้าระวังติดตามพฤติกรรมในระยะยาว สำหรับการวิจัยเพื่อพัฒนา โปรแกรมในระยะต่อไปควรมีนำทฤษฎีการกำกับตนเอง (Self-regulation theory) มาประยุกต์ร่วมด้วย พร้อมกับเสริมสร้างให้ครอบครัวหรืออาสาสมัครชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรม เพื่อการติดตามและเฝ้าระวังพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงที่เหมาะสมยิ่งขึ้น

จารุวรรณ ศรีเวียงยา (2555) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางกะปิ กรุงเทพมหานคร พบว่า เพศ อายุ ผลการเรียน การอาศัยอยู่กับผู้ปกครอง ค่าใช้จ่ายที่ได้แต่ละวัน ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การเข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เช่น การใช้อินเทอร์เน็ตผ่านมือถือ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p = 0.04$) การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p = 0.96$) และการควบคุมกำกับติดตามของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p = 0.56$)

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยใช้แนวทางการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) ซึ่งใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. การดำเนินการวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การดำเนินการวิจัย

เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยให้บรรลุวัตถุประสงค์ และเพื่อให้การดำเนินการวิจัยเป็นไปอย่างมีระเบียบแบบแผน ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการวิจัยออกเป็น 5 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 จัดเตรียมและค้นคว้าข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร รายงาน สถิติ ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดและทฤษฎีความผูกพันในองค์กร

ขั้นตอนที่ 2 เขียนโครงการวิจัยเสนอต่อคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อ และรับข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการมาปรับปรุงแก้ไข

ขั้นตอนที่ 3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความเที่ยงตรงทางด้านเนื้อหา แล้วนำไปทดสอบ โดยทดลองใช้กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในพื้นที่เป้าหมาย จำนวน 30 คน

ขั้นตอนที่ 4 นำข้อมูลทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้อง วิเคราะห์ผลข้อมูลทางสถิติแล้วสรุปผลการวิจัย

ขั้นตอนที่ 5 รายงานผลทางการวิจัย ซึ่งประกอบด้วย การเขียนรายงานการวิจัยฉบับร่าง เสนออาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไข และจัดพิมพ์ฉบับสมบูรณ์

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

กำหนดประชากรเป้าหมายและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยคือ เยาวชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่บ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ที่มีอายุระหว่าง 13 – 18 ปี จำนวน 1,265 คน ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม 2560 นำมาคำนวณโดยใช้สูตรของยามาเน่ (Yamane) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

โดยที่ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากร คือ 1,265 คน

e = 0.05 ที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95

คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรดังนี้

$$n = \frac{1,265}{1+ 1,265 (0.05)^2}$$

$$n = 303.9$$

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยให้ n = 304 ตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่าง

เทคนิคการสุ่มตัวอย่าง จะใช้วิธีการคำนวณกลุ่มตัวอย่างจากประชาชนในเขตพื้นที่บ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี จำนวน 304 คน แบบชั้นภูมิและแบ่งสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างได้ ดังนี้

ตารางที่ 3-1 จำนวนประชากรแยกตามหมู่บ้าน และสัดส่วนจำนวนตัวอย่างที่ใช้เป็นตัวแทนประชากร

หมู่บ้าน	ประชากร	จำนวนตัวอย่างที่ใช้
หมู่ที่ 1 บ้านปากคลอง	194	47
หมู่ที่ 2 บ้านปากคลองเก่า	41	10
หมู่ที่ 3 บ้านเขาอ้อ	39	9
หมู่ที่ 4 บ้านค่ายเสือ	92	22
หมู่ที่ 5 บ้านนาสวน	162	39
หมู่ที่ 6 บ้านสวน	376	90
หมู่ที่ 7 บ้านท่ามะนาว	136	33
หมู่ที่ 8 บ้านดอนศาลา	162	39
หมู่ที่ 9 บ้านไสเสียบ	63	15
รวม	1265	304

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี เป็นแบบสอบถาม ซึ่งมีทั้งคำถามชนิดปลายปิด (Closed-ended questions) และปลายเปิด (Open-ended questions) แบบสอบถามสร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสาร และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ส่วน มีรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ ได้แก่ 1. เพศ 2. อายุ 3. ระดับการศึกษา 4. รายได้ของครอบครัว 5. สถานภาพครอบครัว คำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ได้แก่ 1. ปัจจัยด้านสื่อ/เทคโนโลยี 2. ปัจจัยด้านเพื่อน/สิ่งแวดล้อม 3. ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุตรและบิดา มารดา และ 4. ปัจจัยด้านการมีแฟน/คนรัก ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตามมาตราวัดแบบลิเคิร์ต (Likert's Scale)

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามข้อมูลพฤติกรรมกรรมามีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี คำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

2. เกณฑ์การให้คะแนน

ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามมาตราวัดแบบลิเคิร์ต (Likert's Scale) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละระดับมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

	ระดับคะแนน
1	น้อยที่สุด
2	น้อย
3	ปานกลาง
4	มาก
5	มากที่สุด

เมื่อรวบรวมข้อมูลและแจกแจงความถี่แล้วใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งเกณฑ์เป็น 5 ระดับ คือ น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก มากที่สุด โดยใช้สูตรภาคพื้นจากเกณฑ์แปลความหมาย ได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{อันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ค่าสูงสุด} - \text{ค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} = 0.80 \end{aligned}$$

ช่วงชั้น	การแปลผล
ระดับ 5 ค่าเฉลี่ย 4.24 – 5.00	อยู่ในเกณฑ์ เห็นด้วยมากที่สุด
ระดับ 4 ค่าเฉลี่ย 3.43 – 4.23	อยู่ในเกณฑ์ เห็นด้วยมาก
ระดับ 3 ค่าเฉลี่ย 2.62 – 3.42	อยู่ในเกณฑ์ เห็นด้วยปานกลาง
ระดับ 2 ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.61	อยู่ในเกณฑ์ เห็นด้วยน้อย
ระดับ 1 ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80	อยู่ในเกณฑ์ เห็นด้วยน้อยที่สุด

3. การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ความตรง (Validity) โดยนำแบบสอบถามให้อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ เพื่อพิจารณาความสอดคล้องกันระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาของงานวิจัย คุณภาพของเครื่องมือวัดที่ได้ ถูกต้องตรงตามเนื้อเรื่องที่ต้องการความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์การวิจัย และการใช้เครื่องมือวิจัยสามารถวัดได้ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด จากนั้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาความสอดคล้อง แล้วนำมาหาค่า IOC (Item-Objective Congruence Index) คำนวณจากสูตร

ค่าดัชนีความสอดคล้อง

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา

$$\frac{\sum R}{N}$$

แทน ผลรวมของคะแนนความคิดของผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

ประเมินจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาใช้ในการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ให้คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับประเด็นที่ศึกษา

ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับประเด็นที่ศึกษา

ให้คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับประเด็นที่ศึกษา

ค่า IOC มีค่าระหว่าง -1 ถึง 1 ข้อคำถามที่ดีจะต้องมีค่า IOC ใกล้เคียงกับ 1 ถ้ามีค่า

IOC ต่ำกว่า 0.5 จะต้องปรับปรุงเครื่องมือใหม่ จากนั้นพิจารณาปรับข้อคำถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ และพัฒนารูปแบบของเครื่องมือเพื่อให้เหมาะสมในการใช้ต่อไป มีผู้ทรงคุณวุฒิ คือ

1. ดร. โชติสา ขาวสนิท
2. พันตำรวจโท ดร. ไหวพจน์ กุลาชัย
3. พันตำรวจเอกหญิง ดร. สุภลักษณ์ เหลี่ยมวารงกูร

ผลการวิเคราะห์ค่า IOC ในภาพรวม เท่ากับ 0.876

3.2 ความเที่ยง (Reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาและปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญไปทำการทดสอบ (Try-out) จำนวน 30 ชุด กับกลุ่มประชากรที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในเทศบาลแสนสุข อำเภอเมืองจังหวัดชลบุรี จำนวน 30 คน จากนั้นนำมาวิเคราะห์ผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for windows ในการหาความเชื่อมั่นโดยหาค่าสัมประสิทธิ์ Cronbach's alpha โดยใช้เกณฑ์สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) มากกว่าและเท่ากับ 0.7 (Nunnally, 1978) มีผลการวิเคราะห์ ดังตารางที่ 3-2

ตารางที่ 3-2 ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตัวแปรที่ใช้วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา
1. ปัจจัยด้านสื่อ/เทคโนโลยี	0.896
2. ปัจจัยด้านเพื่อน/สิ่งแวดล้อม	0.901
3. ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุตรและบิดา มารดา	0.935
4. ปัจจัยด้านการมีแฟน/คนรัก	0.854
5. พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร	0.956
ภาพรวม	0.844

ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นกรอบการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี แล้วนำมาสร้างเป็นแบบสอบถามเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. แจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มเป้าหมายโดยการสำรวจ (Survey) ใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล

3. ทำการตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับจากกลุ่มตัวอย่างก่อนที่จะนำข้อมูลที่ได้มาประมวลผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ข้อมูลแล้วนำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์จำนวน 400 ชุด มาประมวลผลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้

1. การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic) เพื่อใช้อธิบายลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล ด้วยสถิติค่าร้อยละ (Percentage) และการแจกแจงความถี่ (Frequency) (มัลลิกา บุญนาค, 2548)

2. การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential analysis) ใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) เพื่อใช้ในการทดสอบค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลในด้านเพศ ใช้สถิติ t-Test เพื่อใช้ในการทดสอบค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจาก

กัน จากนั้นทำการทดสอบค่าความแตกต่างรายคู่ ด้วยสถิติ Least Significant Difference (LSD) (มัลลิกา บุณนาค, 2548)

3. การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential analysis) ใช้สถิติทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ด้วย ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

โดยระดับของการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน มีเกณฑ์คะแนนดังนี้

ค่า r	ระดับของความสัมพันธ์
0.90 - 1.00	มีความสัมพันธ์กันสูงมาก
0.70 - 0.90	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
0.50 - 0.70	มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
0.30 - 0.50	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ
0.00 - 0.30	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี เก็บข้อมูลจากเยาวชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ที่มีอายุระหว่าง 14 – 18 ปี จำนวน 304 คน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติวิเคราะห์ตามสมมติฐานของการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N แทน จำนวนประชากร

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)

SD แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

* แทน แสดงความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอผลตามความมุ่งหมายของการวิจัย โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

ตอนที่ 3 พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

ส่วนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคล

ตารางที่ 4-1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	163	53.6
หญิง	141	46.4
รวม	304	100

จากตารางที่ 4-1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีจำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 53.6 และผู้ตอบแบบสอบถามที่ศึกษาเป็นเพศหญิง จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 46.4

ตารางที่ 4-2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
14 ปี	16	5.3
15 ปี	23	7.6
16 ปี	35	11.5
17 ปี	57	18.8
18 ปี	173	56.8
รวม	304	100.0

จากตาราง ที่ 4-2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีจำนวนมากที่สุดเป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 18 ปี มีจำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 56.8 รองลงมาเป็นกลุ่มอายุ 17 ปี มีจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8 ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 16 ปี มีจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 15 ปี มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 7.6 และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 14 ปี มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3 เป็นอันดับสุดท้าย

ตารางที่ 4-3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มัธยมศึกษาปีที่ 1	5	1.6
มัธยมศึกษาปีที่ 2	10	3.3
มัธยมศึกษาปีที่ 3	20	6.6
มัธยมศึกษาปีที่ 4	29	9.5
มัธยมศึกษาปีที่ 5	71	23.4
มัธยมศึกษาปีที่ 6	169	55.6
รวม	304	100.0

จากตารางที่ 4-3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีจำนวนมากที่สุดเป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6 มีจำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 55.6 รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 5 มีจำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 23.4 กลุ่มที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 4 มีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 กลุ่มที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 3 มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 6.6 กลุ่มที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 2 มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 1 มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.6 เป็นอันดับสุดท้าย

ตารางที่ 4-4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพครอบครัว

สถานภาพครอบครัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ครอบครัวที่มีทั้งพ่อและแม่	191	62.8
ครอบครัวที่มีเพียงพ่อหรือแม่	62	20.4
อาศัยอยู่กับญาติ	15	4.9
อาศัยอยู่เพียงลำพัง	36	11.8
รวม	304	100

จากตารางที่ 4-4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีจำนวนมากที่สุด เป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพครอบครัวที่มีทั้งพ่อและแม่ มีจำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 62.8 รองลงมา เป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่มีครอบครัวที่มีเพียงพ่อหรือแม่ มีจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ

20.4 ผู้ตอบแบบสอบถามที่อาศัยอยู่เพียงลำพัง มีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 และผู้ตอบแบบสอบถามที่อาศัยอยู่กับญาติ มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.9 เป็นอันดับสุดท้าย

ตารางที่ 4-5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ครอบครัวต่อเดือน

รายได้ครัวต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เกิน 10,000 บาท	10	3.3
10,001-20,000 บาท	52	17.1
20,001-30,000 บาท	44	14.5
30,001-40,000 บาท	30	9.9
มากกว่า 40,000 บาท	168	55.3
รวม	304	100

จากตารางที่ 4-5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีจำนวนมากที่สุด เป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ครัวต่อเดือนมากกว่า 40,000 บาท มีจำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 55.3 รองลงมา เป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ครัวต่อเดือน 10,001-20,000 บาท มีจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 17.1 ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ครัวต่อเดือน 20,001-30,000 บาท มีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ครัวต่อเดือน 30,001-40,000 บาท มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 9.9 และผู้ตอบแบบสอบถามที่รายได้ครัวต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 เป็นอันดับสุดท้าย

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

การแปลความหมายการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ผลดังนี้

ระดับคะแนน	ความหมาย
ระดับ 5 ค่าเฉลี่ย 4.24 – 5.00	อยู่ในเกณฑ์ เห็นด้วยมากที่สุด
ระดับ 4 ค่าเฉลี่ย 3.43 – 4.23	อยู่ในเกณฑ์ เห็นด้วยมาก
ระดับ 3 ค่าเฉลี่ย 2.62 – 3.42	อยู่ในเกณฑ์ เห็นด้วยปานกลาง
ระดับ 2 ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.61	อยู่ในเกณฑ์ เห็นด้วยน้อย
ระดับ 1 ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80	อยู่ในเกณฑ์ เห็นด้วยน้อยที่สุด

นำผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา เพื่ออธิบายลักษณะข้อมูล ได้แก่ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

ตารางที่ 4-6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านสื่อ/เทคโนโลยี

N = 304

ปัจจัยด้านสื่อ/เทคโนโลยี	$\bar{x}$	SD	ระดับ ความคิดเห็น	อันดับ
1. การถ่ายคลิปวิดีโอการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมดา	2.45	1.20	น้อย	5
2. การเลียนแบบพฤติกรรมจาก บุคคลที่มีชื่อเสียงเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตเป็นเรื่องปกติ	3.16	1.35	ปานกลาง	4
3. สื่อทางอินเทอร์เน็ต เป็นสื่อที่สามารถเข้าถึงข้อมูล ภาพอนาจารได้ง่ายมากกว่าสื่ออื่น ๆ	4.41	0.90	มาก	1
4. การดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เป็นเรื่องไม่เสียหาย	3.68	1.14	มาก	2
5. สื่อคลิปวิดีโอและละคร ภาพยนตร์ ภาพและเสียง เป็นสื่อที่ใช้กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ	3.67	1.07	มาก	3
ค่าเฉลี่ยรวม	3.47	1.13	มาก	

จากตารางที่ 4-6 พบว่า การวิเคราะห์ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านสื่อ/เทคโนโลยี โดยภาพรวม พบว่า มีคะแนนเฉลี่ย ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.47, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.13) เมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็น พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยว่าสื่อทางอินเทอร์เน็ต เป็นสื่อที่สามารถเข้าถึงข้อมูล ภาพอนาจารได้ง่ายมากกว่าสื่ออื่น ๆ มีคะแนนเฉลี่ย เป็นอันดับหนึ่ง ในระดับเห็นด้วยมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.41, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.90) รองลงมาคือ การดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เป็นเรื่องไม่เสียหาย ในระดับเห็นด้วยมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.68, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.14) อันดับที่สาม คือ สื่อคลิปวิดีโอและละคร ภาพยนตร์ ภาพและเสียงเป็นสื่อที่ใช้กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ในระดับเห็นด้วยมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.67, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.07) อันดับที่ดี คือ การเลียนแบบพฤติกรรมจาก บุคคลที่มีชื่อเสียงเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตเป็นเรื่องปกติ ในระดับเห็นด้วยปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.16,

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.35) และอันดับที่ห้า คือ การถ่ายคลิปวิดีโอการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมดา ในระดับเห็นด้วยน้อย (ค่าเฉลี่ย = 2.54, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.20)

ตารางที่ 4-7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านเพื่อน/สิ่งแวดล้อม

N = 304				
ปัจจัยด้านเพื่อน/ สิ่งแวดล้อม	$\bar{X}$	SD	ระดับ ความคิดเห็น	อันดับ
1. เมื่อประสบกับปัญหาเรื่องความรักจะปรึกษาเพื่อนมากกว่าปรึกษาพ่อแม่	4.19	0.91	มาก	1
2. การมีเพศสัมพันธ์ทำให้เป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน	3.12	1.14	ปานกลาง	3
3. เมื่อมีเพศสัมพันธ์ จะมีการเล่า/บอกต่อในหมู่เพื่อนฝูง เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์	3.23	1.21	ปานกลาง	2
ค่าเฉลี่ยรวม	3.51	1.09	มาก	

จากตารางที่ 4-7 พบว่า การวิเคราะห์ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านเพื่อน/ สิ่งแวดล้อม โดยภาพรวม พบว่า มีคะแนนเฉลี่ย ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.51, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.09) เมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็น พบว่า เมื่อประสบกับปัญหาเรื่องความรักจะปรึกษาเพื่อนมากกว่าปรึกษาพ่อแม่ มีคะแนนเฉลี่ย เป็นอันดับหนึ่ง ในระดับเห็นด้วยมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.19, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.91) รองลงมาคือ เมื่อมีเพศสัมพันธ์ จะมีการเล่า/ บอกต่อในหมู่เพื่อนฝูง เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ในระดับเห็นด้วยปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.23, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.21) และอันดับที่สาม คือ การมีเพศสัมพันธ์ทำให้เป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน ในระดับเห็นด้วยปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.12, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.14)

ตารางที่ 4-8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุตรและ
บิดา มารดา

N = 304

ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุตรและบิดา มารดา	$\bar{X}$	SD	ระดับ ความคิดเห็น	อันดับ
1. การที่เราเป็นชายหรือเป็นหญิงควรที่รักในตนเอง มองเห็นคุณค่าของตนเองให้มาก ถ้าหากมีเรื่องหรือ ปัญหาจะปรึกษาบิดา – มารดาหรือผู้ปกครองเป็นดีที่สุด	3.90	1.12	มาก	2
2. การอยู่หอพักมีโอกาสเสี่ยงสูงในการเกิดเรื่องการมี เพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร	4.34	0.77	มาก	1
3. พ่อกับแม่คือบุคคลที่จะนึกถึงเมื่อคิดจะมีเพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันควร	3.52	1.32	มาก	3
ค่าเฉลี่ยรวม	3.92	1.07	มาก	

จากตารางที่ 4-8 พบว่า การวิเคราะห์ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุตรและบิดา มารดา โดยภาพรวม พบว่า มีคะแนนเฉลี่ย ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.92, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.07) เมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็น พบว่า การอยู่หอพักมีโอกาสร้อยสูงในการเกิดเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร มีคะแนนเฉลี่ย เป็นอันดับหนึ่งในระดับเห็นด้วยมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.34, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.77) รองลงมาคือ การที่เราเป็นชายหรือเป็นหญิงควรที่รักในตนเอง มองเห็นคุณค่าของตนเองให้มาก ถ้าหากมีเรื่องหรือปัญหาจะปรึกษาบิดา – มารดาหรือผู้ปกครองเป็นดีที่สุด ในระดับเห็นด้วยมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.90, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.12) และอันดับที่สาม คือ พ่อกับแม่คือบุคคลที่จะนึกถึงเมื่อคิดจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ในระดับเห็นด้วยมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.52, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.32)

ตารางที่ 4-9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านการมีแฟน/คนรัก

ปัจจัยด้านการมีแฟน/ คนรัก	$\bar{X}$	SD	ระดับ	
			ความคิดเห็น	อันดับ
1. การมีแฟนหรือมีกิ๊กในวัยเรียนเป็นเรื่องที่ธรรมดาใคร ๆ ก็มีกันได้	3.71	1.08	มาก	2
2. การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหรือคนรักระหว่างเรียนเป็นเรื่องธรรมดาของวัยรุ่น	3.44	1.06	มาก	4
3. การอยู่ร่วมกันก่อนที่จะแต่งงานเป็นเรื่องที่ธรรมดา เป็นการเรียนรู้นิสัยใจคอก่อนตัดสินใจมาใช้ชีวิตร่วมกัน	3.61	1.07	มาก	3
4. การไปเที่ยวค้างแรมกับคูรักรตามลำพังเป็นเรื่องปกติของปัจจุบัน	3.77	1.06	มาก	1
5. การถูกเนื้อต้องตัวกับคูรักร การกอดจูบเป็นสิ่งที่สามารถทำได้อย่างเปิดเผยในที่สาธารณะ	2.99	1.15	ปานกลาง	5
ค่าเฉลี่ยรวม	3.50	1.08	มาก	

จากตารางที่ 4-9 พบว่า การวิเคราะห์ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการมีแฟน/ คนรัก โดยภาพรวม พบว่า มีคะแนนเฉลี่ย ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.50, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.08) เมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็น พบว่า การไปเที่ยวค้างแรมกับคูรักรตามลำพังเป็นเรื่องปกติของปัจจุบัน มีคะแนนเฉลี่ย เป็นอันดับหนึ่ง ในระดับเห็นด้วยมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.77, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.06) รองลงมาคือ การมีแฟนหรือมีกิ๊กในวัยเรียนเป็นเรื่องที่ธรรมดาใคร ๆ ก็มีกันได้ ในระดับเห็นด้วยมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.71, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.08) อันดับที่สาม คือ การอยู่ร่วมกันก่อนที่จะแต่งงานเป็นเรื่องที่ธรรมดา เป็นการเรียนรู้นิสัยใจคอก่อนตัดสินใจมาใช้ชีวิตร่วมกัน ในระดับเห็นด้วยมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.61, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.07) อันดับที่สี่ คือ การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหรือคนรักระหว่างเรียนเป็นเรื่องธรรมดาของวัยรุ่น ในระดับเห็นด้วยมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.44, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.06) และอันดับที่ห้า คือ การถูกเนื้อต้องตัวกับคูรักร การกอดจูบเป็นสิ่งที่สามารถทำได้อย่างเปิดเผยในที่สาธารณะ ในระดับเห็นด้วยปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 2.99, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.15)

ตอนที่ 3 พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

การแปลความหมายการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร มีการใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ผลดังนี้

ระดับคะแนน	ความหมาย
ระดับ 5 ค่าเฉลี่ย 4.24 – 5.00	อยู่ในเกณฑ์ เห็นด้วยมากที่สุด
ระดับ 4 ค่าเฉลี่ย 3.43 – 4.23	อยู่ในเกณฑ์ เห็นด้วยมาก
ระดับ 3 ค่าเฉลี่ย 2.62 – 3.42	อยู่ในเกณฑ์ เห็นด้วยปานกลาง
ระดับ 2 ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.61	อยู่ในเกณฑ์ เห็นด้วยน้อย
ระดับ 1 ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80	อยู่ในเกณฑ์ เห็นด้วยน้อยที่สุด

นำผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา เพื่ออธิบายลักษณะข้อมูล ได้แก่ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

ตารางที่ 4-10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร	$\bar{x}$	SD	N = 304	
			ระดับ ความคิดเห็น	อัน ดัด
1. การกอดจูบ ลูบคลา เล้า โลมเป็นเรื่องธรรมดาสำหรับการแสดงความรักของวัยรุ่น	2.91	0.93	ปานกลาง	1
2. การที่จะรักใคร่สักคนต้องยอมแลกความรักด้วยร่างกาย	2.09	0.70	น้อย	8
3. การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหรือคนรักเป็นการแข่งขันกันในหมู่วัยรุ่น	2.23	1.35	น้อย	7
4. การกินยาคุมฉุกเฉินทุกครั้งหลังมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมดา	2.07	1.16	น้อย	9
5. ในวันวาเลนไทน์คือวันที่ควรมีเพศสัมพันธ์มากที่สุด	1.92	1.12	น้อย	10
6. หญิงไทยยุคใหม่ไม่จำเป็นต้องรักษาพรหมจรรย์ก่อนแต่งงาน	2.66	1.40	ปานกลาง	3
7. การจับมือถือแขนกับคู่รักในที่สาธารณะเป็นเรื่องธรรมดา	2.67	1.32	ปานกลาง	2
8. การทำแท้งเป็นเรื่องปกติ ไม่จำเป็นต้องกลัวการตั้งครรภ์	2.24	1.28	น้อย	6
9. การมีเซ็กซ์โฟน(การพูดคุยเรื่องเซ็กซ์ผ่านทางโทรศัพท์) เป็นเรื่องธรรมดา	2.36	1.44	น้อย	5
10. การมีเพศสัมพันธ์คือการการันตีว่าเป็นรักแท้	2.42	1.37	น้อย	4
ค่าเฉลี่ยรวม	2.36	1.21	น้อย	

ผลการศึกษาดังตารางที่ 4-11 พบว่า การวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติ Independent sample t-Test ในการทดสอบสมมติฐาน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผลการทดสอบ พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.078 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านอายุที่ต่างกันมีพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-12 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามอายุ

ตัวแปร	อายุ	n	$\bar{X}$	SD	F	Sig.
พฤติกรรมกรรมมี	14 ปี	16	3.907	0.614	1.393	0.255
เพศสัมพันธ์ก่อน	15 ปี	23	4.024	0.506		
วัยอันควรของ	16 ปี	35	3.907	0.614	0.506	
เยาวชน	17 ปี	57	4.024	0.506		
	18 ปี	173	3.582	0.768		

ผลการศึกษาดังตารางที่ 4-12 พบว่า การวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ตามอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติ F-test ในการทดสอบสมมติฐานที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผลการทดสอบ พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.255 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกันมีพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยด้านระดับการศึกษาที่ต่างกันมีพฤติกรรมกรมามีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-13 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมกรมามีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา

ตัวแปร	ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	SD	F	Sig.
พฤติกรรมกรมามีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชน	ม. 1	5	3.799	0.826	0.859	0.466
	ม. 2	10	3.946	0.547		
	ม. 3	20	3.782	0.606		
	ม. 4	29	3.917	0.559		
	ม. 5	71	4.340	0.430		
	ม. 6	169	3.963	0.587		

ผลการศึกษาตามตารางที่ 4-13 พบว่า การวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมกรมามีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ตามระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติ F-test ในการทดสอบสมมติฐานที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผลการทดสอบ พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.466 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมกรมามีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 4. ปัจจัยด้านระดับรายได้ของครอบครัวที่ต่างกันมีพฤติกรรมกรมามีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-14 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับรายได้ของครอบครัว

ตัวแปร	ระดับรายได้ของครอบครัว	n	$\bar{X}$	SD	F	Sig.
พฤติกรรม	ไม่เกิน 10,000 บาท	10	3.536	0.552	0.611	0.001
การมี	10,001-20,000 บาท	52	3.374	1.000		
เพศสัมพันธ์	20,001-30,000 บาท	44	3.333	0.859		
ก่อนวัยอัน	30,001-40,000 บาท	30	3.764	0.544		
ควรของ	มากกว่า 40,000 บาท	168	2.500	0.000		
เยาวชน	ไม่เกิน 10,000 บาท	10	3.493	0.799		

ผลการศึกษาตามตารางที่ 4-14 พบว่า การวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ตามระดับรายได้ของครอบครัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติ F-test ในการทดสอบสมมติฐานที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผลการทดสอบ พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.599 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับรายได้ของครอบครัวต่างกันมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 6. ปัจจัยด้านสถานภาพที่ต่างกันมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-15 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนใน
เขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามสถานภาพ

ตัวแปร	สถานภาพ	n	$\bar{X}$	SD	F	Sig.
พฤติกรรม	ครอบครัวที่มีทั้งพ่อและแม่	191	3.786	0.665	0.693	0.599
การมีเพศ	ครอบครัวที่มีเพียงพ่อหรือแม่	62	3.507	0.840		
สัมพันธ์ก่อน	อาศัยอยู่กับญาติ	15	3.778	0.863		
วัยอันควร	อาศัยอยู่เพียงลำพัง	36	4.157	0.482		
ของเยาวชน	ครอบครัวที่มีทั้งพ่อและแม่	191	3.728	0.668		
	ครอบครัวที่มีเพียงพ่อหรือแม่	62	3.333	1.155		

ผลการศึกษาตามตารางที่ 4-15 พบว่า การวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ตามสถานภาพครอบครัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติ F-test ในการทดสอบสมมติฐานที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผลการทดสอบ พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพครอบครัวต่างกันมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามสถานภาพครอบครัวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4-16 การทดสอบรายคู่เปรียบเทียบพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชน
ในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามสถานภาพ
ครอบครัว

สถานภาพ (Sig.)	$\bar{X}$	SD	ครอบครัวที่มี ทั้งพ่อและแม่	ครอบครัวที่มีเพียง พ่อหรือแม่	อาศัยอยู่กับ ญาติ	อาศัยอยู่ เพียงลำพัง
ครอบครัวที่มีทั้งพ่อและแม่	1.733	0.775	-			
ครอบครัวที่มีเพียงพ่อหรือแม่	2.45	1.105	0.020*			
อาศัยอยู่กับญาติ	2.11	0.722	0.000*	0.000*	-	
อาศัยอยู่เพียงลำพัง	2.92	1.014	0.000*	0.000*	0.000*	-

* Sig. < 0.05

ผลการศึกษาตามตารางที่ 4-16 พบว่า ผลการทดสอบรายคู่เปรียบเทียบพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ครอบครัวที่มีทั้งพ่อ

และแม่ จะมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรแตกต่างกับผู้ตอบแบบสอบถามที่ครอบครัวที่มีเพียงพ่อหรือแม่ (Sig. = 0.020) ผู้ตอบแบบสอบถามที่อาศัยอยู่กับญาติ (Sig. = 0.000) และผู้ตอบแบบสอบถามที่อาศัยอยู่เพียงลำพัง (Sig. = 0.000) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ครอบครัวที่มีเพียงพ่อหรือแม่ จะมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรแตกต่างกับผู้ตอบแบบสอบถามที่อาศัยอยู่กับญาติ (Sig. = 0.000) และผู้ตอบแบบสอบถามที่อาศัยอยู่เพียงลำพัง (Sig. = 0.000) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผู้ตอบแบบสอบถามที่อาศัยอยู่กับญาติ จะมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรแตกต่างกับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่อาศัยอยู่เพียงลำพัง (Sig. = 0.000) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 6 ปัจจัยด้านสื่อ/เทคโนโลยีมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

สมมติฐานที่ 7 ปัจจัยด้านเพื่อน/สิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

สมมติฐานที่ 8 ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุตรและบิดา มารดา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

สมมติฐานที่ 9 ปัจจัยด้านการมีแฟน/คนรัก มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

ตารางที่ 4-17 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

N = 304

ปัจจัย	ค่า (r)	Sig.	ระดับความสัมพันธ์
ปัจจัยด้านสื่อ/เทคโนโลยี	0.521	0.000	ปานกลาง
ปัจจัยด้านเพื่อน/สิ่งแวดล้อม	0.769	0.000	สูง
ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุตรและบิดา มารดา	0.543	0.000	ปานกลาง
ปัจจัยด้านการมีแฟน/คนรัก	0.738	0.000	สูง

ผลการศึกษาตามตารางที่ 4-17 พบว่า ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี พบว่า

1. ปัจจัยด้านสื่อ/ เทคโนโลยี มีค่า Sig เท่ากับ 0.000 และมีค่า (r) เท่ากับ 0.521 แสดงว่า ปัจจัยด้านสื่อ/ เทคโนโลยี มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
2. ปัจจัยด้านเพื่อน/ สิ่งแวดล้อม มีค่า Sig เท่ากับ 0.000 และมีค่า (r) เท่ากับ 0.769 แสดงว่า ปัจจัยด้านเพื่อน/ สิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
3. ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุตรและบิดา มารดา มีค่า Sig เท่ากับ 0.000 และมีค่า (r) เท่ากับ 0.543 แสดงว่า ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุตรและบิดา มารดา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
4. ปัจจัยด้านการมีแฟน/ คนรัก มีค่า Sig เท่ากับ 0.000 และมีค่า (r) เท่ากับ 0.738 แสดงว่า ปัจจัยด้านการมีแฟน/คนรัก มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4-18 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1. ปัจจัยด้านเพศที่ต่างกันมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน	ปฏิเสธ
2. ปัจจัยด้านอายุที่ต่างกันมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน	ปฏิเสธ
3. ปัจจัยด้านระดับการศึกษาที่ต่างกันมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน	ปฏิเสธ
4. ปัจจัยด้านระดับรายได้ของครอบครัวที่ต่างกันมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน	ปฏิเสธ

ตารางที่ 4-18 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
5. ปัจจัยด้านสถานภาพครอบครัวที่ต่างกันมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน	ยอมรับ
6. ปัจจัยด้านสื่อ/ เทคโนโลยีมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี	ยอมรับ
7. ปัจจัยด้านเพื่อน/ สิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี	ยอมรับ
8. ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุตรและบิดา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี	ยอมรับ
9. ปัจจัยด้านการมีแฟน/ คนรัก มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี	ยอมรับ

จากตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยด้านเพศที่ต่างกันมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านอายุที่ต่างกันมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 8 ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุตรและบิดา มารดา มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุตรและบิดา มารดา มีค่า Sig เท่ากับ 0.000 และมีค่า (r) เท่ากับ 0.543 แสดงว่า ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่าง บุตรและบิดา มารดา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนใน เขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 9 ปัจจัยด้านการมีแฟน/คนรัก มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมี เพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยด้านการมีแฟน/ คนรัก มีค่า Sig เท่ากับ 0.000 และมีค่า (r) เท่ากับ 0.738 แสดงว่า ปัจจัยด้านการมีแฟน/ คนรัก มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ซึ่งการศึกษานี้เก็บข้อมูลจากเยาวชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ที่มีอายุระหว่าง 14 – 18 ปี จำนวน 304 คน มีการสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคล

สรุปผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 53.6 มีอายุ 18 ปี ร้อยละ 56.8 มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6 มีร้อยละ 55.6 มีสถานภาพครอบครัวที่มีทั้งพ่อและแม่ ร้อยละ 62.8 และมีรายได้ครอบครัวต่อเดือนมากกว่า 40,000 บาท ร้อยละ 55.3

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

ปัจจัยด้านสื่อ/ เทคโนโลยี

สรุปผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านสื่อ/เทคโนโลยี โดยภาพรวม พบว่า มีคะแนนเฉลี่ย ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.47, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.13) เมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็น พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยว่าสื่อทางอินเทอร์เน็ต เป็นสื่อที่สามารถเข้าถึงข้อมูล ภาพอนาจารได้ง่ายมากกว่าสื่ออื่น ๆ มีคะแนนเฉลี่ย เป็นอันดับหนึ่ง ในระดับเห็นด้วยมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.41, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.90) รองลงมา คือ การดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เป็นเรื่องไม่เสียหาย ในระดับเห็นด้วยมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.68, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.14) อันดับที่สาม คือ สื่อคลิปวิดีโอและละคร ภาพยนตร์ ภาพและเสียง เป็นสื่อที่ใช้กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ในระดับเห็นด้วยมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.67, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.07) อันดับที่สี่ คือ การเลียนแบบพฤติกรรมจาก บุคคลที่มีชื่อเสียงเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตเป็นเรื่องปกติ ในระดับเห็นด้วยปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.16, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.35) และอันดับที่ห้า คือ การถ่ายคลิปวิดีโอการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมดา ในระดับเห็นด้วยน้อย (ค่าเฉลี่ย = 2.54, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.20)

ปัจจัยด้านเพื่อน/ สิ่งแวดล้อม

สรุปผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านเพื่อน/ สิ่งแวดล้อม โดยภาพรวม พบว่า มีคะแนนเฉลี่ย ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.51 , ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.09) เมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็น พบว่า เมื่อประสบกับปัญหาจะเรื่องความรักจะปรึกษาเพื่อนมากกว่าปรึกษาพ่อแม่ มีคะแนนเฉลี่ย เป็นอันดับหนึ่ง ในระดับเห็นด้วยมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.19, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.91) รองลงมาคือ เมื่อมีเพศสัมพันธ์ จะมีการเล่า/ บอกต่อในหมู่เพื่อนฝูง เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ในระดับเห็นด้วยปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.23, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.21) และอันดับที่สาม คือ การมีเพศสัมพันธ์ทำให้เป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน ในระดับเห็นด้วยปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.12, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.14)

ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุตรและบิดา มารดา

สรุปผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุตรและบิดา มารดา โดยภาพรวม พบว่า มีคะแนนเฉลี่ย ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.92, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.07) เมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็น พบว่า การอยู่หอพักมีโอกาสเสี่ยงสูงในการเกิดเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร มีคะแนนเฉลี่ย เป็นอันดับหนึ่ง ในระดับเห็นด้วยมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.34, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.77) รองลงมาคือ การที่เราเป็นชายหรือเป็นหญิงควรที่รักในตนเอง มองเห็นคุณค่าของตนเองให้มาก ถ้าหากมีเรื่องหรือปัญหาจะปรึกษาบิดา – มารดาหรือผู้ปกครองเป็นดีที่สุด ในระดับเห็นด้วยมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.90, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.12) และอันดับที่สาม คือ พ่อกับแม่คือบุคคลที่จะนึกถึงเมื่อคิดจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ในระดับเห็นด้วยมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.52, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.32)

ปัจจัยด้านการมีแฟน/ คนรัก

สรุปผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการมีแฟน/ คนรัก โดยภาพรวม พบว่า มีคะแนนเฉลี่ย ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.50, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.08) เมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็น พบว่า การไปเที่ยวค้างแรมกับคู่ออกตามลำพังเป็นเรื่องปกติของปัจจุบัน มีคะแนนเฉลี่ย เป็นอันดับหนึ่ง ในระดับเห็นด้วยมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.77, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.06) รองลงมาคือ การมีแฟนหรือมีกิ๊กในวัยเรียนเป็นเรื่องที่ธรรมดาใคร ๆ ก็มีกันได้ ในระดับเห็นด้วยมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.71, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.08) อันดับที่สาม คือ การอยู่ร่วมกันก่อนที่จะแต่งงานเป็นเรื่องที่ธรรมดา เป็นการเรียนรู้นิสัยใจคอก่อนตัดสินใจมาใช้ชีวิตร่วมกัน ในระดับเห็นด้วยมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.61, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.07) อันดับที่สุด คือ การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหรือคนรักระหว่างเรียนเป็นเรื่องธรรมดาของวัยรุ่น ในระดับเห็นด้วยมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.44, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.06) และอันดับที่ห้า คือ การถูกเนื้อต้องตัวกับ

คู่รัก การกอดจูบเป็นสิ่งที่สามารถทำได้อย่างเปิดเผยในที่สาธารณะ ในระดับเห็นด้วยปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 2.99, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.15)

ตอนที่ 3 พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

สรุปผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร โดยภาพรวม พบว่า มีคะแนนเฉลี่ย ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย = 2.36, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.21) เมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็น พบว่า การกอดจูบ ลูบคลา เล้าโลม เป็นเรื่องธรรมดาสำหรับการแสดงความรักของวัยรุ่น มีคะแนนเฉลี่ย เป็นอันดับหนึ่ง ในระดับเห็นด้วยปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 2.91, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.93) รองลงมาคือ การจับมือถือแขนกับคู่รักในที่สาธารณะเป็นเรื่องธรรมดา ในระดับเห็นด้วยปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 2.67, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.32) อันดับที่สอง คือ หญิงไทยยุคใหม่ไม่จำเป็นต้องรักษาพรหมจรรย์ก่อนแต่งงาน ในระดับเห็นด้วยปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 2.66, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.32) อันดับที่ยี่สิบ คือ การมีเพศสัมพันธ์คือการการันตีว่าเป็นรักแท้ ในระดับเห็นด้วยน้อย (ค่าเฉลี่ย = 2.42, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.37) อันดับที่ยี่สิบห้า คือ การมีเซ็กซ์โฟน (การพูดคุยเรื่องเซ็กซ์ผ่านทางโทรศัพท์) เป็นเรื่องธรรมดา ในระดับเห็นด้วยน้อย (ค่าเฉลี่ย = 2.36, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.44) อันดับที่ยี่สิบแปด คือ การทำแท้งเป็นเรื่องปกติไม่จำเป็นต้องกลัวการตั้งครรภ์ในระดับเห็นด้วยน้อย (ค่าเฉลี่ย = 2.24, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.28) อันดับที่ยี่สิบเก้า คือ การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหรือคนรักเป็นการแข่งขันกันในหมู่วัยรุ่น ในระดับเห็นด้วยน้อย (ค่าเฉลี่ย = 2.23, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.35) อันดับที่ยี่สิบเอ็ด คือ การที่จะรักใคร่สักคนต้องยอมแลกความรักด้วยร่างกายในระดับเห็นด้วยน้อย (ค่าเฉลี่ย = 2.09, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.70) อันดับที่ยี่สิบสอง คือ การกินยาคุมฉุกเฉินทุกครั้งหลังมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมดา ในระดับเห็นด้วยน้อย (ค่าเฉลี่ย = 2.07, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.16) และอันดับที่ยี่สิบสี่ คือ ในวันวาเลนไทน์ คือ วันที่ควรมีเพศสัมพันธ์มากที่สุด ในระดับเห็นด้วยน้อย (ค่าเฉลี่ย = 1.92, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.12)

ตอนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยด้านเพศที่ต่างกันมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผู้ตอบแบบสอบถามที่อาศัยอยู่กับญาติ จะมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร แตกต่างกับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่อาศัยอยู่เพียงลำพัง (Sig. = 0.000) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 6 ปัจจัยด้านสื่อ/เทคโนโลยีมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยด้านสื่อ/เทคโนโลยี มีค่า Sig เท่ากับ 0.000 และมีค่า (r) เท่ากับ 0.521 แสดงว่า ปัจจัยด้านสื่อ/เทคโนโลยี มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 7 ปัจจัยด้านเพื่อน/สิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยด้านเพื่อน/สิ่งแวดล้อม มีค่า Sig เท่ากับ 0.000 และมีค่า (r) เท่ากับ 0.769 แสดงว่า ปัจจัยด้านเพื่อน/สิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 8 ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุตรและบิดา มารดา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุตรและบิดา มารดา มีค่า Sig เท่ากับ 0.000 และมีค่า (r) เท่ากับ 0.543 แสดงว่า ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุตรและบิดา มารดา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 9 ปัจจัยด้านการมีแฟน/คนรัก มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยด้านการมีแฟน/คนรัก มีค่า Sig เท่ากับ 0.000 และมีค่า (r) เท่ากับ 0.738 แสดงว่า ปัจจัยด้านการมีแฟน/คนรัก มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี สามารถอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ของครอบครัวต่อเดือน ที่ต่างกันมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากช่วงอายุของกลุ่มตัวอย่างถือว่าเป็นช่วงที่มีประสบการณ์ในชีวิตน้อย ทำให้ทัศนคติ ความคิด และพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของบุรเทพ โชชนานุกูล และกมลชนก ขาสุวรรณ (2560) ศึกษาการตั้งครรรภ์ในวัยรุ่น ผลกระทบทางสังคมจากมุมมองเรื่องเพศของแม่ต่างรุ่น ผลการศึกษา พบว่าแม่วัยรุ่นในแต่ละรุ่นอายุมีวิถีคิด ทัศนคติ และความเชื่อเรื่องเพศที่แตกต่างกัน ชัดแจ้งกับงานวิจัยของวนิดา ภูพันหงส์ (2559) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิจัยพบว่า เพศ อายุ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยในแต่ละเดือน สถานภาพสมรสของบิดา มารดา ลักษณะการพักอาศัยในปัจจุบัน การรับข่าวสารจากสื่อมวลชนทุกด้านมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์

2. จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยด้านสื่อ/ เทคโนโลยี มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี สอดคล้องกับแนวคิดของวชิรวัฒน์ ปิติรัชต์โสมาเกตู (2559) รายงานว่า สื่อหรือสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เป็นสิ่งเร้าที่มีส่วนกระตุ้นวัยรุ่นให้มีความต้องการทางเพศในระดับที่สูงขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของสังจา ทาโต (2556) รายงานว่า เยาวชนสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารได้อย่างง่ายดาย และสื่อต่าง ๆ มีเสรีภาพในการนำเสนอข้อมูลเป็นอย่างมาก จึงทำให้เยาวชนซึ่งเป็นผู้ที่มีความอยากรู้อยากเห็น อยากรทดลอง ประกอบกับการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาในระบบโรงเรียน และจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ยังขาดความชัดเจน และไม่สนองตอบต่อความอยากรู้อยากเห็นของเยาวชนจึงทำให้เยาวชนค้นหาข้อมูลด้วยตนเองจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เช่น อินเทอร์เน็ต หนังสือดี หนังสือ สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ สื่อเหล่านี้เป็นเสมือนแหล่งเรียนรู้และสร้างค่านิยมให้กับเยาวชน ซึ่งสื่อต่าง ๆ เหล่านี้มักช่วยให้เยาวชนเกิดอารมณ์ มีความต้องการทางเพศ ทำให้อยากรทดลองหรือทำตามสื่อที่ได้พบเห็นอย่างขาดสติส่งผลให้เยาวชนมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันควร สอดคล้องกับงานวิจัยของณิชากัทร์ ปูนมีกิจ (2559) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น เมืองพัทยา ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มตัวอย่างมี ได้แก่ การเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศ และ สอดคล้องกับงานวิจัยของนิพนธ์ คาราวุฒิมาประภรณ์ (2558) ศึกษาเยาวชนใช้สื่อออนไลน์อย่างไร

ในการหาผู้ ผลการวิเคราะห์พบว่า เยาวชนที่มีพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์ เช่น Facebook Line MSN Hi5 ในการหากิ๊กและคู่นอน จะมีความเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และ สอดคล้องกับงานวิจัยของจารุวรรณ ศรีเวียงยา (2555) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางกะปิ กรุงเทพมหานคร พบว่า การเข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เช่น การใช้อินเทอร์เน็ตผ่านมือถือ มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p = 0.04$)

3. จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยด้านเพื่อน/สิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี สอดคล้องกับแนวคิดของจันทร์ทิศา พุกยานานนท์ (2556) กล่าวว่า กลุ่มเพื่อนมี ความสำคัญในการเริ่มทำพฤติกรรมเสี่ยง มีข้อมูลแสดงว่าหากเพื่อนสนิทมีเพศสัมพันธ์วัยรุ่นคนนั้น จะมีเพศสัมพันธ์ตามเพื่อนภายในระยะเวลา 1 ปี โดยเฉพาะวัยรุ่นที่มีคู่อุปถัมภ์มีโอกาสถูกชักจูงให้มี เพศสัมพันธ์ได้ง่ายหากอยู่ในสถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการมีเพศสัมพันธ์ได้แก่ การอยู่ตามลำพังกับคู่อุปถัมภ์หรือเพื่อนต่างเพศในที่สาธารณะ การแสดงความรักกับคู่อุปถัมภ์หรือเพื่อนต่าง เพศ การไปเที่ยวสถานบันเทิง และการไปเที่ยวค้างคืนกับเพื่อนต่างเพศโดยไม่มีผู้ใหญ่ไปด้วย และ สอดคล้องกับแนวคิดของนงลักษณ์ เอ็มประดิษฐ์และคณะ (2558) รายงานว่า กลุ่มเพื่อน เป็นกลุ่มที่มี อิทธิพลต่อพฤติกรรมวัยรุ่นเป็นอย่างมาก เนื่องจากว่าโดยธรรมชาติ วัยรุ่นจะมีความผูกพันและให้ ความสำคัญกับกลุ่มเพื่อนมากที่สุด มีการเลียนแบบ เห็นคล้อยตามในหลาย ๆ ด้าน เช่น ด้าน ความคิด การแต่งกาย การแสดงออก และสอดคล้องกับงานวิจัยของจารุวรรณ ศรีเวียงยา (2555) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางกะปิ กรุงเทพมหานคร พบว่า พฤติกรรมของเพื่อนและสภาพแวดล้อมที่พิก มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

4. จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุตรและบิดา มารดา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาล เมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี สอดคล้องกับแนวคิดของกุสุมา มีศิลป์ (2558) รายงานว่า เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นบิดามารดามีบทบาทสำคัญเรื่องเพศ ในการช่วยให้วัยรุ่นได้เรียนรู้เกี่ยวกับการ เปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายและระบบฮอร์โมนเพศ เพื่อเตรียมตัวและเข้าใจการเปลี่ยนแปลงที่ เกิดขึ้นบิดามารดาเป็นรากฐานสำคัญในการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาแก่บุตรในเรื่องการคบเพื่อน ต่างเพศ การหลีกเลี่ยงหรือการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรรวมทั้งวิธีการคุมกำเนิดที่ ถูกต้องเหมาะสม ถ้าบิดามารดาให้ความรู้แก่วัยรุ่นจนเข้าใจ วัยรุ่นก็จะไม่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และสอดคล้องกับแนวคิดของจันทร์ทิศา พุกยานานนท์ (2556) กล่าวว่า ครอบครัว มีอิทธิพลต่อ

พฤติกรรมวัยรุ่นเป็นอย่างมากเช่นกัน เพราะครอบครัวเป็นสถาบันแรกของการปลูกฝังค่านิยม ความเชื่อ การเรียนรู้แบบอย่างการแสดงออก บุคลิกภาพ ซึ่งจะมีการลอกเลียนแบบ เรียนรู้จากบิดามารดา ค่านิยมทางเพศที่ครอบครัวมีการปลูกฝังให้แก่บุตรมีความสำคัญต่อค่านิยมและพฤติกรรมการแสดงออกเป็นอย่างมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของวนิดา ภูพันธ์ (2559) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมที่มีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิจัยพบว่า สถานภาพสมรสของบิดามารดา และสัมพันธ์ภาพในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมที่มีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

5. จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยด้านการมีแฟน/ คนรัก มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี สอดคล้องกับแนวคิดของนางลักษณีย์ เอมประดิษฐ์ และคณะ (2558) รายงานว่า ในช่วงของการเปลี่ยนผ่าน เยาวชนมักใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับกลุ่มเพื่อน ซึ่งเอื้อให้เกิดการมีความสัมพันธ์ที่อาจพัฒนาไปเป็นความรักได้ ความรักในช่วงเยาวชน ซึ่งเป็นวัยที่ชอบทดลอง อยากรู้อยากเห็น จึงอาจนำมาซึ่งการทดลองที่จะมีเพศสัมพันธ์ได้ สอดคล้องกับผลสำรวจของเอแบคโพล (2559) ถึงเรื่อง “ประสบการณ์และทัศนคติของวัยรุ่นต่อปัญหาพฤติกรรมทางเพศในปัจจุบัน” พบว่า วัยรุ่นจำนวน 46.9% ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคนรัก และจำนวน 13.9 % ยอมรับพฤติกรรมที่มีเพศสัมพันธ์กับคนที่เพิ่งรู้จักตามสถานที่ต่าง ๆ สำหรับผลการสำรวจความเห็นเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์นั้น วัยรุ่นจำนวน 42.4 % เคยมีประสบการณ์ด้านเพศสัมพันธ์ และกลุ่มตัวอย่างจำนวนถึง 60.8% เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่า 1 คน โดยฝ่ายชายมีแนวโน้มมีเพศสัมพันธ์กับคนจำนวนมากกว่าฝ่ายหญิง

ข้อเสนอแนะ

เชิงนโยบาย

1. สถาบันครอบครัว บิดา มารดา หรือบุคคลในครอบครัว ควรปลูกฝังให้เด็กมีทัศนคติที่ดีต่อการอยู่ร่วมกันในสังคม ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การใช้สติในการแก้ไขปัญหา และรู้จักยับยั้งชั่งใจในสิ่งต่าง ๆ เพื่อที่จะไม่หันไปกระทำผิด ซึ่งพ่อ-แม่ควรมีเวลาสอดส่องดูแล ควบคุมพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนอย่างใกล้ชิดหาโอกาสพูดคุยและรับฟังปัญหา โดยเฉพาะในการคบหากับกลุ่มเพื่อน พ่อแม่ควรรู้ว่าเพื่อนที่ลูกคบนั้นเป็นคนที่มีความเหมาะสมอย่างไร ต้องหาโอกาสทำ ความรู้จักกับเพื่อนของลูกไปจนถึงคนในครอบครัวของเพื่อนของลูกด้วย เพื่อป้องกันการเกิดการกระทำผิดในรูปแบบต่าง ๆ ของเด็กและเยาวชน

2. สถาบันการศึกษา ควรปลูกฝังและขัดเกลาความประพฤติของเด็กและเยาวชนให้สอดคล้องกับระเบียบ กฎเกณฑ์ จารีตประเพณีที่ดีงาม หรือเป็นที่สังคมยอมรับ ครู-อาจารย์ควรดูแลเอาใจใส่ให้คำปรึกษานักเรียนอย่างใกล้ชิด โดยไม่แบ่งแยกนักเรียนหรือเลือกปฏิบัติโดยเฉพาะกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม หรือมีแนวโน้มจะมีพฤติกรรมที่เสี่ยงไปในทางกระทำผิด

3. สถาบันศาสนา ควรเร่งส่งเสริมสนับสนุนการปลูกฝังหลักคำสอน แนวทางการดำเนินชีวิตให้แก่เด็ก หาวิธีการที่ทำให้เด็กเรียนรู้หลักคำสอนทางศาสนาโดยที่เด็กไม่รู้สึกรับมือ และเด็กสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

4. สังคม/ ชุมชน ควรหามาตรการลงโทษเพื่อป้องกันมิให้เด็กและเยาวชนกระทำผิดอีก ซึ่งต้องร่วมมือกับครอบครัวของเด็กด้วย เช่น ให้เด็กที่กระทำผิดเกี่ยวกับเพศไปบำเพ็ญประโยชน์ด้วยการขุดลอกคูคลอง หรือเก็บขยะภายในชุมชนของตน เป็นต้น พร้อมทั้งพยายามหากิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ให้เด็กในชุมชนช่วยกันทำ เพื่อปลูกฝังพฤติกรรมในเรื่องความรับผิดชอบ การทำงานเป็นทีม การถ้อยทีถ้อยอาศัย และป้องกันการมีเวลาว่างไปนั่งมั่วสุม หรือทำพฤติกรรมอื่นที่ไม่เหมาะสม

5. รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรการจัดประชุม-สัมมนาในระดับชาติในลักษณะแสวงหาแนวทางร่วมกันจากทุกส่วนของสังคมเพื่อกำหนดกรอบทิศทางการจัดระเบียบให้เด็กและเยาวชนหลีกเลี่ยงการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือพฤติกรรมที่นำไปสู่การกระทำผิด ในลักษณะนโยบายและวาระแห่งชาติ เพื่อกำหนดเป็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการจัดระเบียบให้เด็กและเยาวชนมีความประพฤติที่ดีต่อสังคม หลีกเลี่ยงและป้องกันการกระทำผิด ทุกภาคส่วนของรัฐและหน่วยงานต่าง ๆ จะต้องตระหนักถึงการสร้างกระบวนการทางสังคม สร้างจิตสาธารณะให้เกิดขึ้นในสังคมเพื่อเป็นพลังต่อความมั่นคงทางสังคม

เชิงคุณภาพ

1. สถาบันครอบครัว บิดา มารดา หรือบุคคลในครอบครัวควรดูแลเอาใจใส่ แสดงความรักความห่วงใยให้เด็กและเยาวชนรับรู้ถึงสายสัมพันธ์ ความอบอุ่นในครอบครัว พ่อ-แม่ควรอบรมสั่งสอนให้เด็กและเยาวชนมีความอดทน อดกลั้น พยายามให้เด็กและเยาวชนเข้าใจถึงผลดี-ผลเสียจากพฤติกรรมการกระทำผิดเกี่ยวกับเพศ

2. สถาบันการศึกษา ควรพิจารณาว่าเด็กแต่ละคนมีความถนัดในด้านใด แล้วจัดกิจกรรมหรือชมรมให้เด็กทุกคนมีส่วนร่วมในสิ่งที่พวกเขาถนัด เพื่อสนับสนุนให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ โรงเรียนควรปลูกฝังจิตสำนึกให้เด็กมีพัฒนาการทางอารมณ์ที่ดี เสริมสร้าง EQ ให้แก่เด็กตั้งแต่เริ่มเข้ารับการศึกษา เพื่อเป็นการป้องกันการมีพฤติกรรมอาชญากรรมของเด็กและเยาวชน

3. สถาบันศาสนา ควรอธิบายหลักคำสอนทางศาสนาให้เด็กเข้าใจอย่างถ่องแท้ด้วย เช่น คำว่า “ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว” หมายถึงอะไร ทำไมคนเราถึงต้องทำความดีและถ้าไม่ทำจะเกิดผลอย่างไรต่อตัวเรา การควบคุมอารมณ์และจิตใจของตนเอง การไม่เบียดเบียน เป็นต้น

4. สังคม/ ชุมชนต่าง ๆ ควรร่วมมือกันสอดส่องดูแล พฤติกรรมเด็กในสังคมหรือชุมชน โดยจัดให้มียามหรือสายตรวจประจำชุมชน เพื่อตรวจตราดูว่าในชุมชนมีเด็กที่กระทำพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมอยู่หรือไม่

5. รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรให้การส่งเสริม และสนับสนุนให้เด็กมีเวทีหรือมีกิจกรรมที่จะแสดงความสามารถของตน เพื่อให้เด็กและเยาวชนเอาเวลาไปทุ่มเทให้กับกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีประโยชน์เพื่อเพิ่มศักยภาพให้ตนเอง ช่วยเพิ่มความสามัคคีในกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมปกติและเมื่อเด็กมีสายสัมพันธ์ที่เหนียวแน่นต่อกับกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมปกติแล้ว โอกาสที่เด็กจะหันไปคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนก็จะลดน้อยลงด้วย

6. การเปิดรับสื่อทางเพศ เพื่อช่วยเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศให้กับคนในสังคม เพราะในความเป็นจริงแล้วสังคมไทยยังคงขาดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องนี้อยู่ ดังนั้นสื่อทางเพศชนิดนี้สมควรที่จะเผยแพร่ได้อย่างเสรีในสังคมไทย เพื่อมิให้เกิดผลกระทบทางด้านลบต่อสังคมและประเทศชาติ โดยมีการจัดระดับความเหมาะสมของสื่อเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาสื่อ เป็นมาตรการเชิงส่งเสริมเพื่อให้เกิดสื่อที่มีคุณภาพและสร้างสรรค์ ซึ่งเอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาเด็กเยาวชนและครอบครัว อีกทั้งยังเป็นเกณฑ์ในการจำแนกเนื้อหาของสื่อตามช่วงอายุซึ่งเป็นมาตรการเชิงควบคุมเพื่อป้องกันเด็ก เยาวชน และครอบครัวจากการนำเสนอของสื่อที่ไม่เหมาะสม เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้กับสังคมในการเสพสื่อให้เหมาะสมสอดคล้องกับวุฒิภาวะและวิจารณญาณของเด็กเยาวชนและครอบครัวในสังคมไทย ดังนั้นจึงมาความจำเป็นของการสร้างหลักเกณฑ์ในการจัดระดับความเหมาะสมของสื่อ ทั้งนี้เพื่อให้การจัดระดับความเหมาะสมของสื่อโทรทัศน์เป็นเครื่องมือในการเลือกรับสื่อโทรทัศน์ให้กับเด็ก เยาวชนและครอบครัว

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยด้วยเครื่องมือแบบอื่น ๆ เช่น การศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อดูแนวโน้มหรือผลการศึกษาว่าแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

2. การศึกษาครั้งนี้พบว่า ปัจจัยด้านครอบครัวมีความเกี่ยวข้องกับกรณีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนค่อนข้างสูง ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปควรมีการศึกษาเพิ่มเติม ถึงปัจจัยด้านครอบครัวในเชิงลึก เพื่อนำผลการศึกษาวางนโยบายในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชน

3. ควรศึกษากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุน้อยกว่า 13 ปี เนื่องจากปัจจุบันอายุของเยาวชนที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกมีอายุน้อยลงเรื่อย ๆ

บรรณานุกรม

- กรมอนามัย. (2557). การบริหารจัดการระบบงาน วางแผนครอบครัวของประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2557. กรุงเทพฯ: กรมอนามัย.
- กรมอนามัย. (2560). สถานการณ์อนามัยเจริญพันธุ์ในเด็กและเยาวชน สำนักอนามัยเจริญพันธุ์และสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงสาธารณสุข. เข้าถึงได้จาก http://rh.anamai.moph.go.th/all_file/index/Pregnancy%2017-3-54.pdf.
- กิ่งดาว นะ โนวรรณ. (2554). แนวทางการแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์: กรณีศึกษา โครงการคุมแม่วัยใสห่วงใยอนาคตศูนย์ฝึกออาชีพสตรีจังหวัดเชียงราย อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย. วารสารสังคมศาสตร์วิชาการ, 4(2), 63-80.
- กุสุมา มีศิลป์. (2558). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันการตั้งครรภ์ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ. วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ, 8(1), 18-27.
- จรรยา แก้วใจบุญ. (2557). ผลการให้คำปรึกษากลุ่มแบบกวนิยมเพื่อพัฒนาเอกลักษณ์แห่งตนของมารดานอกสมรสที่ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์. ปรียญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จรรยา สุวรรณทัต. (2547). จิตวิทยาและจิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- จันทร์ทิศา พุกขานานนท์. (2556). ผลกระทบของโทรศัพท์ต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการของเด็ก. เข้าถึงได้จาก <http://www.clinicdek.com/?p=606>
- จารุวรรณ ศรีเวียงยา. (2555). ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางกะปิ กรุงเทพมหานคร. วารสารบทคัดย่อกลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 1(6), 114-120.
- จินตหรา เฉลบุรีรัมย์. (2559). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตพื้นที่ตำบลเมืองฝ้าย อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์. บุรีรัมย์: โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลเมืองฝ้าย.
- ชวนชม สกลวัฒน์. (2529). การศึกษา ความรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัติเกี่ยวกับเพศ. เข้าถึงได้จาก digi.library.tu.ac.th/thesis/sw/2429/14BIBLIOGRAPHY.pdf
- ณิชากัทร ปูนมีกิจ. (2559). ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เมืองพัทยา. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน, คณะพยาบาลศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- ชนพร คชาไพโร. (2558). การเปิดรับสื่อ ทักษะคิด และพฤติกรรมการเล่นแบบ ซิริย์เรื่อง “ฮอร์โมนวัยวัยรุ่น” ชั้น 1 ของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการสื่อสาร, คณะนิเทศศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- นงลักษณ์ เอมประดิษฐ์ และคณะ. (2558). ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเพศศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นันทิภา สิงห์ทอง. (2558). พฤติกรรมเสี่ยงการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร โรงเรียนมัธยมศึกษา. นครราชสีมา: วิทยาลัยนครราชสีมา.
- นิพนธ์ คาราวุฒิมาประกรณ์. (2558). เยาวชนใช้สื่อออนไลน์อย่างไรในการหาคู่. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล
- เนตรทราย ปัญญาชนันท์. (2555). การสร้างเสริมทักษะชีวิตเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.
- เนตรนภา พรหมมา. (2559). ปัจจัยคาดทำนายความตั้งใจมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษาชาย ชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยพะเยา. วารสารนเรศวรพะเยา, 6(2), 157-167.
- บุรเทพ โขจรนานุกูล และกมลชนก ขาสวรรณ. (2560). ศึกษา “การตั้งครรภ์ในวัยรุ่น” ผลกระทบทางสังคมจากมุมมองเรื่องเพศของแม่ต่างรุ่น. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ประจวบ หลักแหลม. (2556). การตั้งครรภ์ในวัยรุ่น: ปัญหาและแนวทางแก้ไขทางสังคมวิทยา. วารสารการพยาบาล การสาธารณสุขและการศึกษา, 14(3), 3-11.
- ปราณี วิทยารังสีพงษ์. (2556). เจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในกรุงเทพ. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ปิยวรรณ กุมภีรัตน์. (2546). ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมที่นำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นในจังหวัดแพร่. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เพ็ญ จันทรงาม. (2560). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการทำแท้งและการตั้งครรภ์ต่อไปของหญิงที่ไม่พร้อมตั้งครรภ์. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาอาชีววิทยาและงานยุติธรรม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- มัลลิกา บุญนาค. (2548). สถิติเพื่อการวิจัยและตัดสินใจ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วชิรวัฒน์ ปิติรัชต์ โสมาเกตุ. (2559). การสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติเรื่องเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์.

- วนิดา ภูพันหงส์. (2559). ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์. *วารสารพยาบาลศาสตรมหาวิทาลัยนเรศวร*, 1(2), 19-30.
- วันทนี วาสกะสิน. (2556). *สังคมสงเคราะห์แนวสตรีนิยม: ทฤษฎีและการปฏิบัติงาน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศิริวรรณ ทุมเชื้อ. (2560). พฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการป้องกันการตั้งครรภ์ของวัยรุ่นในจังหวัดสระบุรี. สระบุรี: วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สระบุรี.
- สังจา ทาโต. (2556). การมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันควรของวัยรุ่นไทย. *วารสารพยาบาลศาสตรมหาวิทาลัยนเรศวร*, 1(2), 19-30.
- สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงสาธารณสุข. (2560). *แม่วัยใส ความท้าทาย การตั้งครรภ์ในวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ: แอดวานส์ปรีนติ้ง.
- สุภาวดี เครือโชติกุล และสกวาดเดือน ไพบูลย์. (2557). คุณภาพหญิงวัยรุ่นตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์: บทบาทพยาบาลผดุงครรภ์. *วารสารเกื้อการุณย์*, 21(2), 18-27.
- สุชาติ รัตธา. (2557). การพัฒนารูปแบบการป้องกันและแก้ไขปัญหา การตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นในจังหวัดกำแพงเพชร. วิทยานิพนธ์ปรัชญาคุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
- สุมาลัย นิธิสมบัติ. (2553). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เอแบคโพล. (2559). *ถึงเรื่องประสบการณ์และทัศนคติของวัยรุ่นต่อปัญหาพฤติกรรมทางเพศในปัจจุบัน*. เข้าถึงได้จาก www.bangkokbiznews.com/blog/detail/488664.
- Bandura, A. & Walters, R. H. (2010). *Asia's flying geese: How regionalization shapes Japan*. Ithaca: Cornell University Press.
- Bowlby, B. (2010). The origins of attachment theory. *Developmental Psychology*, 28, 759-775.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

การทดสอบความเที่ยงตรง (IOC) ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผลการวิเคราะห์การหาค่าดัชนีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม
(ค่า IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ

ชื่อเรื่อง : พฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนในพื้นที่ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ
ดังรายนามต่อไปนี้

1. ดร. โชติสา ขาวสนิท
2. พันตำรวจโท ดร. ไหวพจน์ กุลาชัย
3. พันตำรวจเอกหญิง ดร. ศุภลักษณ์ เหลี่ยมวารังกูร

ผู้วิจัยได้กำหนดค่าดัชนีความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ (IOC) ของแต่ละข้อไม่น้อย
กว่า 0.5 (อ้างอิง) ดังตารางสรุปคะแนนแบบทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถาม
ดังนี้

-1 หมายถึง ไม่สอดคล้อง   0 หมายถึง ไม่แน่ใจ   1 หมายถึง สอดคล้อง

ส่วนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคล

ข้อคำถาม / ประเด็นคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่			คะแนน IOC	แปลผล
	1	2	3		
1. เพศ	1	1	1	1	สอดคล้อง
2. อายุ	1	1	1	1	สอดคล้อง
3. สถานภาพครอบครัว	1	1	1	1	สอดคล้อง
4. ระดับการศึกษา	1	1	1	1	สอดคล้อง
5. รายได้ครอบครัวต่อเดือน	1	1	1	1	สอดคล้อง

ตอนที่ 2 ปัจจัย

ข้อความ / ประเด็นคำถาม		ผู้เชี่ยวชาญท่านที่			คะแนน IOC	แปลผล
		1	2	3		
1. ปัจจัยด้านสื่อ/เทคโนโลยี						
1.	การถ่ายคลิปปวีดีโอการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมดา	1	1	1	1	สอดคล้อง
2.	การเลียนแบบพฤติกรรมจาก ดารา นักร้อง หรือผู้ที่ชื่นชอบเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตเป็นเรื่องปกติ	1	1	1	1	สอดคล้อง
3.	สื่อทาง อินเทอร์เน็ต เป็นสื่อที่สามารถเข้าถึงข้อมูล ภาพอนาจาร ได้ง่ายมากกว่าสื่ออื่น ๆ	1	1	1	1	สอดคล้อง
4.	การดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เช่น คลิปปวีดีโอ เป็นเรื่องไม่เสียหาย	1	0	1	0.67	สอดคล้อง
5.	สื่อคลิปปวีดีโอและละคร ภาพยนตร์ ภาพและเสียง เป็นสื่อที่ใช้กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ	1	1	1	1	สอดคล้อง
2. ปัจจัยด้านเพื่อน/สิ่งแวดล้อม						
6.	เมื่อประสบกับปัญหาจะเรื่องความรักจะปรึกษาเพื่อนมากกว่าปรึกษาพ่อแม่	1	1	1	1	สอดคล้อง
7.	การมีเพศสัมพันธ์ทำให้เป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน	1	1	1	1	สอดคล้อง
8.	เมื่อมีเพศสัมพันธ์ จะมีการเล่า/บอกต่อในหมู่เพื่อนฝูง เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์	1	1	1	1	สอดคล้อง
3. ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุตรและบิดา มารดา						
9.	การที่เราเป็นชายหรือเป็นหญิงควรที่รักในตนเองมองเห็นคุณค่าของตนเองให้มาก ถ้าหากมีเรื่องหรือปัญหาจะปรึกษาบิดา – มารดาหรือผู้ปกครอง เป็นดีที่สุด	1	1	1	1	สอดคล้อง
10.	การอยู่หอพักมีโอกาสเสี่ยงสูงในการเกิดเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร	1	1	1	1	สอดคล้อง
11.	พ่อกับแม่คือบุคคลที่จะนึกถึงเมื่อคิดจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร	1	1	1	1	สอดคล้อง

ข้อคำถาม / ประเด็นคำถาม		ผู้เชี่ยวชาญท่านที่			คะแนน IOC	แปลผล
		1	2	3		
4. ปัจจัยด้านการมีแฟน/คนรัก						
12.	การมีแฟนหรือมีกิ๊กในวัยเรียนเป็นเรื่องที่ธรรมดา ใคร ๆ ก็มีกันได้	1	1	1	1	สอดคล้อง
13.	การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหรือคนรักระหว่างเรียน เป็นเรื่องธรรมดาของวัยรุ่น	1	1	1	1	สอดคล้อง
14.	การอยู่ร่วมกันก่อนที่จะแต่งงานเป็นเรื่องที่ธรรมดา เป็นการเรียนรู้นิสัยใจคอก่อนตัดสินใจมาใช้ชีวิต ร่วมกัน	1	1	0	0.67	สอดคล้อง
15.	การไปเที่ยวค้างแรมกับคูรักร่วมล้าพังเป็นเรื่องปกติ ของปัจจุบัน	1	1	1	1	สอดคล้อง
16.	การถูกเนื้อต้องตัวกับคูรักร่วมล้าพังเป็นเรื่องที่ สามารถทำได้อย่างเปิดเผยในที่สาธารณะ	1	1	1	1	สอดคล้อง

ตอนที่ 3 พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

ข้อคำถาม / ประเด็นคำถาม		ผู้เชี่ยวชาญท่านที่			คะแนน IOC	แปลผล
		1	2	3		
1.	การกอดจูบ ลูบคลา เฝ้าโลมเป็นเรื่องธรรมดาสำหรับการ แสดงความรักของวัยรุ่น	1	1	1	1	สอดคล้อง
2.	การที่จะรักใครสักคนต้องยอมแลกความรักด้วยร่างกาย	1	1	1	1	สอดคล้อง
3.	การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหรือคนรักเป็นการแข่งขันกันใน หมู่วัยรุ่น	1	1	1	1	สอดคล้อง
4.	การกินยาคุมฉุกเฉินทุกครั้งหลังมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่อง ธรรมดา	1	1	1	1	สอดคล้อง
5.	ในวันวาเลนไทน์คือวันที่ควรมีเพศสัมพันธ์มากที่สุด	1	1	1	0.67	สอดคล้อง
6.	หญิงไทยยุคใหม่ไม่จำเป็นต้องรักษาพรหมจรรย์ก่อนแต่งงาน	1	1	1	1	สอดคล้อง
7.	การจับมือถือแขนกับคูรักร่วมล้าพังเป็นเรื่องธรรมดา	1	1	1	1	สอดคล้อง
8.	การทำแท้งเป็นเรื่องปกติ ไม่จำเป็นต้องกลัวการตั้งครรภ์	1	1	1	1	สอดคล้อง
9.	การมีเช็ทซ์โฟน(การพูดคุยเรื่องเช็ทซ์ผ่านทางโทรศัพท์) เป็น เรื่องธรรมดา	1	1	1	1	สอดคล้อง
10.	การมีเพศสัมพันธ์คือการการันตีว่าเป็นรักแท้	1	1	1	1	สอดคล้อง

ภาคผนวก ข

การทดสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของเนื้อหา

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.844	26

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
AA1.1	77.07	176.221	.264	.843
AA1.2	76.36	170.040	.401	.838
AA1.3	75.09	175.903	.389	.839
AA1.4	75.81	172.230	.415	.838
AA1.5	75.83	180.993	.136	.847
AA2.1	75.32	176.108	.379	.839
AA2.2	76.38	171.628	.440	.837
AA2.3	76.28	167.364	.550	.833
AA3.1	75.62	185.377	-.016	.852
AA3.2	75.14	177.263	.397	.839
AA3.3	75.99	183.263	.030	.853
AA4.1	75.79	173.769	.386	.839
AA4.2	76.05	174.686	.361	.840
AA4.3	75.90	173.056	.416	.838
AA4.4	75.75	173.308	.418	.838
AA4.5	76.53	180.564	.137	.847

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
B1	76.57	182.089	.126	.846
B2	77.40	179.457	.332	.841
B3	77.29	164.008	.585	.831
B4	77.45	166.350	.609	.831
B5	77.60	168.385	.569	.833
B6	77.34	165.824	.502	.834
B7	77.27	167.098	.510	.834
B8	77.30	169.596	.453	.836
B9	77.17	163.097	.570	.831
B10	77.11	164.776	.556	.832

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชน
ในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

คำชี้แจง : แบบสอบถามนี้สร้างขึ้นเพื่อการวิจัยปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชน ในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี จึงขอความกรุณาตอบคำถามที่ตรงความเป็นจริง โดยคำตอบของท่านจะถูกเก็บเป็นความลับ

ตอนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคล

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ช่องว่างที่ตรงกับตัวท่านมากที่สุด

1. เพศ

1. ชาย 2. หญิง

2. อายุ

1. 14 ปี 2. 15 ปี

3. 16 ปี 4. 17 ปี

4. 18 ปี

3. สถานภาพครอบครัว

1. ครอบครัวที่มีทั้งพ่อและแม่ 2. ครอบครัวที่มีเพียงพ่อหรือแม่

3. อาศัยอยู่กับญาติ 4. อาศัยอยู่เพียงลำพัง

4. ระดับการศึกษา

1. มัธยมศึกษาปีที่ 1 2. มัธยมศึกษาปีที่ 2

3. มัธยมศึกษาปีที่ 3 4. มัธยมศึกษาปีที่ 4

5. มัธยมศึกษาปีที่ 5 6. มัธยมศึกษาปีที่ 6

5. รายได้ของครอบครัว

1. ไม่เกิน 10,000 บาท 2. 10,001-20,000 บาท

3. 20,001-30,000 บาท 4. 30,001-40,000 บาท

5. มากกว่า 40,000 บาท

ตอนที่ 2 ปัจจัย

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับปัจจัยทางสังคม แบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่

เห็นด้วยมากที่สุด = 5 คะแนน

เห็นด้วยมาก = 4 คะแนน

เห็นด้วยปานกลาง = 3 คะแนน

เห็นด้วยน้อย = 2 คะแนน

เห็นด้วยน้อยที่สุด = 1 คะแนน

ปัจจัย		ระดับความคิดเห็น				
		1 น้อย ที่สุด	2 น้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มาก ที่สุด
1. ปัจจัยด้านสื่อ/เทคโนโลยี						
1.	การถ่ายคลิปวิดีโอการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมดา					
2.	การเลียนแบบพฤติกรรมจาก ดารา นักร้อง หรือผู้ที่ชื่นชอบ เป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตเป็นเรื่องปกติ					
3.	สื่อทาง Internet เป็นสื่อที่สามารถเข้าถึงข้อมูล ภาพอนาจาร ได้ง่ายมากกว่าสื่ออื่น ๆ					
4.	การดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เช่น คลิปวิดีโอ เป็นเรื่อง ไม่เสียหาย					
5.	สื่อคลิปวิดีโอและละคร ภาพยนตร์ ภาพและเสียงเป็นสื่อที่ ใช้กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ					
2. ปัจจัยด้านเพื่อน/สิ่งแวดล้อม						
6.	เมื่อประสบกับปัญหาเรื่องความรักจะปรึกษาเพื่อน มากกว่าปรึกษาพ่อแม่					
7.	การมีเพศสัมพันธ์ทำให้เป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน					
8.	เมื่อมีเพศสัมพันธ์ จะมีการเล่า/บอกต่อในหมู่เพื่อนฝูง เพื่อ แลกเปลี่ยนประสบการณ์					
3. ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุตรและบิดา มารดา						
9.	การที่เราเป็นชายหรือเป็นหญิงควรที่รักในตนเอง มองเห็นคุณค่าของตนเองให้มาก ถ้าหากมีเรื่องหรือปัญหาจะ ปรึกษาบิดา – มารดาหรือผู้ปกครองเป็นดีที่สุด					
10.	การอยู่หอพักมีโอกาสเสี่ยงสูงในการเกิดเรื่องการมี เพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร					

ปัจจัย		ระดับความคิดเห็น				
		1 น้อย ที่สุด	2 น้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มาก ที่สุด
11	พ่อกับแม่คือบุคคลที่จะนึกถึงเมื่อคิดจะมีเพศสัมพันธ์ก่อน วัยอันควร					
4. ปัจจัยด้านการมีแฟน/คนรัก						
12	การมีแฟนหรือมีกิ๊กในวัยเรียนเป็นเรื่องที่ธรรมดาใคร ๆ ก็ม กันได้					
13	การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหรือคนรักระหว่างเรียนเป็น เรื่องธรรมดาของวัยรุ่น					
14	การอยู่ร่วมกันก่อนที่จะแต่งงานเป็นเรื่องที่ธรรมดา เป็นการ เรียนรู้นิสัยใจคอก่อนตัดสินใจมาใช้ชีวิตร่วมกัน					
15	การไปเที่ยวค้างแรมกับคูรักรตามลำพังเป็นเรื่องปกติของ ปัจจุบัน					
16	การถูกเนื้อต้องตัวกับคูรักร การกอดจูบเป็นสิ่งที่สามารถทำ ได้อย่างเปิดเผยในที่สาธารณะ					

ตอนที่ 3 พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับพฤติกรรมความรุนแรงของ
เยาวชน แบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่

เห็นด้วยมากที่สุด = 5 คะแนน

เห็นด้วยมาก = 4 คะแนน

เห็นด้วยปานกลาง = 3 คะแนน

เห็นด้วยน้อย = 2 คะแนน

เห็นด้วยน้อยที่สุด = 1 คะแนน

พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร		ระดับความคิดเห็น				
		1 น้อย ที่สุด	2 น้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มาก ที่สุด
1.	การกอดจูบ ลูบคลา เล้าโลมเป็นเรื่องธรรมดาสำหรับการแสดงความรักของวัยรุ่น					
2.	การที่จะรักใคร่สักคนต้องยอมแลกความรักด้วยร่างกาย					
3.	การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหรือคนรักเป็นการแข่งขันกันในหมู่วัยรุ่น					
4.	การกินยาคุมฉุกเฉินทุกครั้งหลังมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมดา					
5.	ในวันวาเลนไทน์คือวันที่ควรมีเพศสัมพันธ์มากที่สุด					
6.	หญิงไทยยุคใหม่ไม่จำเป็นต้องรักษาพรหมจรรย์ก่อนแต่งงาน					
7.	การจับมือถือแขนกับคู่รักในที่สาธารณะเป็นเรื่องธรรมดา					
8.	การทำแท้งเป็นเรื่องปกติ ไม่จำเป็นต้องกลัวการตั้งครรภ์					
9.	การมีเซ็กซ์โฟน (การพูดคุยเรื่องเซ็กซ์ผ่านทางโทรศัพท์) เป็นเรื่องธรรมดา					
10.	การมีเพศสัมพันธ์คือการการันตีว่าเป็นรักแท้					

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....